6
3-d
34

6
2 C
26

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

6-3-d-34

II
8
A

II
15
3

FRANCISCUS ACELLI

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

FRANCISCUS AGELLI

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Multo, quam antea, emendatior, atque auctior, ut indicat ſequens Epiſtola.

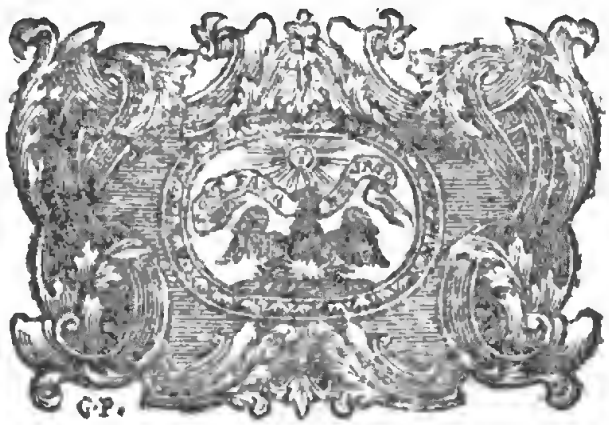

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE VITTORIO EMANUELE ROMA

PATAVII, MDCCLXXXIII.

Typis Seminarii. Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU.

TYPOGRAPHUS LECTORI.

GRammaticam Græcam tibi do, veterem quidem illam meam, ſed nonnullis locis emendatam, pluribus auctam. Additamenta, quæ appoſita ſunt, Verba Anomala præſertim ſpectant, Adverbia, Conjunctiones, Præpoſitiones, Syntaxim, & Proſodiam, quibus partibus, neceſſariæ cum ſint, multa tamen deerant neceſſaria. In Præpoſitionibus amplificandis illud maxime ſpectatum eſt, ut majoribus præſidiis deſtituti Pueri quoddam quaſi Lexicon haberent, in quo varias illarum ſignificationes, & conſtructiones exiguo labore, minimaque impenſa intuerentur. Plura darem, ſi re vera Lexicon, non Grammaticam inſtituerem. Quantumcumque hoc, & qualecumque eſt, æqui bonique fac; ejuſque induſtriam, qui aſſiduis Scholarum diſtentus curis & cum Operis incœpit opus, & cum iiſdem feſtinavit, proba; illudque ſcias, te in hac

BIBLIOTECA MAZ. ROMA

Grammatica reperturum, quæ in aliis quibuslibet non reperies ; ac plura in poſterum habiturum, ſi hic tibi labor, hoc tuis commodis inſerviendi ſtudium non diſplicuerit. Illud quoque te monitum volo, ſiqua alia Editio hujus Grammaticæ ad te pervenerit cum hoc titulo: in uſum Seminarii Patavini; *ſed ab aliis typis, quam noſtris, profecta, eam in uſus & commoda noſtra non eſſe adornatam; ſed ad conciliandos aliis emptores, & aucupium faciendum non ſuo titulo inſcriptam. Vale.*

GRÆ-

GRÆCORUM

LITERÆ

VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	A	α	a
Bita	B	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	E	ε	e
Zita	Z	ζ	z
Ita	H	η	i
Thita	Θ	ϑ	th
Iota	I	ι	i
Cappa	K	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
My	M	μ	m
Ny	N	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	O	ο	o parvum
Pi	Π	π	p
Rho	P	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	T	τ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	X	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronuntiatione.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronuntiare ut *v* conſonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronuntiatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronuntiatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, ω apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronuntiari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; Græci noſtri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronuntiari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut αι, ει, οι, ου tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque αι, valet *æ*, ει & οι valent *i*; ου valet *u*.

γ ante γ ſonat perinde ut ν, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante κ, ut πέφαγκα, *apparui*; ante ξ, ut λύγξ, *ſingultus*; & ante χ, ut ἔγχος, *haſta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ, modo ν.

NE-

NEXUS LITERARUM.

αι valet αι.		ϑρ valet ϑρ.		στ valet στ.	
ἀπο	ἀπο.	καὶ	καὶ.	ος	σσ.
ἀν	αν.	κἀ	καὶ.	ς	στ.
αρ	αρ.	κἀ	καὶ.	χ	σχ.
ας	ας.	κατ	κατὰ.	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν	κῶν.	τ̃	ταῖς.
αυτ̃	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
αὐτ̃	αὐτοῦ.	μα	μα.	τ)	ται.
γδ	γὰρ.	μϑ	μεθ.	τη	τη.
γν	γεν.	μν	μεν.	τ̃	τῆς.
γρ	γρ.	μτ	μετὰ.	τ̃	τὴν.
δ	δε.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ο	ου.	τ	τον.
ει	ει.	οδ	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οκ	οὐκ.	τ̃	τῶν.
ε)	εἶναι.	παρα	παρα.	τ̃	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	υ	ῦ.
ἐν	ἐν.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
επι	επι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σϑ	σϑ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σϑαι	σϑαι.	ω	ῶ.
ην	ην.	σι	σι.	ω	ῷ.

De Diviſione Literarum.

Septem ſunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes ſunt Conſonantes.

De Diviſione Vocalium.

Vocales
- Longæ, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia ſuapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripiuntur: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur. Immutabiles, quia non mutantur: Præpoſitivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis; Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis ſubſequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi
- Propriæ, αι, αω, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u.
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αω, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, ſi recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem ſonum reddunt: Impropriæ, quia ſimplicem efficiunt ſonum: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes
- Mutæ.
- Semivocales,

Mutæ
- Tenues, π, κ, τ.
- Mediæ, β, γ, δ.
- Aſpiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima ſpiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aſpiratæ, quia maxima. Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aſpiratam ſibi affinem.

Mu-

Mutæ inter ſe affines { π, β, φ, *propter idem inſtrumentum* Labiorum. κ, γ, χ, Palati. τ, δ, θ, Dentium

Semivocales { Liquidæ, ſeu Immutabiles. Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia poſt Mutam poſitæ quaſi liqueſcunt. Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ conſonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { ζ, ξ, ψ valent { σδ, vel δσ. κσ, γσ, χσ. πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, ſed potius ſibilus.*

De Accentibus.

Accentus ſunt tres: Acutus ´: Θεός, *Deus*: Gravis `: τιμὴ, *honor*: Circumflexus ˜: ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt ſyllabam: Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: ſed τίς interrogativum ſemper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo ſunt: Lenis, ſive Tenuis, ᾽: ut ἐς: Aſper, ſive Denſus. ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo ſpiritum Lenem, vel Aſperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aſpirantur. Sed ſi in medio ρ geminetur, prius Leni ſpiritu, alterum Aſpero notatur, ut ῥῴωσο, *vale*.

De Apoſtropho.

Apoſtrophus ᾽ eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales, α, ε, ι, ο, di-

diphthongi *αι*, *οι*: ut *κατ' αὐτὸν*, pro *κατὰ αὐτὸν*: *βέλομ' ἐγὼ*, pro *βέλομαι ἐγὼ*.

Si poſt Apoſtrophum ſequitur vocalis, aut diphthongus Aſpirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in ſuas Aſpiratas: ut *ἀφ' ἑ*, pro *ἀπὸ ἑ*: *νύχθ' ὅλην*, pro *νύκτα ὅλην*.

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt: Præpoſitivus, *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*, hic, hæc, hoc: *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, *ὅς*, *ἥ*, *ὅ*, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Singular.				Dual.			Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.	N.	G.	Da.	A.
Maſc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν.	τὼ,	τοῖν.		οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	ταῖν.		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν.		τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.				Dual.			Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.	N.	G.	Da.	A.
Maſc.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὼ,	οἷν.		οἵ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν.	ἁ,	αἷν.		αἵ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
Neut.	ὅ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὼ,	οἷν.		ἅ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo. Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIM-

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνείᾳ, Genit. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι. Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τὰς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύσῃ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τὰς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, α, η, ω, punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας *Dorice declinata formant* Gen. *in* α, *ut* ὁ δωμᾶς, τοῦ δωμᾶ.

Attice Vocativus eſt idem cum nominativo in omni declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in α, Attice, & poetice pro nominativis uſurpantur.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κωπήτης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor, a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præ-

præceptor, formant Vocativum in *α* breve, ut *ὦ προφῆτα*, *ὦ σκύθα*, &c.

Sing. Nom. *ὁ κριτὴς*, judex, Gen. *τοῦ κριτοῦ*, Dat. *τῷ κριτῇ*, Acc. *τὸν κριτὴν*, Voc. *ὦ κριτά*.

Dual. Nom. Acc. Vocat. *τὼ κριτὰ*, Gen. & Dat. *τοῖν κριταῖν*.

Plural. Nom. *οἱ κριταὶ*, Gen. *τῶν κριτῶν*, Dat. *τοῖς κριταῖς*, Acc. *τοὺς κριτὰς*, Voc. *ὦ κριταί*.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, *α*, & *η*, generis fœminini, ut *ἡ μοῦσα*, muſa, *ἡ τιμὴ*, honor.

Sing. Nom. *ἡ μοῦσα*, Gen. *τῆς μούσης*, Dat. *τῇ μούσῃ*, Acc. *τὴν μοῦσαν*, Vocat. *ὦ μοῦσα*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ μούσα*, Gen. & Dat. *ταῖν μούσαιν*.

Plur. Nom. *αἱ μοῦσαι*, Gen. *τῶν μουσῶν*, Dat. *ταῖς μούσαις*, Acc. *τὰς μούσας*, Voc. *ὦ μοῦσαι*.

Sing. Nom. *ἡ τιμὴ*, Gen. *τῆς τιμῆς*, Dat. *τῇ τιμῇ*, Acc. *τὴν τιμὴν*, Voc. *ὦ τιμή*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ τιμὰ*, Gen. & Dat. *ταῖν τιμαῖν*.

Plural. Nom. *αἱ τιμαὶ*, Gen. *τῶν τιμῶν*, Dat. *ταῖς τιμαῖς*, Acc. *τὰς τιμὰς*, Voc. *ὦ τιμαί*.

Sing. Nom. *ἡ λύπη*, dolor. Gen. *τῆς λύπης*, Dat. *τῇ λύπῃ*, Acc. *τὴν λύπην*, Voc. *λύπη*.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. *τὰ λύπα*, Gen. & Dat. *ταῖν λύπαιν*.

Plur. Nom. *αἱ λύπαι*, Gen. *τῶν λυπῶν*, Dat. *ταῖς λύπαις*, Acc. *τὰς λύπας*, Voc. *ὦ λύπαι*.

Exceptio.

Finita in *δα*, *θα*, *ρα*, & *α* purum, retinent in toto ſingulari *α*. Itaque Genitivus eſt in *ας*; Dativus in *ᾳ*: Sic *Ἀθηνᾶ*, Minerva, *Ναυσικᾶ*, Nauſica, *μνᾶ*, mina, contracta ex *Ἀθηνάα*, *Ναυσικάα*, *μνάα*. His adde *θέκλα*, Thecla, Genit. *ας*, Dat. *ᾳ*. Dicitur *α* purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit *α*.

Sing. Nom. *ἡ φιλία*, amicitia Gen. *τῆς φιλίας*, Dat. *τῇ φιλίᾳ*, Acc. *τὴν φιλίαν*, Voc. *ὦ φιλία*.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φιλίαι, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ, *pro* ἀλκῇ, *robori, & plurima augentur ſyllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρᾳ, *janua,* θύρῃφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes, ος, & ον. ος maſculini, fœminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον. Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, τὴν ἄνθρωπον, Voc. ἄνθρωπε.

Dual.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ, ἢ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, ἢ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, ἢ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων. Dat. τοῖς, ἢ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τὼς, ἢ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Accuſ. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *Pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν, *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius, ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ ἄγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τὼς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ ἄγεων. Gen. τοῦ ἄγεω, Dat. τῷ ἄγεῳ. Accuſ. τὸ ἄγεων, Voc. ὦ ἄγεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἄγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἄγεῳν.

Plural. Nom. τὰ ἄγεω, Gen. τῶν ἄγεων, Dat. τοῖς ἄγεῳς, Acc. τὰ ἄγεω, Voc. ὦ ἄγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω: *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons,* ἠως, ἠω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos inſula,* κῶς, κῶ, *Cos inſula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex accuſativo removerunt, ut*

ἀγή-

ἀγίῤῥω pro ἀγήρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πάν, Titan. Gen. τοῦ πάνος. Dat. τῷ πάνι, Acc. τὸν πάνα, Voc. ὦ πάν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάνε, Gen. & Dat. τοῖν πάνοιν.

Plural. Nom. οἱ πάνες, Gen. τῶν πάνων, Dat. τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάνας, Voc. ὦ πάνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νήλυς, advena, τὸν νήλυδα, & νήλυν.

Nomina in αυς, & ους, formant accuſativum in αυν, & ουν, ut γραῦς, anus, γραῦν. βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed πούς, pes, habet πόδα, & ὀδούς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, θόαντος, Thoas: per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratioſus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ θόαν, ὦ χαρίεν, ὦ γέρον. Adjectiva tamen in ις habent Vocativum etiam in ι, ut ὦ χαρίι.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας: ὁ τυφθείς, τυφθέντος, ὦ τυφθείς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλύμης, ενος, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Θυάλης, εντος, ὦ Ουάλης, Valens.

Adjectiva in ην, ut ὁ, ἡ τέρην, τέρενος, tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens, ὁ Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor; & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi ut ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ, ὦ Νέστορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ὰς, & ὺς abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πῦς pes, ὦ πῦς: (ambiguum id tamen in δίπυς, & cæteris compoſitis) & ὀδὰς, dens, ὦ ὀδὰς, & participia δὰς, & γνὰς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις ſerpens, ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς: ut ὀξὺς, acutus, itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς, ὦ χλαμύς.

No-

Nomen ὁ, ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus compoſita retinent σ: ut ὁ, ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, rex βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι. Βοῦς, bos, Βουσί. At πούς, pes, ποσί.

Cum penultima Dativi ſingularis eſt longa poſitione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι poſt ε, & υ poſt ο; ita ut, quæ habent in Dativo ſingulari εντι, habeant in Dativo plurali εσι· quæ vero οντι, habeant ουσι: ut πᾶσέντι, πᾶσᾶσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accuſativo ſingulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem ſignificant.

Dativis pluralibus in σι, & perſonis verborum deſinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ perſonæ ſingulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis vel diphthongus ſubſequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri ſolet, etiamſi conſonans ſubſequatur, præſertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo ſingulari mutando Ος *in* εσι, *vel* εσσι· *ut* ἥρως, ἥρωεσι, Ος ἥρωεσσι, *heros.* ἔπος, ἐπέεσσι, *verbum.*

Quibuſdam neutris hujus declinationis in Ος *additur Syllaba* φι, Ος φιν *verſo o in* ε: *ut* τὸ στῆθος, *pectus*, στήθεσφι· τὸ ὄρος, *mons*, ὄρεσφι· τὸ ὄχος, *currus*, ὄχεσφι. *In fœmininis vero in* ων, *abjicitur* σ *genitivi: ut* ἡ κοτυληδὼν, *cotyla*, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, *cura*, μελεδονόφι.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τοῦ αἵμα, *pro* αἵματος.

In Dativo, τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugnæ*: παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori*: τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *ſudori*. *In Accuſativo*, τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *ſudorem*. *In Vocativo*, ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas*. Αἶα, *pro* Αἶαν, *Ajax*.

Nomina ad confirmandum uſum Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæſtor*.
ὁ μεσσίας, *Meſſias*.
ὁ ἀγχίσης, *Anchiſes*.
ὁ μαθητὴς, *diſcipulus*.
ὁ προφήτης, *propheta*.
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor*.
ὁ σιτομέτρης, *menſor frumenti*.
ὁ οἰκοτρίβης, *verna*.

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria*.
ἡ ἀρετὴ, *virtus*.
ἡ ἄκανθα, *ſpina*.
ἡ χαρὰ, *gaudium*.
ἡ σελλώνη, *luna*.
ἡ λήδα, *Leda*.
ἡ μάχαιρα, *gladius*.
ἡ σοφία, *Sapientia*.

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus*.
ὁ φόβος, *timor*.
ὁ, ἡ ἔνδοξος, *glorioſus*.
ἡ παρθένος, *virgo*.
ἡ σωέδος, *conventus*.
τὸ ἔργον, *opus*.

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum*.
ὁ ἄνεως, *tacitus*.
ὁ νικόλεως, *Nicolaus*.
ἡ ἄλως, *area*.
ὁ, ἡ βαθύγεως, *profundus*.
ὁ, ἡ δίκερως, *bicornis*.
τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.
τὸ ἄνάπλεων, *plenum*.

Quintæ.

In qua, ut variæ ſunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & conſonantes ſunt ante ος *Genitivi.*

α. τὸ γράμμα, τος, *litera*.
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*.
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu*.
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona*.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan*.
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*.
τὸ χαρίεν, εντος, *gratioſum*.
ων. ὁ μόσχων, ωνος, *turris*.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius*.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus*.
τὸ τύπτον, οντος, *verberans*.
ιδ. τὸ δίπουν, οδος, *bipes*.

ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, *ramus.*
ἡ χελιδὼν, όνος, *hirundo.*
ὁ δράκων, οντος, *draco.*
ξ, ὁ θώραξ, ακος, *thorax.*
ἡ θρίξ, τριχὸς, *capillus.*
ὁ ὄνυξ, υχος, *unguis.*
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, *uxor.*
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus.*
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis.*
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρὸς, *vir.*
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, *cor.*
υρ. ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, *testis.*
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, *fur.*
τὸ ὕδωρ, ατος, *aqua.*
ας. ὁ Αἴας, αντος, *Ajax.*
ὁ μέλας, ανος, *niger.*
τὸ γῆρας, ατος, *senectus.*
αις. ὁ, καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer, puella.*
αυς. ἡ ναῦς, *vel*, νηῦς, αός. *vel* ηὸς, *navis.*
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, *pecten.*
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis.*
εὺς. ὁ βασιλεὺς, έος, *rex.*
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *vestis.*
ὁ Κλήμης, εντος, *Clemens.*
ις. ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *avis.*
ος. τὸ τετυφὸς, ότος, *quod verberavit.*
ους. ὁ, καὶ ἡ βοῦς, οὸς, *bos.*
ὁ ὀδοὺς, όντος, *dens.*
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris.*
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus.*
ἡ χλαμυς, ύδος, *chlamys.*
ως. ὁ γέλως, ωτος, *risus.*
ὁ Τρῶς, ωὸς, *Trojanus.*
λε. ὁ ἅλς, λὸς, *sal.*
ης. ἡ ἔλμινς, νθος, *tinea.*
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus.*
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, *vultus.*
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs.*

CONTRACTORUM.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει, *vel Crasi, cum vel mutatur utraque vocalis; ut* τείχεα, τείχη, *vel altera tollitur: ut* τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ος neutrius: τὸ σαφὲς, manifestum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τὰς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρυς, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τριήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεις, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, ἧς τῆς ἀληθέος, θῦς. Dat. τῷ, ἧ τῇ ἀληθεῖ, θῆ, Acc. τὸν, ἣν τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθὴς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ἃ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, αἷς ταῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, φῦς, Dat. τῷ σαφεῖ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χυς, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina própria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum,

num, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τὸν ἑπταέτην.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ ἀφυὴς, ingenioſus, Accuſat. τὸν, καὶ τὴν ἀφυέα, ἀφυᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, maſculini, & fœminini generis: ut ὁ ὄφις, ſerpens, ἡ λέξις, dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τλὼ λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.

Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν, ὀφέοιν, ὄφεων.

Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, ξῃ, Acc. τλὼ λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν λέξεῳν.

Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεῳν.

Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, νη.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in ὰς, generis maſculini tantum: ut ὁ βασιλὰς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλὰς, Gen. τῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλὰ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλάσι, Acc. τὰς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραὰς, Piræeus, τῦ πειραιέως, πειραιῶς· ὁ σειριὰς, Stirieus, τῦ σειριέως, σειριῶς, ὁ χοὰς, congius, τῦ χοέως, χοῶς. Eadem accuſativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραᾶ, τὸν σειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως, generis tantum fœminini: ut ἡ λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τῦς, Dat. τῇ λητόϊ, τοῖ, Acc. τλὼ λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὰς, Voc. ὦ λητοί.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδῦς, Dat.

τῇ

τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τλὼ αἰδόα, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοί.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ αἰδώ, Gen. & Dat. τοῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδόας, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem caſibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῶν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέᾳ, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum uſum Nominum Contractorum.

Primæ.

ὁ σωσιγένης, *Soſigenes.* τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes.*
ὁ, ἡ ὁ ὅσιος, *pius, pia.* τὸ ἄλγος, *dolor.*
ἡ δίκρης, *biremis.* τὸ μέρος, *pars.*

Secundæ.

ὁ φύτης, *auriga.* ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ὁ ἢ ἡ νῆστις, *jejunus.* ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ πόλις, *civitas.* τὸ νῆστι, *jejunium.*

Tertiæ.

ὁ γονεύς, *parens.* ὁ φονεύς, *homicida.*
ὁ τομεύς, *sector.* ὁ ἀρχιερεύς, *Pontifex.*

Quartæ.

ἡ σαρδὼ, *Sardinia.* ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.* ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ ἰὼ, *Io.* ἡ καλλισὼ, *Calliſto.*

Quintæ.

τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.* τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ γέρας, *præmium.* τὸ πεῖρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent maſculinum in { os, ας, ης, υς } fœminium in { η, α, εσσα, εια } neutrum in { ον, αν, εν, υ }

Maſculin. & neutr. 2. Simplic. fœmin. eſt 2.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλὸν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν, καλοῖν ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι. Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratiosus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. eſt 2.

Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξύ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεῖ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξεῖ, Acc. τὸν ὀξύν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant fœmininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus, præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel

tam

tam multus; τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, ὅδε, ἥδε, τόδε, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt πηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτὶ pro τοῦτο. Reperitur & ſimplex αὐτὸν pro αὐτό.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. 2.

Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in ας, habent fœmininum in ασα, neutrum in αν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus; ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολλὸν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλοὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primæ Claſſis.

ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*

ὁ χαι-

ὁ καινός, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, novus, va, vum.
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, quisque, quæque, quodque.
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, niger, gra, grum.
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, universus, sa, sum.
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, qui, quæ, quod verberavit.
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, honestus, a, um.
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, puniceus, a, um.
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, scriptus, a, um.
ὁ εἷς, ἡ ἑῖσα, τὸ ἕν, qui, quæ, quod misit.
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, profundus, a, um.
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, suavis, ve.
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, parvus, a, um.
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, dimidius, a, um.
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, publicus, a, um.
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, dignus, a, um.
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, antiquus, a, um.
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, similis, le.
ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, sacer, cra, crum.
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, formidabilis, le.
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, pinguis, e.
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, alter, ra, rum.

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent masculinum, & fœmininum in

	neutrum in	Sing.
ος	ον	
ως	ων	
ας	αν	
ις	ι	
ων	ον	
υς	υ	
υς	υν	
ων	ον	
ωρ	ορ	
ης	ες	

Maſculin. & neutr. *3. Simpli. fœminin. 2.* Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, καὶ τὸ ἔνδοξον, gloriosus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, καὶ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἐνδόξοις, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἐνδόξους, καὶ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, καὶ ὦ ἔνδοξα.

4. Simpliſium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατάπλεως, καὶ τὸ κατάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ κατάπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατάπλεῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατάπλεων, Voc. ὦ κατάπλεως, καὶ ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ κατάπλεω, Gen. & Dac. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατάπλεῳν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατάπλεῳ, καὶ τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατάπλεῳς, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατάπλεως, καὶ τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεῳ, καὶ ὦ κατάπλεω.

5. Simpliſium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείναος, καὶ τὸ ἀείναον, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀειναοντος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀειναοντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀείναοντα, καὶ τὸ ἀείναον, Voc. ὦ ἀείναον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀείναοντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀειναόντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναοντες, καὶ τὰ ἀείναοντα, Gen. τῶν ἀειναόντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείναοσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναοντας, καὶ τὰ ἀείναοντα, Voc. ὦ ἀείναοντες, καὶ ὦ ἀείναοντα.

5. Simpliſium. Sing, Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τί, quis, quæ, quod?

Sing.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ. Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὸν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, καὶ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλήτωρ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλήτωρ, Voc. ὦ μεγαλήτωρ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ τὰ μεγαλήτορα,

Gen.

Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς μεγαλήτορας, ϗ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ϗ ὦ μεγαλήτορα.

2. *Contracforum.* Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ νημερτὴς, ϗ τὸ νημερτὲς, verus. Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ νημερτεῖ, τεῖ, Acc. τὸν, ϗ τὴν νημερτέα, τῆ, ϗ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ νημερτέε, τῶ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ νημερτέες, τεῖς, ϗ τὰ νημερτέα, τᾶ, Gen. τῶν νημερτέων, ὧν, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς νημερτέας, τεῖς, ϗ τὰ νημερτέα, τᾶ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, ϗ ὦ νημερτέα, τᾶ.

Exempla Adjectivorum.

Secundæ Claſſis.

ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, καὶ τὸ αἰμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ αἴσιον, *fauſtus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, ϗ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, ϗ τὸ πολύτλαν, *multa paſſus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ πολυδειρὰς, ϗ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminoſus, a, um.*
ὁ, ϗ ἡ εὔπλοκαμὶς, ϗ τὸ εὔπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, καὶ τὸ ὄρνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσιν, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*
ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, ϗ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, ϗ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, ϗ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens.*
ὁ, ϗ ἡ πολυπήμων, ϗ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀχήμων, καὶ τὸ ἄχημον, *indecorus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητορ, *triſtis, te.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

desinunt in	ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος, tricuspis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
	ρ 5. simpl.	μάκαρ	Gen. μάκαρος, felix.
	ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ		τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	ψ	αἴθωψ	αἴθοπος, subfuscus.

Exempla Adjectivorum.

Tertiæ Classis.

Simul observandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔριν, *sagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόῤῥιν, *aduncum habens nasum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ, ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, κτος, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ, ἡ, καὶ τὸ αἰνοπλὴξ, ῆγος, *graviter feriens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ καὶ τὸ κυναλώπηξ, ηκος, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὼξ, κὸς, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀποῤῥὼξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *semiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *testis.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρὰς, άδος, *cacuminosus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, αως, *permultis navibus instructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos possidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκὼψ, ῶπος, *cæsios habens oculos.*

De

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſc. Nom. εἷς, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἕν, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in fœminino δυεῖν.

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκατέντε, δεκαὲξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: διχίλιοι, τριχίλιοι, τετραχίλιοι, πεντακιχίλιοι, ἑξακιχίλιοι, ἑπτακιχίλιοι, ὀγδοακιχί-

χιχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis:

ORDINALIA

Numerum ſignificant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, viceſimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus: δισμυριοστὸς: & ſic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium, fœminina ſecundæ.

Poſitivum. Comparativum. Superlativum.

ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος,
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um, candidior, ius, candidiſſimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Poſitivorum; exempla ſequentia, in ſingulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva. Comparativa. Superlativa.

in	in	in
ος	(οτερος	(οτατος
	(ωτερος	(ωτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίστερος	ίστατος
ης, ην, ης	έστερος	έστατος
ως	όστερος	όστατος
υς	ύτερος	ύτατος

Poſitivum. Comparativum. Superlativum.

ος	(πρᾶος,	πρᾳότερος,	πρᾳότατος, *mitis.*
	(σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος, *ſapiens.*
ων	σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος, *modeſtus.*
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος, *felix.*
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος, *niger.*
ως	χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος, *gratioſus.*
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος, *tener.*
ης	ὅσιβὴς,	ὁσιβέστερος,	ὁσιβέστατος, *pius.*
ις	γάστρις,	γαστρίστερος,	γαστρίστατος, *guloſus.*
ους	ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος, *ſimplex.*
υς	εὐρὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος, *latus.*

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens. σοφὸς, σοφωτέρος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσόπερος, & ἰσώτερος.

Com-

Comparatio Irregularis.

	Compar.	*Superlat.*
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior, ἄριστος, κράτιστος, λῷστος optimus.
κακὸς malus.	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor, κάκιστος, χείριστος pessimus.
μέγας magnus	μείζων, μάσσων	major, μέγιστος maximus.
μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἧττων, ἥσσων, ἐλάττων ἐλάσσων	minor, μικρότατος, ἵκιστος, ἐλάχιστος minimus.
καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος, pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος, turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος, inimicus.
ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος, facilis.
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος, multus.

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo.

φίλος, φίλτερος,		φίλτατος, φίλιστος amicus.
γεραιὸς,	γεραίτερος,	γεραίτατος, senex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otiosus*, θερεῖος, *æstivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Positivis in ος per ίστερος, ίστατος. αίτερος, αίτατος. ίτερος, ίτατος.

ἀκρατ⊙, ἀκρατέστερ⊙, ἀκρατέστατ⊙, incontinens.
ἥσυχ⊙, ἡσυχαίτερ⊙, ἡσυχαίτατ⊙, quietus.
ὀλίγ⊙, ὀλιγίστερ⊙, ὀλιγίστατ⊙, & ὀλίγιστ⊙, parvus.

Sunt hujuſmodi αἰδοῖ⊙, αἰδοιέστερ⊙, αἰδοιέστατ⊙, *venerabilis:* ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis:* ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens:* σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, *ſtudioſus:* ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris:* μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius:* ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis:* πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus:* λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax:* λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *ſalax.*

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, *oſtentator, fit* ἀλαζονίστατος: ἅρπαξ, *rapax,* ἁρπαγίστατος: βλαξ, *mollis,* βλακίστατος: κλέπτης, *fur, ſeu callidus,* κλεπτίστατος: πλήκτης, *percuſſor,* πληκτίστατος: πότης, *bibulus,* ποτίστατος: ψεύδης, *mendax,* ψευδίστατος. *Quædam item in* υς, *ſunt in* ότερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex,* διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus,* πορφυρώτερος. *Aliqua in* ω *formant in* ενότερος: *ut* τέρω, *tener,* τερενότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδύς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθύς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκύς dulcis: παχύς, craſſus: ὠκύς, velox: εὐρύς, latus: ταχύς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium.

Sing. Nom. ὁ, ἡ, ἡ πλείων, τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, τῆς, τῆς πλείονος, Dat. τῷ, τῇ, τῇ πλείονι, Acc. τὸν, τὴν πλείονα, τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, τὰ, τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν πλείονοιν.

Plur. Nom. οἱ, αἱ πλείονες, τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, τὰς πλείονας, τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex

Ex ſubſtantivo.

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιστος, lucroſiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altiſſimus: κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior, κύδιστος, glorioſiſſimus: θεὸς, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεύς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς, ipſe, αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέρτιστος, & φέριστος, præſtantiſſimus: δεύω, relinquo, δεύτερος, poſterior, δεύτατος, poſtremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus; κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόῤῥω, longe, ποῤῥώτερος, ποῤῥώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, factaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

άδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato *ας*, vel *ης*, in *άδης*: ut Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἵππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in *ιάδης*, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.

ίδης, ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo *ος* recti in *ίδης*: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quamquam & in *άδης*, cum ſcilicet terminationem *ος* præcedit *ι*: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo *ος* genitivi in *ίδης*: ut Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor, is, Νεστορίδης, Neſtorides: Λητώ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεύς, Πηλέος, Peleus, & Πηλείδης, & ſynæreſi Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem *ίδης* præcedit *ε*, vel *ο*, vocales *εϊ*, & *οϊ* coaleſcunt in diphthongos *ει*, *οι*.

Cæterum Πηλεύς, *& reliqua in* εύς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a* τοῦ Πηλῆος, ὁ Πηληϊάδης, *& epentheſi vocalis a, Poetis in Patronymicis familiari,* ὁ Πηληϊάδης, τοῦ Πηληϊάδα, *& Jonice* Πηληϊάδεω *apud Homerum primo verſu Iliados; apud quem etiam a* Πηλεύς, *aliud Patronymicum* Πυλείων, ωνος, *Iliad.* α, φ, *&* χ.

Fœminina ſunt in

Ἀς, & ἰς, nata a Patronymicis maſculinis in *άδης*, & *ίδης*, rejecto *δης*: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιὰς, filia Solis: ὁ Νεστορίδης, ἡ Νεστορὶς, filia Neſtoris.

Ἴνη, vel *ώνη*, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in *ος* impurum, habebunt in *ίνη*: ut ὁ Ἄδραστος, Adraſtus, ἡ Ἀδραστίνη, Adraſti filia: præcedente autem *ι*, in *ώνη* ut ὁ Ἰκάριος, Icarius, ἡ Ἰκαριώνη, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετιώνη, Eetionis filia.

De

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in
- ων: μωρὸς, ſtultus, μωρίων, ſtultulus.
- αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
- ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
- σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
- λος; ναύτης, nauta: ναυτίλος, nautulus.
- ῦς: Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Fœminina in
- ων: Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψιπύλων, Hypſipylula.
- ις: κρήνη, fons; κρηνὶς, ίδος, fonticulus.
- νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
- σκη: ἡ παῖς, puella: παιδίσκη, puellula.

Neutra in
- ιον: γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
- αιον: γυνὴ, mulier; γυναῖον, muliercula.
- ῶιον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in
- κὸς: Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
- ιος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρειος, Hectoreus.
- ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
- ιος: οὐρανὸς, cœlum; οὐράνιος, cœleſtis.
- αιος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
- ειος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
- οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
- ῷος: πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος, lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratioſus: ἄμαθος, arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, *amicus*, ὁ φίλων, *Philo*; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσυνη, *amicitia*: τὸ φίλιον, *amicum: quo quidem nomine appellari poſſunt reliquæ etiam ſpecies jam dictæ.*

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus; τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδροπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σταθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frænum.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλει: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compoſitis. Attice fœminina omnia ſic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius, τὸ στάδιον ſtadium; οἱ στάδιοι, ἢ τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, *equus;* ἡ ἵππος, *equa, & equitatus:* ὁ λίθος, *lapis;* ἡ λίθος, *lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina,* ὁ ἄσβολος, *fuligo,* βῶλος, *gleba,* θόλος, *teſtudo templi, Attice fœminina ſunt,* ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. *Sic* ὁ κίων, *communiter, ſed Jonice,* ἡ κίων, *columna.*

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον, oleum.

Sin-

Singulari, & Duali carent Festa; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, necessaria ad victum; ἐπινίκια, præmia; ὀνείρατα, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Casibus.
Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor usque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut τοῖς δακρυόφι, lacrymis, πουτόφιν, e ponto. Similiter βρέτας, statua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, somnium, ὄφελος, utilitas, σέλας, lumen, νῶκαρ, torpor, δώς, donum, χρεών, fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David, Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum casus est ὦ πάν, o amice, & o amici. Duorum casuum ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθοῖς, placentæ, τὰς φθόιας, φθοῖς, placentas; ἄττα pro ἄπτανα, quædam; nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλας, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τὸ ἀρνὸς, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum nomen Ἰησοῦς, Jesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, τὸ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῶ. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Casibus.

ὁ Ζεύς, Jupiter: ὁ Ζηὼ, Ζεὰν, Δηὼ, Δεὰν, Ζεὺς, Ζεὰς, Δεύς, Βδὲς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηὶ. Δεῖ, Acc. τὸν Ζῆα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεύς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διΐ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione, ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione,

ut

ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, seu ὁ υἷς, τοῦ υἷος, υἷος, filius.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, & τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, & κὰρ *indeclinabile*, & τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, & τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput*: ὁ μάκαρ, *sive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, & ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου, *beatus*: ὁ δένδρος, & τὸ δένδρον, *arbor*: ὁ μάρτυς, & μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, & ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *testis*: ὁ ἔλεος, & τὸ ἔλεος, *misericordia*: ὁ σκότος, & τὸ σκότος, *tenebræ*.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares*: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metathesin* δουρὸς: & τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, & τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, & τὸ δοῦρας, ατος, *hasta*: ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, & *per crasin* λᾶος, & ὁ λᾶος, τοῦ λάου, & ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν (*Homerus tamen Iliad.* η. λᾶαν *cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica*) & τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, & ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος, & ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, *lapis*: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, & Μίνω, *Minos*: ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, & γέλω, *risus*. *Hujusmodi sunt* ὁ θαλῆς, οῦ, *vel* θάλης, ητος, *Thales*: ὁ λάχης, χου, *vel* λάχης, ητος, *Laches*: ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyses*: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inusitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: sic ἦμαρ, dies; εἶδαρ, esca; φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra, ὄνειαρ, utilitas, οὖδαρ, mamma, κτέαρ, possessio. His addi possunt τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκὼρ, τοῦ σκωτὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, somnium & alia.

Quandoque nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γύναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, sine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonasmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς, γάλα-

γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. τέρος, τρὸς, τέρι, τρὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, ἡ κύων, *canis*, κυὸς, κυὶ, κύα, *pro* κύονος, κύονι, κύονα: *ſic* ὁ ἡ, ἀρὴν, *agnus*, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, *pro* ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ

Nomina in οος.

1. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόος, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς, νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς, νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, *fluxus*: ὁ πλόος, πλοῦς, *navigatio*: *& adjectiva* ἁπλόος, ἁπλοῦς, *ſimplex*: διπλόος, διπλοῦς, *duplex*: τριπλόος, τριπλοῦς, *triplex*: *quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.*

2. *Simplicium.* Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plur.

Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. Simplicium. Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν. Genit. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλώ, Genit. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, *æreus*: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, *os offis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

όεις (ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ
οῦς (πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος.
ήεις (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆν-
ῆς (τος.
άεις (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.
ᾶς (
άϊς (ὁ, ἡ παΐς, παῖς, puer, vel puella, τοῦ, τῆς παῖς
αὶς (παΐδος, παιδός.
άϊς (ἡ δαΐς δᾷς, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾷς (

ἑαρ

ἔαρ (τὸ ἔαρ , κῆρ, cor , τοῦ ἔαρος , κῆρος : τὸ σέαρ,
ῆρ (σῆρ, adeps, τοῦ σέαρος, σῆρος.
εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (
άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατός.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαδῆ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμείας ῆς, τὸ Ἑρμεῖον, *Mercurius:* ὁ Ἀπελλῆς ῆς, τὸ Ἀπελλεῖον, *Apellcs: aliqua etiam ſecundæ; ut* ἡ μνᾶα ᾶ, τῆς μνᾶας ᾶς, *mina:* ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *muſtela. Itaque omnes declinationes ſimplicium, præter quartam, admittunt contractionem in caſibus omnibus.*

Ὀλιγοπαδῆ.

Subſtantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plural. ut ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piſcis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς ύος craſin patiuntur in Dativo ſingulari, Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, ſuavis, τῷ ἡδεῖ ἡδεῖ, οἱ, ᾗ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, ᾗ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Impariſyllaba in ις ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut ὁ βῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βῦς, τοὺς βόας βῦς, Dorice βῶς, ὦ βόες βῦς.

Item ναῦς, navis, αἱ, ᾗ ταὶς, ᾗ ὦ ναῦς. Sic γραῦς, anus, vetula.

Compariva in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali: ut ὁ, ᾗ ἡ μείζων, major: τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribus caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, ᾗ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζους, ᾗ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, ᾗ ταὶς μείζονας, μείζοας, μείζους, ᾗ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζους, ᾗ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρις, *lis,*

αἱ

αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔριες: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, ἡ αἱ ὄρνιθες, τὰς, ἡ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, ἡ κλεῖν, & *in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, *urbs*, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ, ἄστει: τὸ πῶϒ, *grex*, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει: ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τὰς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita
In Prima Contractorum.

Nomina propria ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέην, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέω Ἡρακλῶ Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἤρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέε, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τὰς Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλέης, *Themiſtocles*: Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*; Ἰφικλέης, *Iphicles*: *& alia plurima.*

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum.

Primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ. & per aphærenſin μοῦ, μοί, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νώ, & νῷ, Gen. Dat. νῷϊν νῷν,

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Se-

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφὼ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. ἕ, ſui, Dat. οἱ, Acc. ἕ.
Dual. Nom. Acc. σφωὶ σφὲ, Gen. Dat. σφωῖν σφίν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Omnes caſus hujus pronominis adhiberi ſolent a græcis loco caſuum pronominis αὐτὸς, *ipſe.*

Poſſeſſivum eſt octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, ſua, ſuum.
νωΐτερος, νωΐτερα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.

Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertiæ ſimplicium; fœminina autem ſecundæ.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμὸς, σὸς, ὅς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, *&* σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum eſt duplex.

Sing. Nom. ὅδε, αὕτη, τόδε, hic, hæc, hoc, Gen. τοῦδε, ταύτης, τοῦδε, Dat. τῷδε, ταύτῃ, τῷδε, Acc. τόνδε, ταύτην, τόδε, Voc. ὦ ὅδε, ὦ αὕτη, ὦ τόδε, heus tu.

Dual. Nom. Accuſ. τώδε, ταύτα, τώδε, Gen. & Dat. τοῖνδε, ταύταιν, τοῖνδε, Voc. ὦ τώδε, ὦ ταύτα, ὦ τώδε, heus vos duo.

Plur. Nom. οἵδε, αἵδαι, τάδε, Gen. τῶνδε, Dat. τοῖσδε, ταύταις, τοῖσδε, Acc. τούσδε, ταύτας, τάδε, Voc. ὦ οἵδε, ὦ αἵδαι, ὦ τάδε: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud,

Gen.

Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Accuſ. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis jota acutum, ut ὁτοσὶ, τουτὶ, τουτωὶ, τουτονὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινὶ, *&c. In neutro autem ſingulari* τουτὶ, *& ſæpius* τουτὶ: *in plurali vero pro* ταῦτα *dicunt* ταυτά.

Relativum eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτό: & per craſin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia, declinaturque pluraliter & conjunctim, & diviſim, ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτὰς, & σφᾶς αὐτάς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἑαυτῶν, *noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum:* ἑαυτὰς, *nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipſius,* ἑαυτὸν, *teipſum. Quum reperiuntur aſpirata* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& ſimilia, craſis eſt pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem ſic:

ὁ τῶ τῷ τὸν
ἡ δᾶνα τῆς δᾶνος τῇ δᾶνι τὴν δᾶνα.
τὸ τῶ τῷ τὸ

Declinatur etiam ὁ δᾶνα, τῶ δάνατος, τῷ δάνατι. *Et*, ὁ δᾶνα, τῶ δᾶνα: *&* ὁ δὰς, τῶ δᾶνος, τῷ δᾶνι, τὸν δᾶνα, *apud Poetas*.

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim { ſex Barytonorum in ω, tres Circumflexorum in ῶ. quatuor Verborum in μι.

Voces, ſive Formæ inflectendi. { Activa in ω, ῶ, μι. Paſſiva / Media } in μαι.

Modi quinque { Indicativus. Imperativus. Optativus. Subjunctivus. Infinitivus.

Tempora novem { Præſens. Præteritum imperfectum. Præteritum perfectum. Præteritum pluſquam perfectum. Aoriſtus primus } indefinita. Aoriſtus ſecundus } Præterita. Futurum primum. Futurum ſecundum. Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres { Singularis. Dualis. Pluralis.

Perſonæ tres { Prima. Secunda. Tertia.

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt { *Perſonale, ut* γράφω, *ſcribo.* *Impersonale; ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque	*Activum; ut πέμπω, mitto.*
	Paſſivum; ut πέμπομαι, mittor.
	Neutrum; ut ὑγιαίνω; valeo.
	Commune, ſive Medium, ut βιάζομαι, cogo, & cogor.
	Deponens, ſive Submedium: ut μάχομαι, pugno.
Species duæ	*Primitiva; ut γαμέω, uxorem duco.*
	Derivativa; ut γαμησίω, nuptias cupio.
Figuræ tres	*Simplex; ut ἄγω, duco.*
	Compoſita; ut περιάγω, circumduco.
	Decompoſita; ut συμπεριάγω, una circumduco.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

Characteriſticæ Conjungationis.

Primæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
π)		
β)	(ψ)	(φ)
φ)		
πτ)		

Secundæ.

κ)	(ξ)	(χ)
γ)		
χ)		
κτ)		

Ter-

Tertiæ.

τ)		
δ)	(σ)	(κ
θ)		

Quartæ.

ζ)	(ξ)	(χ
ως)		
vel		
ζ)	(σ)	(κ.
ως)		

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(κ.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ω purum)	(σ)	(κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præsens		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)		(τέρψω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)	ψω	(λείψω)	φα	(λέλειφα, ibo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, scribo.
πτ	(τύπτω)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)		(πλέξω)		(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)	ξω	(λέξω)	χα	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(τίκτω)		(τέξω)		(τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In πω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ	(ἀνύτω)		(ἀνύσω)		(ἤνυκα, perficio.
δ	(ᾄδω)	σω	(ᾄσω)	κα	(ᾆκα, cano.
θ	(πλήθω)		(πλήσω)		(πέπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ (παίζω) ξω (παίξω) χα (πέπαιχα, ludo.
σσ (ὀρύσσω) (ὀρύξω) (ὤρυχα, fodio.

vel

σσ (φράζω) σω (φράσω) κα (πέφρακα, dico.
ζ (πλάσσω) (πλάσω) (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; σεύζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam; ut πράσσω, vendo: πίσσω, pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, & Præt. in χα; at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinſo. Sed* φρίσσω, *ſive* φρίττω, *horreo. Fut.* ξω. *Præt.* κα.

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexum: Præter. κα.

λ (ἀλλω) (ἀλῶ) (ἤλακα, digitis pulſo.
μ (νέμω) (νεμῶ) (νενέμηκα, tribuo.
ν (φαίνω) ῶ (φανῶ) κα (πέφαγκα, offendo.
ρ (σπείρω) (σπερῶ) (ἔσπαρκα, ſero.
μν (τέμνω) (τεμῶ) (τετέμηκα, ſcindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ἀλλω, ἀλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sex-

Sextæ.

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterito.

α	γελάω	γελάσω		γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω	τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω		ὄμοκα, juro.
υ	δύω	δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω	ῥώσω		ἐῤῥωκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω	ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω		σέσεικα, quatio.
ἀ	ἱππάω	ἱππάσω		ἱππάκα, equito.
οι	οἴω	οἴσω		ὦκα, fero.
ου	κρούω	κρούσω		κέκρουκα, pulſo.
ῳ	ὀπύω	ὀπύσω		ὤπυκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν. Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum vocis Activæ ex prima Conjugatione inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω *Verberato tu.*
D. (τύ

D.(τύψαιον, τυψάιων.
P.(τύψαιτε, τυψάιωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S.(τέτυφε, τετυφέιω, *Verberaveris.*
D.(τετύφειον, τετυφείων.
P.(τετύφειτε, τετυφείωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S.(τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D.(τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P.(τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S.(τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D.(τύποιτον, τυποίτην.
P.(τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S.(τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D.(τυποῖτον, τυποίτην.
P.(τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S.(τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *Verberem.*
D.(τύψοιτον, τυψοίτην.
P.(τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S.(τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D.(τύψαιτον, τυψαίτην.
P.(τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S.(τύψειαι, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D.(τυψείαιτον, τυψειάτην.
P.(τυψείαιμεν, τυψείαιτε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S.(τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*
D.(τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P.(τετύφοιμεν, τετύφοιτες, τετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Aoristus primus ἐὰν

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐὰν

S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτειν.
(Aoriſtus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoriſtus 1. τύψαι.
(Perf. & pluſ. τετυφέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος.

Futu-

Futurum primum.

M.	ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.	*Verberaturus.*
F.	ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.	
N.	τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.	

Aoriſtus primus.

M.	ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.	*Qui verberavit.*
F.	ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.	
N.	τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.	

Perfectum, & pluſquam, &c.

M.	ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.	*Qui verberavit.*
F.	ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.	
N.	τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.	

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψαι	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψειν	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λεγοῖμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι		πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπει-	πείσω	πεπει-	πεπει-
Pluſq.	ἐπεπείκειν		κοιμι	πεπείκω	κέναι	κὼς

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφράκέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	ἀείρω	ἄειρε	ἀείροιμι	ἀείρω	ἀείρειν	ἀείρων
Imp.	ἔαειρον					
Aor. 2.	ἔαραρον	ἄρε	ἄροιμι	ἄρω	ἀρεῖν	ἀρὼν
Fut. 2.	ἀρῶ		ἀροῖμι		ἀρεῖν	ἀρῶν
Fut. 1.	ἀερῶ		ἀεροῖμι		ἀερεῖν	ἀερῶν
Aor. 1.	ἔαειρα	ἄειρον	ἀείραι-	ἀείρω	ἄειραι	ἀείρας
Perf.	ἔαρκα	ἔαρκε	μι	ἐαράρ-	ἐαρ-	ἐαρ-
			ἐαράρ-	κω	κέναι	κὼς
Pluſq.	ἐαράρκειν		κοιμι			

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor.2.	ἤκουον	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκοῦειν	ἀκούων
Fut. 2.	ἀκούω		ἀκουοῖμι		ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex. Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ῥ geminatur ῥ poſt ε: ut ῥ'-πτω, ἔῤῥιπτον, projicio.

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mu-

	(α)	(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
Mutabiles	( )mutan-	(
Vocales	(ε)tur in	(η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
	(ο)	(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.
	(αι)	(ῃ, αἴρω, ᾖρον, tollo, bam.
Mutabiles	( )mutan-	(
Diphthongi	(αυ)tur in	(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	(οι)	(ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

	(η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
Immutabiles	(ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio.
Vocales	(υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	(ω, ὤθω, ὦθον, impello.

	(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
Immutabiles	(ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
Diphthongi	(υ, ὐτάζω, ὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adsciscunt ι: ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, serpo: ἑστήκω, plusquam perfect. εἱστήκειν, sto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, sino: ἕω, perf. pass. εἷμαι, induo, seu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, assuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, assuesco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑόρταζον, festum celebro.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem sunt, quæ derivantur a dictionibus sequentibus.*

οἴαξ, *clavus*) οἰακίζω, οἰάκιζον, *clavum rego.*
οἶνος, *vinum*) οἰνίζω, οἴνιζον, *vinum oleo, seu emo.*
οἰωνὸς, *augurium*) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, *auguror.*
οἶμος, *via*) οἰμάω, οἴμαον, *irruo.*
οἶστρος, *œstrum*) οἰστρέω, οἴστρεον, *œstro agito, & agitor.*
οἶος, *solus*) οἰόω, *destituo: unde* οἰώθην, *solus egi.*

His

His addunt οἰκυρέω, *domi ſedeo*: οἰμώζω, *lugeo*; *quod & ὀίμωζον, & ὤμωζον.*

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφὸς, ſapiens, ἐφιλοσόφουν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ἠυτομόλουν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω, idem cum ſimplici ἔπω, dico, ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλουν.
- Adverbiis ὁμῦ, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγουν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum, ἠφρόνουν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δὺς, male, & εὖ, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo, δυσηρέστουν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτουν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχουν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν: εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρουν.

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio, ut ἀνορθῶ, corrigo, ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum, ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνομαποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προδοποιῶ, *viam pateſacio*: ἀναίνομαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter ſum, cum ſuis compoſitis.*

Ali-

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διεκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Verbum κατηγορῶ, accuſo, nullum capit incrementum.

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione elidi-tur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & πρόχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον, Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; Incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: *cum Præteritum Perf. ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos*, ho amato. *Sunt autem duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignificando, ſed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.*

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis, penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (καίω, ἔκαον, uro.
αυ (παύω, ἔπαον, sedo.
ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.
(dissyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, sero.
ει in 5. Conjug. in (
(trissyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam dissyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam trissyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metathesim, ἔπραθον, vasto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλακον, plico) (ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto) (ἔβλεπον, vidi.
στέλλω, ἔσταλον, mitto) excipe
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, seco) (ἔφλεγον, ussi.

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Verba Sextæ finita in ύω, εύω, υίω; ut κρύω, pulso, τοξεύω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo, carent Aoristo se-

ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουον ab ἀκούω, audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Futurum Secundum.

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ, circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ variſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico, μολύνω, μολυνῶ, contamino: *Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut* ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον: εῖτον: εῖμεν, εῖτε, εῖεν.

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis: ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλω, μελήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *volo:* οἶμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὦσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Diſſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in έσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo, τρέω, τρέσω, tremo, & νέω, νήσω, nato, neo, redeo; nam νέω pro νεύω, annuo, νεύσω. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Poly-

Polyſyllaba quartæ Conjugationis in ἴζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιοῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Præſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέπω, verto: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli, ἔθυκα, poſui, ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἐρῶ, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔζεσα, quod & ἔχεα, fudi; ἔσεσα, concuſſi; ἤλεσα, vitavi; ἔκηα, accendi; a χέω, σείω, ἀλέω, καίω, *vel* κάω, *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχεσα, ἔσεσα, & ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α Futuri, ſi in præſenti fuerit α ſimplex, mutatur in η: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo: α Futuri, ſi in præſenti fuerit αι, mutatur communiter in α, ut φαίνω, φανῶ, ἔφανα, appareo: Attice in η, ἔφηνα, vel in ῃ, ἔφῆνα.

ε Futuri mutatur in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρα, ſero.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Proſodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, sero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα, audio: ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χέω, κέχυκα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτάω, πέπτακα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico, πτήσσω, ἔπτηχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαστάω, βεβλάστηκα, *&* ἐβλάστηκα, *germino: similiter*

βλα-

βλακεύω, *piger ſum*: γλωτσίζω, *deblatero*; γλύφω, *inſculpo*; γναμπτω, *flecto*; βλάπτω, *noceo*; θλάω, *tundo*; κρύπτω, *abſcondo*.

Obſervationes.

Diſſyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, pſallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo*.

Verba in μω, & μνω aſſumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμνῶ, τετέμηκα, & per ſyncopen τέτμηκα, ſeco.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύω, θυῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ. *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ε: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὤλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.
ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.

abjecta præpoſitiva
- ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
- αι in υ: ἐλαύθω, ἦλυθα, ἐλήλυθα, venio: Præt. Med.

abjecta ſubjunctiva
- οι ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἑτοίμακα, paro.
- in ο
- ε ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo, ut differat ab* ἐρήϱικα, *quod ab* ἐϱίζω, *contendo.*

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδήδοκα, *edo.* ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& aſſumpto* ο, ἀγήοχα; *item in Aoriſt. 2.* ἦγον, ἄγαγον, *& per metatheſin* ἤγαγον, *duco.*

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ἑώρακα, ἑώρακα, video; ὤθω, pello, ἐῶσμαι, ἐωσμαι, Præter. paſſ. οἴγα, aperio. ἔῳγα, Præter. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum, Pret. Med.* ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi, Aor. 1.* ἧκα, ἔηκα, *miſi; unde* ξυγέηκα, *commiſi, item, intellexi:* ὠσάμην, *& ἐωσάμην, impuli.*

Diſſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἐσάλπκα, ἐσάλπκειν, miſeram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut σωέσαλπκα, σωεσάλπκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio: ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐώκειν.

Pri-

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per *η*: ut ἐτε-τύφω ἐγὼ, verberaveram ego: ἐτετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem *εσαν* Attici efferunt per *εσαν*: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum. Aoriſti vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπε: ſed acuunt tres, ἐλθέ, venito: εὑρέ, invenito: εἰπέ, dicito: ſic Attice λαβέ, accipito: ἰδέ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima *οι*, at in Aoriſto primo Activo, & medio *αι*.

Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem eſt cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus: apud Atticos autem maxime in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando *αμι* in *αν*: ut τύψαμι, τύψαν.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet *η*, & *ω*: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam *η*: in duali, & plurali tantum vocalem *η*.

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum vocis Paſſivæ inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθαι, τυπήσονται.

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo poſt Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*
D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pæne jam verbera-*
P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*
D. (τυφθη-

D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον,
P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτω, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

S. (τέτυφο, τετύφθω. *Verberatus eſto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberaret.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυπείητον, τυπειήτην. *fuerim.*
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ſecuudum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. *eſſem.*
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo poſt Futurum.

S. (τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verberer.*

D. (τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθων.
P. (τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθων.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel ver-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus. ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluſ. τετύφθαι.
(Paulo poſt Fut. τετυφέσθαι.
(Aoriſtus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη. *Qui verberatur.*

F. (ἡ

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τῷ τυπτομένῳ.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τῷ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τῷ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησομένῳ.

Perfectum, & pluſquam &c.

M. (ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένῳ. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης,
N. (τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένῳ.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ. *Mox verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τῷ τυφθέντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τῷ τυφθησομένῳ. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τῷ τυφθησομένῳ.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Part.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθυ	πειθοί-	πείθω-	πείθε-	πειθόμε-
Imp.	ἐπειθόμην		μην	μαι	σθαι	νος
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. 2.	πιθήσο-		πιθησοί-		πιθήσε-	πιθησό-
	μαι		μην		σθαι	μενος
Perf.	πέπεισ-	πέπει-	πεπεισ-	πεπεισ-	πεπεί-	πεπεισ-
	μαι	σο	μένος	μένος	σθαι	μένος
Pluſq.	ἐπεπείσ-		εἴην	ὦ		
	μην					
Paul. p.	πεπείσο-		πεπεισοί-		πεπείσε-	πεπεισό-
	μαι		μην		σθαι	μενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσ-	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆ-	πεισθεὶς
		θητι			ναι	
Fut. 1.	πεισθήσο-		πεισθη-		πεισθή-	πεισθη-
	μαι		σοίμην		σεσθαι	σόμενος

Quartæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζυ	φραζοί-	φράζω-	φράζε-	φραζό-
			μην	μαι	σθαι	μενος
Imp.	ἐφραζόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῶ-	φραδεὶς
Fut. 2.	φραδήσο-		φραδη-		φραδή-	φραδη-
	μαι		σοίμην		σεσθαι	σόμενος
Perf.	πέφρασ-	πέφρα-	πεφρασ-	πεφρασ-	πεφρά-	πεφρασ-
	μαι	σο	μένος	μένος	σθαι	μένος
Pluſq.	ἐπεφράσ-		εἴην	ὦ		
	μην					
Paſſ. p	πεφράσο-		πεφρα-		πεφρά-	πεφρα-
	μαι		σοίμην		σεσθαι	σμένος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσ-	φρασθεί-	φρασθῶ	φρασθῆ-	φρασ-
		σθητι	ην		ναι	θεὶς
Fut. 1.	φρασθή-		φρασθη-		φρασθή-	φρασθη-
	σομαι		σοίμην		σεσθαι	σόμενος

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρω	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
Imp.	ἐπειρόμην					
Aor. 2.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	σπαρῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. 2.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Pluſq.	ἐπάρμην					
Paul. p.	ἐπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθεὶς
Fut. 1.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκούμην					
Aor. 1.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῦσαι	ἀκοὴς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Tem-

Temporum formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa (Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in η, *Attice in* ει; *communiter vero in hiſce quatuor,* βέλει, *vis,* οἶει, *putas,* ὄψει, *videbis,* εἶ, *& facia craſi,* ᾖ, *es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit in* σαι; *ut* φάγεσαι, *pro* φάγῃ, *comedis; & in aliquibus Circumflexis, ut* καυχάεσαι, καυχᾶσαι, *pro* καυχάῃ, καυχᾷ, *gloriaris;* ὀδυάεσαι, ὀδυᾶσαι, *pro* ὀδυάῃ, ὀδυᾷ, *cruciaris.*

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando μαι in μλω, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω.

Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis, non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in λω: ut ἔτυπον, ἐτύπλω.

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic oſtenditur.

1. *Con-*

1. *Conjugatio.*

Ante μαι habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expreſſam, ſed implicitam in duplici ϕ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ϕαι (τέτυμμαι, τέτυϕαι, τέτυπται: verberatus ſum, es, eſt:
πται (

2. *Conjugatio.*

Ante μαι habet γ: ante σαι habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio.*

Ante μαι habet σ: ante σαι nullam aliam: ante ται pariter habet σ.

a πέπεικα, perſuaſi: quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: perſuaſus ſum, es, eſt.
σται, (

4. *Conjugatio.*

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus ſum, es, eſt.
σται, (

5. *Conjugatio.*

Servat ut in Activo, ſic etiam in Paſſivo immutabiles λ, & ρ:

ab

ab ἔσαλκα, miſi, quod a σέλλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσαλμαι, ἔσαλσαι, ἔσαλται : miſſus ſum, es, eſt.
λται, (

ab ἔσπαρκα, ſeminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται : ſeminatus ſum, es, eſt.
ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in νκα : Paſſivum in νμαι.

a νενέμηκα, diſtribui, quod a νέμω,

νμαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, diſtributus ſum, es, eſt.
νσαι, (a τετέμηκα, ſecui, quod a τέμνω,
νται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται : ſectus ſum, es, eſt.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Paſſivo, nec tamen aſſumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται : nam quando nihil præponitur primæ perſonæ, nihil item Tertiæ præponitur.

a κέκριμκα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (
σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται : judicatus ſum, es, eſt.
ται, (

Quæ in Præteriso Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Paſſivo : ſolum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

μμαι, (a πέφαγκα, oſtendi, quod a φαίνω,
νσαι, (
νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται : oſtenſus ſum, es, eſt.

Attice,

σμαι, (
σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφασται.
ται, (

6. *Conjugatio.*

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσται : perfectus ſum,
σαι, (es, eſt.
ται, (a γεγέλακα, riſi, quod a γελάω, γεγέλασμαι,

γε-

γεγέλασαι, γεγέλασαι; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἔρρωμαι, ab ἔρροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Si penultima Præteriti activi ſit longa, nihil aſſumit.

a πεπόξδικα, ſagitta petii, quod a τοξδόω,

μαι, (πεπόξδιμαι, πεπόξδισαι, πεπόξδιται: ſagitta petitus

σαι, (ſum, es, eſt.

ται, (a τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμαι, τέτισαι, τέτιται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι a κρούω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλδισμαι a κελδίω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλυσμαι a κολύω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco: τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

τέτυμμαι (τετύμμεθον, (τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον, (λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον, (πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον, (ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον, (νενομίσμεθα.

ἔσταλμαι (ἐστάλμεθον, (ἐστάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον, (τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis

lis vertendo *αι* in *ον*, & ſecunda pluralis vertendo *αι* in *ε*, & tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται (*τέτυφθον*, *τέτυφθον*,
(*τέτυφθε*.

λέλεκται (*λέλεχθον*, *λέλεχθον*,
(*λέλεχθε*.

πέπεισται (*πέπεισθον*, *πέπεισθον*,
(*πέπεισθε*.

ὤρυκται (*ὤρυχθον*, *ὤρυχθον*,
(*ὤρυχθε*.

νενόμισται (*νενόμισθον*, *νενόμισθον*,
(*νενόμισθε*.

ἔσαλται (*ἔσαλθον*, *ἔσαλθον*,
(*ἔσαλθε*.

τετέλεσται (*τετέλεσθον*, *τετέλεσθον*,
(*τετέλεσθε*.
(

Quoties Tertia Singularis Præteriti Paſſivi deſinit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt *σ*.

νενέμηται (*νενέμησθον*, *νενέμησθον*,
(*νενέμησθε*.

κέκρισται (*κέκρισθον*, *κέκρισθον*,
(*κέκρισθε*.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito *ν* ante *ται* purum.

νενέμηται: *νενέμηνται*.
κέκρισται: *κέκριννται*.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum *εἰσὶ*, *ſunt*.

τέτυπται: τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται: λελεγμένοι εἰσί.

Observatio.

Dissyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, verto.
στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι,
sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
3. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristicæ Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσται, ἠνύταται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ᾖσται, ᾔδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*
πέπεισται, πεπείθαται, *a* πείθω, *persuadeo.*
4. πέφρασται, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύκαται, *ab* ὀρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *ostendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *Jacio.*

Pau-

Paulo poſt Futurum.

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Præteritum pluſquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante: ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυφαι, ἐτέτυφο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in τω purum; in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interſeritur σ: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκευθον, accuſatus erat; ἐκεκεύσθην, ἐκέκευσθε, ἐκέκευντο. Si autem exeat in τω impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, *erant*; ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται, ἐμνήσθην, recordatus fui:	) aſſumunt
ἔῤῥωται, ἐῤῥώσθην, convalui:	) σ.
σέσωσται, ἐσώθην, ſervatus fui:	abjicit σ.
Ἥρηται, Ἁρέθην, inventus fui:	)
ἦρται, ἤρθην, ſublatus fui:	) mutant
ἐπῄνηται, ἐπηνέθην, laudatus fui:	) η in ε.
ἔῤῥηται, ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην, dictus fui:	
τέθειται, ἐτέθην, poſitus fui:	

Obſervatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκρίνθην, *pro* ἐκλίθην, ἐκρέθην, *a* κλίνω, *inclino*, *&* κρίνω, *judico. Et a* πνέω, *ſpiro, quamvis non deſinat in* νω, *fit* ἐπνώθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſin-

gulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam perſonam a Secunda Pluſquamperfecti Indicativi: ut ἐπέτυφο, πέτυφο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante π in θω; ut ἔψαλπο, ἐψάλθω. Quod ſi præceſſerit Tenuis, mutatur in ſuam Aſpiratam; ut ἐπέτυπτο, πετύφθω. Si autem ante π fuerit vocalis, aſſumitur σ: ut ἐκέκριπο, κεκρίσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito θι: ſed Primus deſinit in π, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθηπι. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Subſtantivum: ſin autem non adhibenda ſit circumlocutio, tunc ſervandæ ſunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ perſonæ Præteriti paſſivi fuerit υ, convertitur in ῡ: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, diſtribuo.

Sing. νενεμῡμην, νενεμῦο, νενεμῦτο.
Dual. νενεμῡμεθον, νενεμῦσθον, νενεμῡσθην.
Plur. νενεμῡμεθα, νενεμῦσθε, νενεμῦντο.

υ in υι. ut

a πέθυμαι, quod a θυίω, feſtino.

Sing. πεθῡμην, πεθῦο, πεθῦτο.
Dual. πεθῡμεθον, πεθῦσθον, πεθῡσθην.
Plur. πεθῡμεθα, πεθῦσθε, πεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταμην, ἔκταο, ἔκταπο.
Dual. ἐκταμεθον, ἔκτασθον, ἐκτασθην.
Plur. ἐκταμεθα, ἔκτασθε, ἔκταντο,

ι manet integrum, ſed tamen longum hic, etiam-

ſi

ſi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκρῑμαι, quod a κρίνω, judico.

Sing. κεκρίμην, κέκρῑο, κέκρῑτο.
Dual. κεκρίμεθον, κέκρῑσθον, κεκρίσθην.
Plur. κεκρίμεθα, κέκρῑσθε, κεκρῑντο.

Si ante μαι ſit diphthongus, cujus ſubjunctiva ſit υ, tunc circumlocutione opus eſt, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.

Sing. πεπαυμένος ὦ, ἇς, ᾷ.
Dual. πεπαυμένω ἦτον, ἠήτην.
Plur. πεπαυμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσαν.

Eodem modo a τετόξευμαι, quod a τοξεύω, jaculor, τετοξευμένος ὦ.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a κέλυμαι, κεκλυμένος ὦ: *ſed alii non admittunt, formantes* κεκλύμην, κέκλῡο, κέκλῡτο; *vel etiam, quod apud Homerum,* κεκλύμην, κέκλῡο, κέκλῡτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum: ut

Sing. τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plur. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda ſit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ perſonæ Præteriti Indicativi fit ω; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plur. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται,

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, *ut a* πεποίημαι, πεποιῶμαι; *a* μέμνημαι, μεμνῶμαι; *a* κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: *a* τέθειμαι, τεθῶμαι: *ut apparebit loco ſuo.*

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda eſſe per Participium, & Verbum Subſtantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a ſecunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penul-

tima acuenda: ut a τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoriſtis; ut τυφθείς, τυπείς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εἰς, & ἐν ad quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor, κομίζομαι, porto, & portor; Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω; μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον,
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην,
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. (τυπέομαι, τυπῇ, τυπεῖται, *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπεόμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

P. (τυ-

P. (τυπτόμεθα, τυπτεῖσθε, τυπτόνται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verbe-*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτυψάσθον, ἐτυψάσθην, *ratus fui.*
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verbera-*
D. (τετύπατον, τετύπατον. *tus ſum.*
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel*
D. (ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. *Verberatus eram.*
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπέ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν,

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύψασθον, τυψάσθων.
P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſt.*
D. (τετύπετον, τετυπέτων.
P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberarer.*

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθων.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθων. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel Verberer.*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθων.
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυφοίμην, τύφοιο, τύφοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυφοίμεσθον, τύφοισθον, τυφοίσθων. *berer.*
P. (τυφοίμεθα, τύφοισθε, τύφοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. *Verberaverim, vel*
D (τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθων. *Verberatus ſim,*
P. (τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberem, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτωσθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύφωμαι, τύφῃ, τύφηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυφώμεθον, τύφησθον, τύφησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυφώμεθα, τύφησθε, τύφωνται. *fuerim, vel fuero.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel*

D. (τε-

D. (τετύπηθον, τετύπηθον. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
S. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπῆσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τύψασθαι.
(Perf. & pluſ. τετυπέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. (τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor.2.	ἐτυπόμην	τυπέ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπέομαι		τυποίμην		τυπέεσθαι	τυπέμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor.1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυφθι	τετύφοιμι	τετύφω	τετυπέναι	τετυφώς.
Pluſq.	ἐτετύπειν					

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor.2.	ἐλεγόμην	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγέομαι		λεγοίμην		λέγεσθαι	λεγέμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor.1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς.
Pluſq.	ἐλελόγειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοί-	πείθω-	πείθε-	πειθόμε-
Imp.	ἐπειθό- μην		μην	μαι	σθαι	νος
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθω- μαι	πιθέ- σθαι	πιθόμε- νος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖ- σθαι	πιθούμε- νος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοί- μην		πείσε- σθαι	πεισόμε- νος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖ- σαι	πεισαί- μην	πείσω- μαι	πείσα- σθαι	πεισάμε- νος
Perf.	πέποιθα	πέ- ποι- θε	πεποί- θοιμι	πεποί- θω	πεποιθέ- ναι	πεποι- θώς.
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοί-	φράζω-	φράζε-	φραζό-
Imp.	ἐφραζό- μην		μην	μαι	σθαι	μενος
Aor. 2.	ἐφραδό- μην	φραδοῦ	φραδοί- μην	φράδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδό- μενος
Fut. 2.	φραδοῦ- μαι		φραδοί- μην		φραδεῖ- σθαι	φραδού- μενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοί- μην		φράσε- σθαι	φρασό- μενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαί- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασά- μενος
Perf.	πέφραδα	πέφρα- δε	πεφρά- δοιμι	πεφρά- δω	πεφρα- δέναι	πεφρα- δώς.
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρα	ἀπειροί-	ἀπείρω-	ἀπείρε-	ἀπειρό-
Imp.	ἐαπειρό-		μην	μαι	σθαι	μενος
	μην					
Aor. 2.	ἐαπαρό-	ἀπαρῦ	ἀπαροί-	ἀπάρω-	ἀπαρέ-	ἀπαρό-
	μην		μην	μαι	σθαι	μενος
Fut. 2.	ἀπαρῦ-		ἀπαροί-		ἀπαρεῖ-	ἀπαρύ-
	μαι		μην		σθαι	μενος
Fut. 1.	ἀπερῦ-		ἀπεροί-		ἀπερεῖ-	ἀπερύμε-
	μαι		μην		σθαι	νος
Aor. 1.	ἐαπειρά-	ἀπεῖρον	ἀπειραί-	ἀπείρω-	ἀπείρα-	ἀπειρά-
	μην		μην	μαι	σθαι	μενος
Perf.	ἔαπορα	ἔαπορε	ἐαπόροι-	ἐαπό-	ἐαπορέ-	ἐαπορώς.
			μι	ρω	ναι	
Pluſq.	ἐαπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀχνέομαι	ἀχνέυ	ἀχνοί-	ἀχνέω-	ἀχνέε-	ἀχνόμενος
Imp.	ἠχνόμην		μην	μαι	σθαι	
Aor. 2.	ἠχόμην	ἀχοῦ	ἀχοί-	ἀχόω-	ἀχέ-	ἀχόμενος
			μην	μαι	σθαι	
Fut. 2.	ἀχοῦμαι		ἀχοί-		ἀχοεῖ-	ἀχούμενος
			μην		σθαι	
Fut. 1.	ἀχνέσο-		ἀχνεσοί-		ἀχνέσε-	ἀχνεσόμε-
	μαι		μην		σθαι	νος
Aor. 1.	ἠχνεσά-	ἄχνε-	ἀχνεσαί-	ἀχνέσω-	ἀχνέσα-	ἀχνεσάμε-
	μην	σον	μην	μαι	σθαι	νος
Perf.	ἤχοα	ἤχοε	ἠχόσιμι	ἠχόω	ἠχοέναι	ἠχοώς.
Pluſq.	ἠχόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando *ον* in *όμην*: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo *ῶ* circumflexum in *οῦμαι*: ut τυπῶ, τυποῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι *pro* ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, *& Poetica illa* βέομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νοῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι*: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit in *οῦμαι*; nam Activum in *ῶ* circumflectitur: ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπεροῦμαι: στέλλω, mitto, στελῶ, στελοῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριοῦμαι.

Aoriſtus Primus.

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo *α* in *άμην*, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.

D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα: a πέπαχα, πέπαγα: a πέφραχα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔπαγον, ἔφραδον.

In

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur : ut a λέλυκα, λέλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: *a* μεμίλημκα, μέμιλα, *unde* μέμηλα: *a* δεδόπημκα, δέδυπα, *a* νενίκημκα, νένικα.

Jones item tollunt κ *ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut* γέγαα *a* γέγηκα: μέμαα *a* μέμηκα: *unde participia* γεγαὼς, *&* γεγὼς: μεμαὼς, *&* μεμὼς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii : ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præſentis Activi α mutatur in η, ut θάλλω, τέθηλα, germino; α tamen aliquando ſervatur, ut ψάλλω, ἔψαλα, cano: αι in οι, ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo: αυ in ῃ, ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μιαίνω, μεμίηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in diſſyllabis.

Verbum βάλλω *videtur habere Præteritum Medium* βέβολα, *ut colligitur ex derivatis,* βολὴ, *jactus,* ἑκηβόλος, *longe jaculans, &c.*

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aori-

Aoriſtus primus retinet *α* in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in ἴσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τύπεσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fœminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fœmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρίπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	ρτέπε	τρέπε
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτροφε	τέτραψο	τέτροπε

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſtus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπὼν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Perf. & pluſq.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo poſt		τετραψόμενος	

Exem-

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

π.

βλέπω, *aſpicio.*	λέπω, *exuo.*
λείπω, *relinquo.*	ἐρέπω, *verto.*
μέλπω, *canto.*	ῥέπω, *inclino.*

β.

θλίβω, *premo.*	φέρβω, *paſco.*
ἀμείβω, *commuto.*	ῥέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

ἀλείφω, *ungo.*	γλύφω, *ſodio.*
στρέφω, *verto.*	ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ῥίπτω, *projicio.*	φαλίπτω, *deſipio.*
κλέπτω, *furor.*	χαλέπτω, *everto.*
θώπτω, *aſſentor.*	ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

κ.

τήκω, *liqueſacio.*	διώκω, *perſequor.*
κρέκω, *pectine pulſo.*	ἐρείκω, *frango.*

γ.

οἴγω, *aperio.*	ὀρέγω, *porrigo.*
λήγω, *ceſſo.*	θήγω, *acuo.*
ἐρύγω, *ructo.*	φλέγω, *uro.*

χ.

τεύχω, *ſtruo.*	βρέχω, *madefacio.*
ἐλέγχω, *argue.*	ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertiæ.

δ.

δείδω, *timeo.*	ἀρδω, *irrigo.*
ἀείδω, *cano.*	ἐρείδω, *figo.*

θ.

κεύθω, *abſcondo.*	ἐρέθω, *laceſſo.*
λήθω, *celo.*	αἴθω, *uro.*

Quartæ.

σ, ττ.

ῥήσσω, *att.* ττω, *frango.*	φράσσω, *att.* ττω, *munio.*
ἀμύσσω, *att.* ττω, *lacero.*	χαράσσω, *att.* ττω, *ſculpo.*

δωύσω, att. ττω, clamo. ὀδύσω, att. ττω, iraſcor.
φλαυύσω, att. ττω, garrio. ῥάσω, att. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cædo. φαντάζω, apparere facio.
αὐγάζω, illuceſco. φλάζω, ſtulte loquor.
κτίζω, condo. χωρίζω, ſeparo.
θερίζω, meto. οἰνίζω, vinum emo, vel ſapio.

Quintæ.

λ.

θάλλω, vireo. βδέλλω, mulgeo.
ἀγγέλλω, nuncio. ὀφέλλω, adjuvo.
ἰάλλω, emitto. αἰκάλλω, blandior.

μ.

βρέμω, fremo. δέμω, ædifico.

ν.

ῥαίνω, perſundo. φένω, interficio.
πείνω, tendo. χραίνω, coloro.
θαρσύνω, fiduciam affero. κραίνω, perficio.
θαυμαίνω, admiror. ὀνομαίνω, nomino.

ρ.

πέρω, vexo. οἰκτείρω, commiſeror.
θέρω, calefacio. πταίρω, ſternuto.

Sextæ.

ω purum.

κωλύω, prohibeo. ἀνύω, perficio.
χλίω, deliciis frango. ὁδεύω, iter facio.
ἀφύω, haurio. κολεύω, amputo.

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in ίω, άω, όω: unde tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Pri-

Prima.

Præſ.	Futur.	Præt.
ἑω	ἡσω	ηκα

Secunda.

ἑω	ἡσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο ιη ου
3. Si poſt ε ſequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum ex prima Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, ους: ἐποίεε, ου.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præter. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.

P. (ποιέετε, ποιεῖτε : ποιεέπωσαν, ποιείπωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι : ποιέοις, οῖς : ποιέοι, οῖ.

D. (ποιέοιτον, οῖτον : ποιεοίτην, οίτην.

P. (ποιέοιμεν, οῖμεν : ποιέοιτε, οῖτε : ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίω, ποιοίης, ποιοίη.

D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.

P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴω, ποιῴης, ποιῴη.

D. (ποιῴητον, ποιῳήτην.

P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσειε. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέω, ῶ : ποιέῃς, ῇς : ποιέῃ, ῇ.

D. (ποιέητον, ῆτον : ποιέητον, ῆτον.

P. (ποιέωμεν, ῶμεν : ποιέητε, ῆτε : ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.

Fut. 1. ποιήσειν.

Aor. 1. ποιῆσαι.

Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων, ῶν : τοῦ ποιέοντος, ὄντος.

F. (ἡ ποιέουσα, ὔσα : τῆς ποιεούσης, ούσης.

N. (τὸ ποιέον, ὂν : τοῦ ποιέοντος, ὄντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.

Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέομαι, ᾶμαι, ποιέῃ, ῆ: ποιέεται, ᾶται.
D. (ποιεόμεθον, ἄμεθον: ποιέεσθον, ᾶσθον: ποιέεσθον, ᾶσθον.
P. (ποιεόμεθα, ἄμεθα: ποιέεσθε, ᾶσθε: ποιέονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ἀμην: ἐποιέο, ῶ: ἐποιέετο, ᾶτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ἀμεθον: ἐποιέεσθον, ᾶσθον: ἐποιεέσθην, ᾶσθην.
P. (ἐποιεόμεθα, ἀμεθα: ἐποιέεσθε, ᾶσθε: ἐποιέοντο, ῶντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποιέο, ῶ: ποιεέσθω, ᾶσθω.
D. (ποιέεσθον, ᾶσθον: ποιεέσθων, ᾶσθων.
P. (ποιέεσθε, ᾶσθε: ποιεέσθωσαν, ᾶσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε, ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πεποιήμην, ῆο, ῆτο.
D. (πεποιήμεθον, ῆσθον, ήσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην.
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῆ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται

 D. (πε-

D. (πεποιώμεθον, ἤσθον, ἥσθον.
P. (πεποιώμεθα, ἧσθε, ὦνται.
Aor. 1. ποιηθῶ,

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & Pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιηθῆναι.
Fut. 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ὑμένος: τοῦ ποιεομένου, ὑμένου.
F. (ἡ ποιεομένη, ὑμένη: τῆς ποιεομένης, ὑμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ὑμενον: τοῦ ποιεομένου, ὑμένου.

Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor. 1.
Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco, Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo, φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; χορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſſyllaba formant Futurum in δέσω: ut χέω, fundo:

Fut.

Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diſſyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis Præſentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι; non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Contrahitur tamen Præſens Infinitivi, ut πλέειν, πλεῖν, τρέειν, τρεῖν, πνέειν, πνεῖν, ῥέειν, ῥεῖν. Reperitur & Participii Præſens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ e φιλέω, amo. Aoriſt. 2. ἔφιλον: Fut. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa. Diſſyllaba vero nunquam habent, præter χέω (quod tamen inuſitatum in Præſenti) cujus aor. 2. ἔχον.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur αι, vel ε: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur; υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus. Præſens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. *Clamo.*
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόων, ων: ἐβόας, ας: ἐβόα, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόων, ων.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόα, βόα; βοάετω, βοάτω.

D. (βοάεσον, βοᾶσον : βοαέσων, βοάσων.
P. (βοάεσε, βοᾶσε : βοαέσωσαν, βοάσωσαν.

Aor. 1. βόησον. Præter. perf. & pluſq. βεβόηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι : βοάοις, ῷς : βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον : βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν : βοάοιτε, ῷτε : βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. (βοώην, βοώης, βοώη.
D. (βοώητον, βοωήτην.
P. (βοώημεν, βοώητε, βοώησαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσειε. Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (βοάω, ῶ : βοάῃς, ᾷς : βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον : βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν : βοάητε, ᾶτε : βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾶν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Præt. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάουσα, ῶσα : τῆς βοαούσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Præt. & pluſq. βεβοηκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάομαι, ῶμαι : βοᾷ, ᾷ : βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον : βοάεσθον, ᾶσθον : βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαόμεθα, ώμεθα ; βοάεσθε, ᾶσθε : βοάονται, ῶνται.

Im-

Imperfectum.

S. (ἐβοᾱόμην, ώμην : ἐβοάω, ῶ : ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοᾱόμεθον, ώμεθον : ἐβοάεσθον, ᾶσθον : ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοᾱόμεθα, ώμεθα : ἐβοάεσθε, ᾶσθε : ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (βοάε, ῶ : βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον : βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε : βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην : βοάοιο, ῷο : βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ῴμεθον : βοάοισθον, ῷσθον : βοαοίσθην, ῴσθην.
P. (βοαοίμεθα, ῴμεθα : βοάοισθε, ῷσθε : βοάοιντο, ῷντο.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῄμην, βεβοῄο, βεβοῄτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῄσθον, βεβοήσθην.
P. (βεβοήμεθα, βεβοῄσθε, βεβοῄντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην. Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐάν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι : βοάῃ, ᾷ : βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον : βοάησθον, ᾶσθον : βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα : βοάησθε, ᾶσθε : βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.

Ao-

Aoriſtus 1. *βοηθῆσαι*.
Futurum 1. *βοηθήσεσθαι*.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ *βοαόμενος*, *ώμενος*: τοῦ *βοαομένου*, *ωμένου*.
F. (ἡ *βοαομένη*, *ωμένη*: τῆς *βοαομένης*, *ωμένης*.
N. (τὸ *βοαόμενον*, *ώμενον*: τοῦ *βοαομένου*, *ωμένου*.

Perf. & pluſq. *βεβοημένος*. Paulo poſt Fut. *βεβοησόμενος*. Aor. 1. *βοηθείς*. Fut. 1. *βοηθησόμενος*.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem, atque Paſſiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. *βοήσομαι*.
Optat. *βοησοίμην*.
Infinit. *βοήσεσθαι*.
Partic. *βοησόμενος*.

Aoriſt. 1.
Indicat. *ἐβοησάμην*.
Imper. *βόησαι*.
Optat. *βοησαίμην*.
Subjun. *βοήσωμαι*.
Infinit. *βοήσασθαι*.
Particip. *βοησάμενος*.

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in *άσω*, Præt. in *αχα*: præſertim habentia *ε*, vel *ι*, ante *άω*: ut *ἐάω*, ſino, *ἐάσω*, *ἔαχα*: *κοπιάω*, laboro, *κοπιάσω*, *κεκοπίαχα*: plurima habentia *λ*, vel *ρ* ante *άω*: ut *γελάω*, rideo, *γελάσω*, *γεγέλαχα*: *δράω*, facio, *δράσω*, *δέδραχα*.

His adde δικάω, judico: διφάω, quæro: θλάω, tundo: μάω, & μαμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, poſſideo: ψάω, vello: ταλάω, ſuffero: φθάω, prævenio: φλάω, tundo: & alia.

Hæc tamen *καίω*, vel *κάω*, uro; & *κλάω*, frango, formant Fut. *καύσω*, & *κλαύσω*.

Quæ-

Quædam etiam utramque habent terminationem in ἀσω, & ήσω, ut περάω, tranſeo, περάσω, & περήσω; πειράω, conor, πειράσω, & πειρήσω.

Attici contrahunt εαις in ῆς, εαι in ῆ, & εαν in ῆν, in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῇν, vivo: πεινῶ, νῇς, νῇ, νῇν, eſurio: διψῶ, ῇς, ῇ, ῇν, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem εαις in ης ubique: Aeoles vertunt in Infinito ᾶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Jones poſt factam contractionem in ω præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, memorans. Poetæ præponunt ο, ſi præcedens ſyllaba ſit brevis, ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes; ſi autem ſit longa, præponunt ω, ut πειρώωντες, pro πειρῶντες, tentantes, Aliquando poſtponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, recordor. Nonnunquam geminant α, ut ἐλάαν, pro ἐλᾶν, incitare; τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω, honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμαι. Non reperitur tamen vel poſt hujuſmodi contractionem in Diſſyllabis, præter πάω, πῶ, cujus Aor. 2. ἔπων.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel ω, fit contractio in ω.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ῦν.

Verbum Circumflexum ex tertia Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.

D. (χρυ-

D. (χρυσόεπον, ῶπον : χρυσόεπον, ῶπον.
P. (χρυσόομεν, ῶμεν : χρυσόετε, ῶτε : χρυσόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν : ἐχρύσοες, ους : ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόεπον, ῶπον : ἐχρυσοέπην, ώπην.
P. (ἐχρυσόομεν, ῶμεν : ἐχρυσόετε, ῶτε : ἐχρύσοον, ουν.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου : χρυσοέτω, ώτω.
D. (χρυσόετον, ῶπον : χρυσοέτων, ώτων.
P. (χρυσόετε, ῶτε : χρυσοέτωσαν, ώτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι : χρυσόοις, οῖς : χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον : χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν : χρυσόοιτε, οῖτε : χρυσόοιεν, οῖεν.

Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσειαν. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ : χρυσόῃς, οῖς : χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον : χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν : χρυσόητε, ῶτε : χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, οῦσα : τῆς χρυσούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, οῦν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσοῖ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. (χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον, οῦσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, σοῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέσθην, ούσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο, οῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι, Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. (χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. (χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν,

Perf. & pluſq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus,

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε utinam.

S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσώμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθον, κεχρυσώσθην.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præſens, & & Imperfectum,

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόονται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσᾶσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσόμενος, όμενος: τοῦ χρυσομένου, ομένου.
F. (ἡ χρυσομένη, ομένη: τῆς χρυσομένης, ομένης.
N. (τὸ χρυσόμενον, όμενον: τοῦ χρυσομένου, ομένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper.

Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in ὁω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο; ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexiorum

in εω.

κομέω, *curam gero.*
οἰδέω, *tumeo.*
ὀκνέω, *cunctor.*
ῥοφέω, *exhaurio.*
θαῤῥέω, *confido.*
φθονέω, *invideo.*
αἰτέω, *peto.*
αὐρέω, *fruor.*
χειροτονέω, *per ſuffragia creo.*
ζητέω, *quæro.*

Secundæ.
in αω.

κωλυράω, *proculco.*
ὁρμάω, *prorumpo.*
αἰονάω, *aſpergo.*
πειράω, *conor.*
θρυγανάω, *frico.*
φλιδάω, *putreſco.*
περάω, *vendo, tranſeo.*
βροντάω, *tono.*
γράω, *comedo.*
ἐρωτάω, *interrogo.*

Tertiæ.
in οω.

κληρόω, *ſorte deligo.*
ὁμοιόω, *aſſimilo.*
αἱσιμόω, *inſumo.*
πληρόω, *impleo.*
ῥιζόω, *ſtabilio.*
χαριτόω, *gratum reddo.*
ἐλευθερόω, *libero.*
θανατόω, *neco.*
φαρμακόω, *pharmaca miſceo,*
ἀκριβόω, *exquiro.*
ἐρημόω, *vaſto.*
φραγελλόω, *flagello.*

De

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam ſyllabam μι, in quam deſinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in ίω, άω, όω, ύω: unde quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteriſtica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam ſyllabam in μι, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt.

Propria: cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

τιθέω,	πιθέω,	τίθημι, pono.
δόω,	διδόω,	δίδωμι. do.

Impropria: cum ι ſolum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a π, vel a Vocali: ut

ϛάω,	ἱϛάω,	ἵϛημι, ſto.
ἕω,	ἱέω,	ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a τιθέω,	format.	τίθημι, pono.
2. a ϛάω,		ἵϛημι, ſto.
3. a δόω,		δίδωμι, do.
4. a ζεύγνύω,		ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβέννυμι. extinguo: φημὶ, dico: ἅλωμι, capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poe-

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι ſine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλεύθερωμι ab ἐλευθερόω, libero: κλῦμι a κλύω, audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per ε: ut νοέω, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλῆμι, τέτλημι, tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis; ut ἀλικτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in anguſtias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut ὀνέω, ſeu ὀνάω, ὄνημι, ὀνίημι, juvo. Aliquando Reduplicatio ſive per ι, ſive per ε, ſuapte natura brevis, producitur inſerto μ: ut πράω, πρῆμι, πίμπρημι, comburo: πλάω ſive πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδώσω pro δώσω: διδράσω pro δράσω a διδράσκω fugio.

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in *μι* omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi Triſſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in *μι*

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (ἵϑημι, ἵϑης, ἵϑητι.

D. (φάθετον, φάθετον.
P. (φάθεμεν, φάθετε, φαθέασι, Jon. φαθέασι.
2. S. (ἵσημι, ἵσης, ἵσησι.
D. (ἵσατον, ἵσατον.
P. (ἵσαμεν, ἵσατε, ἵασι.
3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδῶσι, Jon. διδόασι.
4. S. (ζδίγνυμι, ζδίγνυς, ζδίγνυσι.
D. (ζδίγνυτον, ζδίγνυτον. (γνύασι.
P. (ζδίγνυμεν, ζδίγνυτε, ζδιγνῦσι: in usu ζδ-

Imperfectum.

1. S. (ἐφάθω, ἐφάθης, ἐφάθη.
D. (ἐφάθετον, ἐφαθέτην.
P. (ἐφάθεμεν, ἐφάθετε, ἐφάθεσαν.
2. S. (ἵσθω, ἵσης, ἵση.
D. (ἵσατον, ἱσάτην.
P. (ἵσαμεν, ἵσατε, ἵασαν,
3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.
4. S. (ἐζδίγνυν, ἐζδίγνυς, ἐζδίγνυ.
D. (ἐζδίγνυτον, ἐζδιγνύτην.
P. (ἐζδίγνυμεν, ἐζδίγνυτε, ἐζδίγνυσαν.

Aoristus Secundus.

1. S. (ἔθω, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον, ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.
2. S. (ἔσθω, ἔσης, ἔση.
D. ἔσητον, ἐσήτην.
P. (ἔσημεν, ἔσητε, ἔσησαν.
3. Si (ἔδων, ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον, ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. σήσω.
3. δώσω.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo.*

Præteritum perfectum.

1. τέθηκα: ε pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἵστημι, ſto. In Compoſitis tamen remanet η, ut ἀφέστηκα.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1. S. (τίθει, τιθέτω.
   D. (τίθετον, τιθέτων.
   P. (τίθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ἵσταθι, ἱστάτω.
   D. (ἵστατον, ἱστάτων.
   P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.
3. S. (δίδοθι, διδότω.
   D. (δίδοτον, διδότων.
   P. (δίδοτε, διδότωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
   D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
   P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θές, θέτω.
   D. (θέτον, θέτων.
   P. (θέτε, θέτωσαν.
2. S. (στήθι, στήτω.
   D. (στῆτον, στήτων.
   P. (στῆτε, στήτωσαν.
3. S. (δός, δότω.
   D. (δότον, δότων.
   P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. δῆκον.
2. σῆσον.
3. δῶκον.

Præt. perf. & Pluſq. Perf.

1. πέδεικε.
2. ἕσακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (παθείλω, παθείης, παθείη.
   D. (παθείητον, παθειήτην.
   P. (παθείημεν, παθείητε, παθείησαν, & παθεῖεν.
2. S. (ἰσαίλω, ἰσαίης, ἰσαίη.
   D. (ἰσαίητον, ἰσαιήτην.
   P. (ἰσαίημεν, ἰσαίητε, ἰσαίησαν, & ἰσαῖεν.
3. S. (διδοίλω, διδοίης, διδοίη.
   D. (διδοίητον, διδοιήτην.
   P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείλω, θείης, θείη.
   D. (θείητον, θειήτην.
   P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.
2. S. (σαίλω, σαίης, σαίη.
   D. (σαίητον, σαιήτην.
   P. (σαίημεν, σαίητε, σαίησαν, & σαῖεν.
3. S. (δοίλω, δοίης, δοίη.
   D. (δοίητον, δοιήτω.
   P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. σήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. σήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. πεθείκοιμι.

2. ἰσά-

2. ἑστήκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

1. S. (παθῶ, παθῇς, παθῇ.
   D. (παθῆτον, παθῆτον.
   P. (παθῶμεν, παθῆτε, παθῶσι.
2. S. (ἱστῶ, ἱστῇς, ἱστῇ.
   D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
   P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
   D. (διδῶτον, διδῶτον.
   P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
   D. (θῆτον, θῆτον.
   P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι,
2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
   D. (στῆτον, στῆτον.
   P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.
3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
   D. (δῶτον, δῶτον.
   P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. στήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθήκω.
2. ἑστάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. παθέναι.
2. ἑστάναι.
3. διδόναι.
4. ζυγνύναι.

Aoriſtus Secundus.

1. θεῖναι.

2. σῶσαι.
3. δῶναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. σήσειν.
3. δώσειν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκα.
2. σῆσα.
3. δῶκα.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑσακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

1. M. ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
   F. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
   N. τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.
2. M. ὁ ἱσὰς, τοῦ ἱστάντος.
   F. ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
   N. τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.
3. M. ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
   F. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
   N. τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.
4. M. ὁ ζεύγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
   F. ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
   N. τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
   F. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
   N. τὸ θὲν, τοῦ θέντος.
2. M. ὁ στὰς, τοῦ στάντος.
   F. ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
   N. τὸ στὰν, τοῦ στάντος.
3. M. ὁ δὺς, τοῦ δύντος.
   F. ἡ δῦσα, τῆς δύσης.
   N. τὸ δὺν, τοῦ δύντος.

Fu-

Futurum primum.

1. θήσων.
2. σήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. σήσας.
3. δώκας.

Perf. & Pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑσακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
   D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
   P. (τιθέμεθα, τίθεσθαι, τίθενται.
2. S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
   D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον,
   P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.
3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
   D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
   P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
4. S. (ζώγνυμαι, ζώγνυσαι, ζώγνυται.
   D. (ζωγνύμεθον, ζώγνυσθον, ζώγνυσθον.
   P. (ζωγνύμεθα, ζώγνυσθε, ζώγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθη, ἐτίθετο.
   D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
   P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
2. S. (ἱέμην, ἵεσο, & ἵην, ἵετο.
   D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
   P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.
3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδυ, ἐδίδοτο.
   D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
   P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζλγνύμλω, ἐζλάγνυσο, ἐζλάγνυτο.
D. (ἐζλγνύμεθον, ἐζλάγνυσθον, ἐζλγνύσθων.
P. (ἐζλγνύμεθα, ἐζλάγνυθε, ἐζλάγνυντο.

Perfectum:

1. πέθειμαι,
2. ἔσαμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐτεθείμλω.
2. ἐσάμλω.
3. ἐδεδόμλω.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἐσάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθλω.
2. ἐσάθλω.
3. ἐδόθλω.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σαθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

1. S. (τίθεσο, & τίθε, τιθέσθω.
D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
2. S. (ἵσασο, & ἵσω, ἱσάσθω.
D. (ἵσασθον, ἱσάσθων.
P. (ἵσασθε, ἱσάσθωσαν.
3. S. (δίδοσο, & δίδυ, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων,
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.
4. S. (ζδίγνυσο, ζδγνύσθω.
D. (ζδίγνυσθον, ζδγνύσθων.
P. (ζδίγνυσθε, ζδγνύσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

1. πέθεσο.

2. ἱσα-

2. ἔσασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus.

1. πέθπα.
2. σάθπα.
3. δόθπα.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (πθείμι, πθεῖο, πθεῖτο.
   D. (πθείμεθον, πθεῖσθον, πθείσθην.
   P. (πθείμεθα, πθεῖσθε, πθεῖντο.
2. S. (ἵσαίμι, ἵσαῖο, ἵσαῖτο.
   D. (ἵσαίμεθον, ἵσαῖσθον, ἵσαίσθην.
   P. (ἵσαίμεθα, ἵσαῖσθε, ἵσαῖντο.
3. S. (διδοίμι, διδοῖο, διδοῖτο.
   D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
   P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum, & pluſquam.

1. S. (τεθείμι, τεθεῖο, τεθεῖτο.
   D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
   P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.
2. S. (ἑσταίμην, ἑστασο, ἑσταῖτο.
   D. (ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
   P. (ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.
3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
   D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
   P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθειτοίμην,
2. ἑσασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην.
2. σαθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σαθησοίμην.

3. δο-

3. δοθησομαι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1. S. (παθῶμαι, παθῇ, παθῆται.
   D. (παθώμεθον, παθῆσθον, παθῆσθον.
   P. (παθώμεθα, παθῆσθε, παθῶνται.
2. S. (ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται.
   D. (ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
   P. (ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.
3. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
   D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον,
   P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum & pluſq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
   D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
   P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.
2. S. (ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.
   D. (ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
   P. (ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται.
3. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
   D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
   P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoriſtus primus.

1. παθῶ.
2. σαθῶ.
3. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. πάθεσθαι.
2. ἵσασθαι.
3. δίδοσθαι.
4. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & pluſquam.

1. τεθεῖσθαι.
2. ἑστάσθαι.
3. δεδόσθαι.

Paulo poſt Futur.

1. παθήσεσθαι.

2. στά-

2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. πεθῆναι.
2. σαθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. παθήσεσθαι.
2. σαθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ παθέμενος, τοῦ παθεμένου.
   F. (ἡ παθεμένη, τῆς παθεμένης.
   N. (τὸ παθέμενον, τοῦ παθεμένου.
2. M. (ὁ ἱσάμενος, τοῦ ἱσαμένου.
   F. (ἡ ἱσαμένη, τῆς ἱσαμένης.
   N. (τὸ ἱσάμενον, τοῦ ἱσαμένου.
3. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
   F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
   N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.
4. M. (ὁ ζεύγνύμενος, τοῦ μένου.
   F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
   N. (τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & pluſq.

1. πεθυμένος.
2. ἑσταμένος.
3. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1. παθησόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. παθείς.
2. σαθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. παθησόμενος,

2. σαθησόμεν@.
3. δοθησόμεν@.

Vocis Mediæ.

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθε, ἔθετο.
   D. (ἐθέμεθον, ἐθέσθον, ἐθέσθην.
   P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.
2. S. (ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο.
   D. (ἐσάμεθον, ἐσάθον, ἐσάσθην.
   P. (ἐσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδυ, ἔδοτο.
   D. (ἐδόμεθον, ἐδόσθον, ἐδόσθην.
   P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. σήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐσησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
   D. (θέσθον, θέσθων.
   P. (θέσθε, θέσθωσαν.
2. S. (σάσο, σάσθω.
   D. (σάσθον, σάσθων.
   P. (σάσθε, σάσθωσαν.
3. S. (δόσο, & δύ, δόσθω.
   D. (δόσθον, δόσθων.
   P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aori-

Aoriſtus primus.

1. θῆκα.
2. ϛῆσαι.
3. δῶκα.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἰθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
   D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
   P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.
2. S. (ϛαίμην, ϛαῖο, ϛαῖτο.
   D. (ϛαίμεθον, ϛαῖσθον, ϛαίσθην.
   P. (ϛαίμεθα, ϛαῖσθε, ϛαῖντο.
3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
   D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
   P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. ϛησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. ϛησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
   D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
   P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
2. S. (ϛῶμαι, ϛῇ, ϛᾶται.
   D. (ϛώμεθον, ϛᾶσθον, ϛᾶσθον.
   S. (ϛώμεθα, ϛᾶσθε, ϛῶνται.
3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
   A. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. (δώ-

P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι.
2. ϛήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. ϛάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. ϛήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. ϛήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
   F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
   N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.
2. M. (ὁ ϛάμενος, τοῦ ϛαμένου.
   F. (ἡ ϛαμένη, τῆς ϛαμένης.
   N. (τὸ ϛάμενον, τοῦ ϛαμένου.
3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
   F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
   N. (τὸ δόμενον. τοῦ δομένου.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. ϛησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. ϛησάμενος.
3. δωκάμενος.

Tem-

Temporum quorundam Formatio in Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum.

Formatur a Præſenti, mutando *μι* in *ν*; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab *ι* poſitione longo: ut *τίθημι*, *ἐτίθην*: ſed *ἵστημι*, *ἵστην*.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut *τίθετον*, *ἵστατον*, *δίδοτον*, *ζεύγνυτον*, &c.

Imperfectum ſingulare trium priorum Conjugationum vix eſt in uſu; ſed utimur perſonis circumflexorum: *ἐτίθεσν*, *ἐτίθεν*, *ἐτίθεες*, *ἐτίθεις*: *ἵσασν*, *ἵστων*, *ἵσαες*, *ἵστας*: *ἐδίδοσν*, *ἐδίδεν*, *ἐδίδοες*, *ἐδίδεις*, &c. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur: ut *τίθει*, *ἵστα*, *δίδου*, a contractis *τιθῶ*, *ἱστῶ*, *διδῶ*.

Aoriſtus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum *ε*: ut *ἐτίθην*, *ἔθην*: ſed *ἵστην*, *ἔστην*: quod, ſicut etiam Præteritum *ἕστακα* (quod & *ἔστακ*) neutram, ſeu paſſivam habet ſignificationem: *ſteti*, *jacui*, *vel poſitus ſum*.

Similis eſt Imperfecto, niſi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter *ἔθην*, *ἔδων*, & *δῶ*, ab *ἵημι*, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus: ut *σβέννυμι*, *ἔσβην*, extinguo: *κλύω*, *ἔκλην*, audio.

Hi tres Aoriſti ſecundi *ἔθην*, *ἔδων*, *δῶ*, in Indicativo ſingulariter ſunt inuſitati.

Obſervatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens formatur a Præſenti Indicativi, mutando *μι* in *θι*, & longam Vocalem in brevem:

vem: ut ἵστημι, ἵσταδι: ſed τίθεμι, non τίθεδι, propter alterum θ præcedens.

Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut στῆθι, στῆτω: γνῶθι, γνῶτω: ſed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χὲς, habeto, a χῆμι: φὲρς, fer, a φρῆμι: ἓς, mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.

OPTATIVI Præſens, τιθείω, ἱσταίω, διδοίω: & Aoriſtus ſecundus, θείω, σταίω, δοίω, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugationis ι, αι, οι.

SUBJUNCTIVI Præſens, τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda, & Tertia perſona per diphthongum impropriam; ῃ primæ Conjugationis: ᾳ Secundæ; ῳ Tertiæ. Aoriſtus autem ſecundus θῶ, θῇς, θῇ: στῶ, στῇς, στῇ: δῶ, δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.

INFINITIVI Præſens, τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζεύγνυναι per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἱστάναι, στῆναι, Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, ab εἰμὶ, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præſens, τιθεὶς, διδοὺς, a themate τίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito ι in τιθεὶς, υ in διδοὺς: ἱστὰς ab ἵστημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζεύγνυς a ζεύγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἑστακὼς, ἑστακυῖα, ἑστακὸς: & Jonice, ἑστεὼς, ἑστεότος: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per craſin, ὁ ἑστὼς, ἑστῶτος: ἡ ἑστῶσα, ἑστώσης: τὸ ἑστὼς, ἑστῶτος, maximo in uſu. Neutrum ἑστὼς non ſecus, ac maſculinum, ſcribitur per ω, quia natum ex craſi.

Temporum quorundam formatio in Voce Paſſiva.

Præſens.

Formatur ab Actívo τίθημι, mutando μι in μαι, & ſou-

longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis Perſonis omnibus.

Obſervatio.

Secunda Perſona Præſentis exit in σαι: πάθεσαι, ἵσασαι: Attice tamen πάθῃ, ἴσῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in η: κάθημαι, κάθῃ, ſedeo; ἐπίσαμαι, ἐπίστῃ, ſcio; δώαμαι, δώῃ, poſſum: pro κάθησαι, ἐπίσασαι, δώασαι: quamvis iſtæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præſertim, retinent longam vocalem Activi, ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco:* δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: ſic in Secunda Conjugatione:* ὄρημαι, *pro* ὄρεμαι, *ab* ὁράω, *video,* ἄημαι, *ab* ἄημι, *ſpiro.*

Imperfectum.

A Præſenti πάθημαι, verſo αι in ω, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐπάθεσο, eſt etiam ἐπάθου: ſic ἵσασο, & ἵσω: ἐδίδεσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut ἕσταμαι, ἵσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed πέθημαι, retinet Bœoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus ἐπάθω formatur a Tertia perſona perfecti πέθαπται, mutata αι in ω; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a πέθαπται, ἐπάθω, abjecta Subjunctiva, verſo autem θ in π, propter alterum θ ſequens.

Obſervatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Præſens πάθεσο formatur a Præſenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit craſis Attica: πάθεσο, πάθεο, πάθυ: ἵσασο, ἵσαο, ἵσω: δίδοσο, δίδοο, δίδυ.

OPTATIVI Præſens παθείμην, a Præſenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵσαμαι, ἱσαίμην: δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut δύαμαι, poſſum, δυναίμην, δύοιο, δύαιτο; quia non dicitur, δύημι, δυναίην. Quidam tamen ἱσαίμην, ἵσαιο, ἵσαιτο.

Perfectum πεθείμην nihil differt a Præſenti παθείμην, niſi prima ſyllaba; quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præſens παθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ, ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱσῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱσῶμαι, ᾖ, ᾖται: ſic δύωμαι, δύῃ, δύηται.

Perfectum πεθῶμαι nihil differt a Præſenti παθῶμαι, niſi prima ſyllaba: quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens πάθεσθαι a Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio in Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis. Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aori-

Aoriſtus primus vix eſt in uſu, maxime extra Indicativum, ut etiam Aoriſtus Primus Activus.

Aoriſtus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐπιθέμην, ἐθέμην: ἱσάμην, ἐσάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Ἐσάμην convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, σάσο, σαίμην, σῶμαι, σάσθαι.

Imperativi Aoriſtus ſecundus θοῦ, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in υ contractis.

Cæterum Verba in μι, præſertim vero Polyſyllaba Quartæ, defectum Temporum aliunde ſarciunt: ut ζάγνυμι a ζαγνύω. Fut. 1. ζάξω a ξάγω: Aor. 1. ἐζαξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum ſubſtantivum Εἰμί, ſum.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἰμί, εἶς, vel εἶ, ἐστί.
D. (ἐστὸν, ἐστόν.
P. (ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦστον, ἤστην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſquam perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.

D. (ἔσον, ἔσων.
P. (ἔσε, ἔσωσαν, vel ἔσων Att.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἶμι, εἶης, εἴη.
D. (εἶητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἶησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὤν, τοῦ ὄντος.
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸν ὄν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

M. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.
F. (ἴτον, ἴτον.
N. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Im-

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ.
D. (ἦτον, ἴτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Perfectum.

S. (εἶχα, εἶχας, εἶχε.
D. (εἴχατον, εἴχατον.
P. (εἴχαμεν, εἴχατε, εἴχασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἴχειν, εἴχεις, εἴχει, vel Attice ᾔχειν, ᾔχεις, &c.
D. (εἴχειτον, εἰχείτην.
P. (εἴχειμεν, εἴχειτε, εἴχεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶμαι, εἶσαι, εἶται, vel ᾖμαι, ᾖσαι, &c.
D. (εἶσθον, εἶσθον.
P. (εἴμεθα, εἶσθε, εἶνται.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ἦμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο,

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε,
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἶον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἴσετον.
P. (εἰσόμεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt: utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἰτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἔ, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Pro ἴθι, per crasin dicitur εἶ, εἴτω, quod cum omnibus præpositionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix sunt in usu. Habet tamen Demost. Phil. 4. Aorist. 1. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfect.

ἶναι, vel εἶναι, vel ἱέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵης, ἵη, & ἵεον, ἵουν; ἵεες, ἵεις, ἵεε, ἵει contracta.
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. (εἵκατον, εἵκατον.
P. (εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

Plusquam Perfectum.

S. (εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. (εἵκειτον, εἱκείτην.
P. (εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Ao-

Aoriſtus primus.

S. (ἦκα, ἦκας, ἦκε, vel εἶηκα, εἶηκας, &c. Att.
D. (ἦκατον, ἡκάτην.
P. (ἦκαμεν, ἦκατε, ἦκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (λῶ, ῆς, ῆ.
D. (ἦτον, ἦτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἔσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον, ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἴεθι, ἱέτω.
D. (ἷετον, ἱέτων.
P. (ἷετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἷς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτον.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. (ἱείητον, ἱειήτην.
P. (ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoriſtus Secundus.

S. (εἵην, εἵης, εἵη.
D. (εἵητον, εἱήτην.
P. (εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

S. (ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ.
D. (ἰῆτον, ἰῆτον.

P. (ἰῶμεν, ἰῆτε, ἰῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ὦ, ἧς, ἧ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἰέναι

Aoriſtus ſecundus.

εἶναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ ἰεὶς, τοῦ ἰέντος.
F. (ἡ ἰεῖσα, τῆς ἰείσης.
N. (τὸ ἰὲν, τοῦ ἰέντος.

Aoriſtus Secundus.

M. (ὁ εἰς, τοῦ ἐντος.
F. (ἡ εἶσα, τῆς εἴσης.
N. (τὸ ἐν, τοῦ ἐντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἶσαι, εἶται.
D. (εἵμεθον, εἶσθον, εἶσθον.
P. (εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται.

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην, εἶσο, εἶτο.
D. (εἵμεθον, εἶσθον, εἴσθην.
P. (εἵμεθα, εἶσθε, εἶντο.

Aoriſtus primus.

S. (εἵθην, εἵθης, εἵθη, & εἰθην, εἰθης.

D. (εἵθη-

D. (ἔθηκον, ἐθήκην.
P. (ἔθημεν, ἔθητε, ἔθησαν.

Futurum.

S. (ἐθήσομαι, ἐθήσῃ, ἐθήσεται.
D. (ἐθησόμεθον, ἐθήσεσθον, ἐθήσεσθον,
P. (ἐθησόμεθα, ἐθήσεσθε, ἐθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.
D. (εἰσόμεθον, εἴσεσθον, εἴσεσθον.
P. (εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἴεσο, καὶ ἶσ, ἑέσθω.
D. (ἴεσθον, ἑέσθων.
P. (ἴεσθε, ἑέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἑείμην, ἑεῖο, ἑεῖτο.
D. (ἑείμεθον, ἑεῖσθον, ἑείσθην.
P. (ἑείμεθα, ἑεῖσθε, ἑεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἑῶμαι, ἑῇ, ἑῆται.
D. (ἑώμεθον, ἑῆσθον, ἑῆσθον.
P. (ἑώμεθα, ἑῆσθε, ἑῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἴεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ἑέμενος, τοῦ ἑεμένου.
F. (ἡ ἑεμένη, τῆς ἑεμένης.
N. (τὸ ἑέμενον, τοῦ ἑεμένου.

Vox Media.

Præſ.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἠκάμην, ἤκω, ἤκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕμην, ἕσο, & ἔο, & οὗ, ἕτο.
D. (ἕμεθον, ἔσθον, ἔσθην.
P. (ἕμεθα, ἔσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus Secundus.

S. (ἕσο, & ἔο, & οὗ, ἔσθω.
D. (ἔσθον, ἔσθων.
P. (ἔσθε, ἔσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

ὄφελε, utinam.

S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐάν, cum.

S. (ὦμαι, ᾗ, ᾖται.
D. (ὥμεθον, ἧσθον, ὧσθον.
P. (ὡμεθα, ἧσθε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἔσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἑμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἑμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis; unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἵημι

Ἴημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσται Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο Poet.
D. (ἥμεσθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Partic. κεισόμενος.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf.

S. (κεῖσο, κείσθω.
D. (κεῖσθον, κοίσθων.
P. (κεῖσθε, κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Præs. & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεθοίσθην
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Composita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο; in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἵστημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
D. (ἵσταον, ἵσταον.
P. (ἵσαμεν, & Syn. ἵστμεν, ἵστατε, & Syn. ἵστε, ἵστασι.

Imperfectum.

S. (ἵστων, ἵστης, ἵστη.
D. (ἵσταον, ἱστάτην.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν, & ἵστων, Syn.

Mo-

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴστε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἴστω.
D. (ἴστον, ἴστων.
P. (ἴστε, ἴστωσαν, vel ἴστων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴστας, τοῦ ἴστωντος.
F. (ἡ ἴστασα, τῆς ἰστάσης.
N. (τὸ ἴστων, τοῦ ἴστωντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἰστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἰστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἰστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἰστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστατο.

Modus Imperativus.

S. (ἵστασο, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἵστασθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies:
Inde Compoſitum Ἐπίσταμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται.

D. (ἐπι-

D. (ἐπισάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθον.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσανται.

Imperfectum.

S. (ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἐπίσαο Jon. ἐπίσω crasi, ἐπίσατο.
D. (ἐπισάμεθον, ἐπίσασθον, ἐπισάσθην.
P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσαντο.
Fut. ἐπιστήσομαι, ἐπιστήσῃ, ἐπιστήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίσασο, ἐπισάσθω.
D. (ἐπίσασθον, ἐπισάσθων.
P. (ἐπίσασθε, ἐπισάσθωσαν.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίστωμαι, ἐπίστῃ, ἐπίστηται.
D. (ἐπιστώμεθον, ἐπίστησθον, ἐπίστησθον,
P. (ἐπιστώμεθα, ἐπίστησθε, ἐπίστωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίσασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπισάμενος, τοῦ ἐπισαμένου.
F. (ἡ ἐπισαμένη, τῆς ἐπισαμένης.
N. (τὸ ἐπισάμενον, τοῦ ἐπισαμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (φημὶ, φὴς, φησί.
D. (φατὸν, φατόν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoristus secundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.

D. (ἐφη-

D. (ἔφηον, ἐφήην.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει. &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας. ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (φάθι, φάτω.
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίλω, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτην.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus φλῶναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης,
N. (τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vo-

Vocis Mediæ.

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαὶ &c.
D. (φάμεσθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla.

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *angor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίσπημι, *dico.*
κάλημι, *voco.*
ἀΐνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in anguſtias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
χῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secundæ.

τέθνημι, *morior:*
ἄλημι, *erro.*
νίκημι, *vinco.*
κτῆμι, *occido.*
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo.*
ἵρημι, *video.*
ἵλημι, *propitius ſum.*
τέλλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*
ἀρίσημι, *prandeo.*
ἀφίημι, *dimitto.*
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo.*
ἄημι, *ſaturo.*
φθῆμι, *prævenio.*

Tertiæ.

ἅλωμι, *capio.*
ἐλεύθερωμι, *libero.*
βίωμι, *vivo.*
δοκίμωμι, *probo.*

γνᾶ-

γνῶμι, *cognoſco.*

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango.*
κλῦμι, *audio.*
ῥώννυμι, *roboro.*
σβέννυμι, *extinguo.*
ὄμνυμι, *juro.*
μίγνυμι, *miſceo.*
δῦμι, *ſubeo.*
ὄλλυμι, *perdo.*
πήγνυμι, *pango.*
πετάννυμι, *extendo.*
φῦμι, *naſcor.*
ὀμόργνυμι, *abſtergo.*
ἔννυμι, *induo.*

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμὸς, pſalmus: a τέτομαι, τόμος, ſectio.

Temporum Perſonæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Perſona Præteriti Paſſivi in
- μα, γράμμα, littera.
- μος, δεσμὸς, vinculum.
- μη, γραμμὴ, linea.
- μων, νοήμων, intelligens.

A Secunda perſona Præteriti Paſſivi
- ις, ποίησις, poeſis.
- ια, δοκιμασία, probatio.

A Tertia perſona Præteriti Paſſivi in
- της, Ποιητὴς, Poeta.
- τος, ἀκουστὸς, audibilis.
- τηρ, χαρακτὴρ, character.
- τωρ ut κοσμήτωρ, princeps.
- κος, κριτικὸς, judicialis.
- πις, πίστις, fides.
- τυς, ὀρχηστὺς, ſaltator.
- τρια, ὀρχήστρια, ſaltatrix.
- τρα, ὀρχήστρια, illa Theatri pars. in qua chorus ſaltabat.
- θλον, ποτήριον, poculum.
- τρον, δίδακτρον, minerval.

Verbalia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.

A Præterito Medio in
- ος, λόγος, ſermo.
- η, ἐπιστολή, epiſtola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- ας, τομάς, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo Themate, ut λαμπὸς, candidus, a λάμπω, video: & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

De Impersonalibus.

Impersonalia ſunt, quæ cum Vocem Tertiis perſonis ſimilem præſeferant, perſonarum tamen ſignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam ſunt formæ Activæ, quædam Paſſivæ: rurſus quædam Perſonalium analogiam ſequuta, regulariter naſcuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, ſufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compoſ. ἀπαρέσκει, diſplicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄρρε, decretum eſt, ab ἄρω, congruo.

Ἀρκεῖ, ſufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω ſufficio.

Διαφέρει, intereſt. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, deſum. Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deeſt, vel opus eſt. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. ſubjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. paſ. δέδοκται, a δοκέω videor. Compoſ. ἀπέδοξε, non viſum eſt. Μεταδοκεῖ, mutata ſententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. ſubjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, ſimul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἐγχω-

Ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωρῶν, ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt, ab ἐρέομαι, dicor. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt, pluſ. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἐξπέλει, licet; minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt. ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab ἔοικω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἔστὶ cum compoſitis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. imperf. ἦν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compoſ. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε, fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε. In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. ἐμεμέλητο rarius: pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pœnitet, imperſ. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. opt. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt., perf. ἠμέληται, ab ἀμελέομαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 1. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄψεται, viſum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inuſit.

Παρέϊκε, facile, vel integrum eſt. optat. παρείκοι. ſubjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. παραχόν.

Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſq. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a περαόω finio, parum uſitat.

Πέφαται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a φάσμαι inuſit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. partic. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.

Προσήκει, convenit, imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. συμήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.

Ὗει, pluit. Compoſ. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόχρη, ſufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐνχρᾷ, & καταχρᾷ, ſufficit. fut. 1. ἐνχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. ſimiliter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιὸν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur, & ſi quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω: μαθητάω, diſcere cupio.
υω: ῥηγνύω, rumpo.
ιω: ὀψίω, videre cupio.
ψω: ὀπύω, uxorem habeo.
μβω: ῥέμβω, circumago.
ρβω: φέρβω, paſco.
λδω: μέλδω, elixo.
νδω: κυλίνδω, volvo.
αζω: κυπτάζω, inclino me.
ιζω: στοναχίζω, gemo.
αθω: κιάθω, vado.
εθω: ut φλεγέθω, uro.
υθω: μινύθω, minuo.
χθω: ἐρέχθω, ſcindo.
σκω: μολίσκω, venio.
βλω: μέμβλω, curo.
φλω: ὄφλω, debeo.
ανω: ἁμαρτάνω, pecco.
αινω: πτοιάνω, tendo.
ειν ω: φαείνω, luceo.
κνω: δάκνω, mordeo.
ρσω: ὄρσω, concito.
ψω: ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μίνω, maneo: πίκτω a τέκω, pario; ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque de-

rivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρείκω ex πέφρικα, quod a φρίττω horreo: πεποίθω, & πέποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in έω ſunt, quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa, ut γαμησείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελέω ex τελῶ, perficio. Cæterum Verba in έω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in άω ſunt & ipſa deſiderativa; ut θανατάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum πτίνδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. πτίσω. Aor. 1. ἔπτισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur, quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur: quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Ver-

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι. fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aoriſt. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἤγαγον, Attice ἤγαγον.

Frango Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἴαγα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἴαγα, inuſitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω. futur. ᾄσω, Aor. 1. ἦσα.

Placeo Ἄδω. præter. med. ἥδα, & ἐάδα.

Capio Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.

Eligo Αἱροῦμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.

Sentio Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aoriſt. 2. med. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι inuſitato.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.

Tollo Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα. vel ᾖρα. aor. 2. ἦρον. præt. ᾔρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τῷ ἄραντι. imperat. paſ. ἀρθητι. a. 2. inf. med. ἀρέσθαι.

Capior Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἐάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἐάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. aor. 2. ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων, aor. 2. inf. ἁλῶναι. part. ὁ ἁλούς, τῷ ἁλόντι ab ἅλωμι.

Pecco Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἀμαρτέω inuſitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀνένευμαι. præt. ἀνήνευμαι. aor. 1. med. ἀνηνεύμην.

Conſumo A'ναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio A'νοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα; paſſ. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθω.

Lego A'ναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum A'πεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι inuſitato.

Perdo A'πόλλυω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui A'πέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι, ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo A'παυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηὔρων.

Placeo A'ρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Aὔξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ἤυξησα, tanquam ab αὔξέω.

Ægre fero A'χθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

B

Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quaſi a βλέω. aor. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a βῆμι inuſitato.

Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inuſitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὺς, τῦ βιόντος, a βίωμι inuſitat.

Volo Βούλομαι. futur. βουλήσομαι. præt. βεβούλημαι.

pluſq.

pluſq. ἐβεβουλήμην. aoriſt. 1. ἐβουλήθην, a βούλομαι inuſitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inuſit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γένομαι. fut. γενοῦμαι. aor. 1. med. ἐγενάμην.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præter. med. γέγηθα, a γήθω.

Seneſco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inuſitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aoriſt. 2. med. ἐγενόμην, a γενέομαι inuſitat. præter. med. γέγονα, a γείνω inuſitat.

Cognoſco Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνούς, τῷ γνόντι, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. præt. med. ἐγρήγορα. pluſq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαήσω a δαέω. præt. paſſ. δεδάημαι. & δέδασμαι, a δάζομαι. aor. 2. paſſ. ἐδάην. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. a. 1. ἔδεισα. præt. δέδοικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. pluſq. ἐδεδίειν, & ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι, poet. δείδιθι, ab inuſit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι, δεοῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι. fut. δέξομαι. præt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδε-

δέδεκα, & δέδηκα. præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω, imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. διέδραν, pro διέδρην. part. διαδράς, τῶ διαδράντ& a διάδρημι.

Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Poſſum Δύαμαι, δύασαι, & δύῃ, δύασαι, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt. paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνάω, vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδύω, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

E

Sino E'άω. ῶ. imperf. εἴαον, εἶων. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Excito E'γείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα. med. ἠγειράμην.

Polliceor E'γγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Edo E'δω, præt. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα. Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδώς, fut. med. ἔδομαι pro ἐδῶμαι.

Volo E'θέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum E'θω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonaſmum ω.

Scio, & Video E'ἰδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ᾔδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκώς: & εἰδώς. præt. med. οἶδα, ας, ε, & addito Attice θα ſecunda ſingularis οἶδασθα. &, per ſync. item Atticam ablato

de

de medio, δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἴδον.

Dico Εἶρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω, præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθείς.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. Perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην; partic. ἐλαθείς.

Sortitus ſum Ἔμμορα, præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Speravi Ἔολπα, præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Dico Ἔπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἴπασθαι, partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.

Operor Ἐργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι; part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾷ, ᾶται. aor. 1. εἰργασάμην.

Interrogo Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Pereo Ἔῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἔῤῥηκα.

Venio Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἦλυθα. Att. ἐλήλυθα. aor. 2. ἦλυθον, ἦλυθες, ἦλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε: infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον ab εὑρέω, εὑρῶ. præt. paſſ. εὕρημαι. pluſq. perf. εὑρήμην. aor. 1. εὑρέθην, aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην, part. εὑράμενος.

Habeo Ἔχω. fut. ἕξω. & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον imperat. σχές; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ: infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Vivo Ζάω, ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα: utrumque interdum ſignificat Active *vivifico*. imperf. ἔζων a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζῴην a ζῶμι.

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt. ἔζευ-

ἐζάχα.

Cingo Ζωννύω, Ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζώω. perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἐζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἧσμαι. aor. 1. ἥσθλω. med. ἡσάμλω.

Triſtavit Ἤχαχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφλω a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Curro Θέω. imper. ἔθων. fut. θάσομαι. Attice θάσεῦμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανεῦμαι a θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθνεα a θνάω, Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθνεα, a τέθνημι, unde præſ. imper. τέθναθι; optat. τεθναίλω: infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνηκώς, τεθνεικώς, τεθνειώς, τεθναώς, τεθνώς, & poet. τεθνηώς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω: θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἵκνέομαι ἕμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμλω ab ἵκομαι. perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo, as. Ἵπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. præt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμλω, & ἐπτόμλω; infin. πτᾶσθαι, & πτέσθαι; part. πτάμενος.

Eundum Ἴτέον, & pleonaſmo ἰωτέον ab εἶμι, vado. præt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo (Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. med. καθεδοῦμαι, aor. 1. καθεῖσα.
(Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα,

Sync.

Sync. pro κεκάληκα. fut. 1. paſſ. κληθήσομαι.

Laboro Κάμνω, & κάμω. fut. καμοῦμαι. aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Miſceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι, infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκρᾶσθαι.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. futur. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato. aor. 1. ἔκλαυσα. perf. paſſ. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον; imper. κλῦθι: particip. κλὺς, τῷ κλυότι.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. fut. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι. perf. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ. præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Sum, & Nanciſcor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας Æolica ſunt. Eſt etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω, ῶ. Præt. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inuſit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα. Att. εἴληφα. aor. 2. paſſ. ἐλήφθω.

Lateo Λανθάνω. fut. λήσω, & λήσομαι a λήθω. perf. & ob-

& obliviſcor — med. λέλησθαι. aor. 2. ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo — Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio — Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. paſſ. ἐμάνην.

Diſco — Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inuſit.

Pugno — Μάχομαι. fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inuſitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην. præt. paſſ. μεμάχημαι.

Curo — Μέλω, raro perſonale. Impersonale. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.

Maneo — Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.

Miſceo — Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.

Recordor — Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. paulo poſt fut. μεμνήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην, med. ἐμνησάμην.

Abſtergo — Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Paſco — Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Nuo — Νέω. fut. νεύσω.

Ξ

Lacero — Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo — Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo — Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὤδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα, præt. paſſ. ὤσμαι. Att. ἴωσμαι.

Puto — Οἶμαι, & per Sync. Atticam οἴμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync. ᾤμην. futur. οἰήσο-

οἰήσομαι ab οἴομαι, οἴωμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθην.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω,

Perdo, vel Pereo Ὄλλυω, & ὄλλυμι. aor. 1. ὤλεσα. perf. med. ὤλα, Att. ὄλωλα. aor. 2. ὤλον; med. ὠλόμην. fut. 2. ὀλοῦμαι.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Abſtergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Video Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα, Att. pro ὤπα.

Moveo Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην. præt. med. ὦρα. Att. ὄρωρα.

Debeo Ὀφείλω, & per Sync. Atticam ὄφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὦφλον.

Π

Patior Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. act. πεπάθηκα. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo Πετανύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per ſync. πέπτακα, unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετάω inuſit.

Figo Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2. paſſ. ἐπάγην a πήγω.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.

Vendo Πιπράσκω, πράτω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράτω, futur. ξω, facio.

Bibo Πίνω, imperf. ἔπινον. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πίομαι pro πιοῦμαι. perf. paſſ. πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado

Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκὼς, per Sync. πεπτεὼς, per craſin πεπτὼς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 2. med. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.

Fingo Πλάττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω, & ἔρδω. fut. ῥέξω, & per Metath. ἕρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθείς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, ſeu ἔρογα. pluſq. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυν; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥήγνυω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. aor. 1. ἔῤῥηξα. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo Ῥώννυμαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aor. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι, inf. σβῆναι perf. ἔσβηκα.

Concutio Σείω. aor. 1. ἔσεισα, & ἔσσεια, infinit. σεῖσαι, & σσεῖαι; part. σείσας, & σσείας. præſ. paſſ. σείο-

σδόμαι. præter. ἔσυμαι. per metath. pro σίσυμαι a σύω. aor. 1. ἐσύθλω.

Putreſco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. paſſ. ἐσάπλω. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεισμαι.

Privo Σπερίσκω. fut. σερήσω. præt. ἐσέρηκα a σερέω.

Sterno Σπορεννύω, & σορέννυμι. fut. σορέσω. aor. 1. ἐσόρεσα a σορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum: vide ἔχω.

T

Extendo Ταν́ύω. fut. τάσω. præt. τέτακα; paſſ. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμύγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθλω. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τάχω. fut. τάξω. aor. 1. ἔτάξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. Paſſ. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθλω.

Solvo Τίνω. fut. τίσω, a τίω.

Perforo Τιτραίνω, vel πτράω. futur. τρήσω a τράω inuſitato. præt. paſſ. τέτρημαι.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω, ῶ.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλλω a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. τέθρεφα. med. τέτροφα. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφλω.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. futur. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. τάξομαι a τάχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον, præt. paſſ. τέ-

ciſcor τυγμαι, & τέτυγμαι. aor. 1. part. paſſ. τυχθείς. aor. 2. med. ἐτυχόμην.

Τ

Promitto Τπιχνεῖμαι. fut. ὑποχήσομαι. præt. ὑπέχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεχέθην. aor. 2. med. ὑπεχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inuſitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἠνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. paſſ. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φεύξουμαι. præt. paſſ. πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Ajo Φημὶ. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aoriſt. 2. ἔφην, infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην a φθῆμι; participium φθάς.

Tabeſco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor. 2. paſſ. ἐχάρην.

Dehiſco Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aoriſt. 1. ἔχεα, & poetice ἔχευα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo Χυῶ. fut. χύσω. a χύω.

Obruo Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χόω inuſitato.

Ω.

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι: unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῶμαι ſimile eſt τῷ τυφθῶμαι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθω, ut ἐτύφθω. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex eſt: Primitiva, ut χθές, heri: ἄῤῥιον cras. Derivativa, ut ἑλλήνιστι, Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

. Loci: ut ἐνταῦθα, hic; αὐτόθι, istic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, vel ἐπ' ἐκεῖνα, ultra; ἐπιτάδε, vel ἐπὶ τάδε, citra; μακρὰν, longe; ἑκὰς, procul; πολλαχῇ, multis in locis; ὀλιγαχῇ, in paucis locis; ἀπανταχῇ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχῇ, in quibusdam locis; ἑκασταχῇ, in singulis locis; αὐτῇ, idest ἐπ' αὐτῇ τῇ τόπῳ, ibidem; ἀλλαχῇ, alibi; ἀδαμῇ, nusquam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in θι, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθλώῃσι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præsertim in δε, σε, ζε desinentia: ut, οἶκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Poetæ particulam δὲ sæpe subjungunt accusativo pro εἰς, vel ἐπὶ, ut οἶκόν δε, domum; θάνατόν δε, ad mortem. Aliquando etiam substantivo simul & adjectivo subjiciunt, ut ὅνδε δόμονδε, domum suam.

Vel de loco, desinentia in θεν: ut οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Insula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, statim; μεταύριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum.; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκεν, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἔξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγὺς τοῦ εἶναι ἐνεοί εἰσι, prope absunt, ut sint muti: ἐπέκεινα τίγριδος, ἢ Εὐφράτου, ultra Tigrim, & Euphratem: ἑκὰς τῆς ἀσίας, procul ab Asia: μεταξὺ λόγων, inter verba, idest inter dicendum: μέχρι ζωῆς, quoad vivam: μέχρις ἐμεῦ, ad meam usque ætatem. Sic & multa alia: ut, ἄλις δρυὸς,

satis

ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c. Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχρι πρὸς τῆν πόλιν, uſque ad urbem: ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam. Interdum adhæret verbum, ut μέχρις ἂν, donec eram.

3. Numeri; ut, δὶς, bis; πολλάκις, ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὐ, non; ὐδαμῶς, nequaquam; ἧκιστα, minime; ὐ δῆτα, haudquaquam. Dicimus ὐ ſequente conſonante; ὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; ὐχ ſequente vocali aſpirata: ὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὰν, certe.

6. Demonſtrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδὲ, ἰδὺ, Poet. ἰδοὺ; & ἰδοὺ, ecce; quæ conſtruuntur cum nominativo, vel accuſativo, ut ἰδὺ ῥόδος, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut εἰ; εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, &c. vel Jon. ὄφελον, ες, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel ſolum, vel cum particulis εἰ, εἴθε, αἴθε, ὡς, ut ὤφελε ζῆν Βροῦτος, utinam Brutus viveret: αἴθ' ὄφελες ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι, utinam ſine lacrymis, & ſine incommodo ſeſſitares. Jonicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris, perſoniſque ſervit, quaſi eſſet adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀνασταῦντες ὑμᾶς: utinam & abſcindantur, qui vos labefactant; ἦ ὄφελον ἐμοὶ ἀξία τῆς ὑμῶν ὑπολήψεως, quæ utinam digna eſſet opinione veſtra. Ceterum utrumque eſt aor. 2. ab ὀφείλω, debeo; ac *debui facere*, & *utinam feciſſem* cognata ſunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age, ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἑξῆς, deinceps; εἶτα, postea.

10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo: μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τί πτε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diversitatis: ut ὥσπερ, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Η'ὕτε, οἵ ἅτε sicut, Poetica sunt.

12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμυχανημένως, solerter, aut subdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ apellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent casum sui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, idest, eodem modo quo alii &c. Construuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκειμαι, & διατίθεμαι, addito, cum opus est, ipsius adverbii casu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus est pecuniæ; τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως ἔχει, non se habet imperite in rebus forensibus, seu rerum forensium imperitus non est; ἀρχαίως ἔχει, homo est antiquæ fidei; & διακείμενος, εὖ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.

13. Quantitatis, idest, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονουχί, tantum non; χολῇγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortasse, τάχα, forsitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut ὦ, o. Euripid. Phœnissis: ἰὼ, ἰὼ, πόντια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus, veneranda, progredere: ὠὴ, τὰς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, distribuendi, excludendi: ut, ἄτερ, sine;

ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum: πλὴν præter. Primum & ultimum genitivum poſtulant, ut ἄνευ πόνου, ſine labore; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.

17. Jurandi: ut, νὴ, per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ τὸν θεὸν, per Deos; μὰ τὸν θεὸν, non per Deos. Excipe, ſi ſequatur accuſativus Δία, Jovem; tunc enim μὰ articulum frequentius reſpuit, cum νὴ variet. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi: ut, ἔστω, eſto.

21. Prohibendi: ut μὴ, ne, cum imperativo, vel ſubjunctivo; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut κατὰ συγκυρίαν, ſorte fortuna.

23. Comparandi: ut μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; ἤγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.

26. Celandi: ut λάθρα, clam. Pariter cum genitivo.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus; λίαν, nimis, ὁ λίαν, nimius; & alia quamplurima.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχρι τοῦ, & μέχρι τότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta apud Ariſtophan. εἶτ' οὖ πάλιν αὖθις, deinde rurſum. Interdum componitur cum præpoſitione, ut ἐκ τότε, ad verbum ex tunc, ἀπὸ πόρρω, a longe.

Figura.

Triplex eſt: ſimplex, ut αὖθις: Compoſita, ut μεταύειν, Decompoſita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥᾳδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷστα, vel ῥᾴστον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόρρω longe, πορρωτέρω, πορρωτάτω.
Πολλάκις ſæpe, πλειονάκις, πλειστάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ; quæ vel ſolæ, vel cum genitivo: παπαιάξ, ὡς καλῶ ὀσμῶ ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus procœmiis auſpicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæſo: Eurip. Herc. ὢ ὤ, ἰὲ, ἔ, apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi, ut, οὐαὶ, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu: ἰὼ, heu: ὦ, o. Vel ſine caſu, vel cum genitivo, aut nominativo.
6. Exclamandi: ut, ὦ, ὤ, ἰὲ ἰέ. heu. Eurip. Hippolit. Pariter cum genitivo, aut nominativo.
7. Metus: ut, ἆ ἆ, at, at; ἔα ἔα, ὤ ὤ, ehem. Eurip. Rheſo.
8. Indignandi: ut, φεῦ, evax;
9. Lætandi: ut, εὐοῖ, evax; ἰὲ, in. Eurip. Cyclope. ὦ φιλτάτου παῖ πατρὸς, o fili patris chariſſimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἁ ἁ, & ᾱ, ᾱ, ᾱ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ, ut, τε & τε que, μὲν quidem, δὲ autem, in-

interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι sive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut εἰ, εἰ ἄρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, si forte.

3. Adversativæ: ut, ἀλλὰ, sed; καίπερ, interdum, καίτοι, etsi: εἰ καὶ, si etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴν, atqui; οὐ μὴν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo.

Diminuendi, γε, γοῦν, κἂν, saltem.

4. Causales: ut γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὄφρα, ut, *affinchè*; ἵνα μὴ, ut ne; quæ construuntur cum optativo, vel subjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, *cosicchè*; quæ cum optativo, subjunctivo, & sæpissime infinito jungitur, præcedente fere accusativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται οὕτω κατέφορος πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἔτι τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuisse, ut, cum adhuc esset juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, seu exceptivæ: ut ᾗ, quatenus; εἰ, si; ἂν, si; ἐὰν, si; ἢν, si; εἰ μὴ, nisi; ὅτι μὴ, nisi: Poet. αἴκε, & αἴκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἢν, ἂν, ἐὰν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *si verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut εἰ ἔτυπτον. Item *verberavissem*, εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Or-

8. Ordinis; ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.
9. Approbativæ: ut, γε: ἔν. Νὴ Δία ἐνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ ἔν γε δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector; altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Completivæ: ut δή, νὺ, περ, ῥὰ, τοι, ſane, quidem; πω dum.
11. Potentiales: ut, ἄν, κε, κεν, utique. De uſu ἄν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura.

Duplex eſt: Simplex, ut γε: Compoſita, ut γέπερ.

Ordo.

Triplex. Præpoſitivus, ut γε ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus: ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt
- Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν.
- Diſſyllabæ duodecim: ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.*

In

In Compoſitione
(Complet : ut, ἀ bene ; ὑπέρἀ, ſupra modum bene.
(Minuit : ut, λἀκὸς albus : ὑπόλἀκος ſubalbus.
(Mutat : ut, λέγω, dico ; συλλέγω, colligo.
(Et alia facit, & ſæpe etiam ornat tantummodo.

Monoſyllabæ.

1. Ἐν ſoli Dativo jungitur, & ſtatum ſignificat : ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui in reipublicæ adminiſtratione verſantur ; ἐν οἴκῳ, *in domo* : ſed per Ellipſin Genitivo, ut ἐν ἅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Platonis*. Sæpe ponitur pro εἰς per Enallagen, ut θρασὺς ἐν ἐμοὶ, audax in me, contra me.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2. Εἰς, & Attice ἐς Accuſativo, *in*, cum motus ſignificatur : ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo* : *ad*, ut εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ad Agamemnonem dium : *apud*, ut διαβεβλημένος εἰς τὸς Μακεδόνας, apud Macedonas infamatus ; *circiter*, ut εἰς τριακοσίους, circiter trecentos ; *contra*, εἰς τὸς σοφιστὰς, contra ſophiſtas ; *propter*, ut εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται, laudatur propter juſtitiam. Frequenter per Enallagen ponitur pro ἐν ; ut τὸν θρόνον, εἰς ὃν προκαθίζων ἐδίκαζε, thronum, in quo præſidens judicabat. Interdum per Ellipſin omittitur accuſativus, ut εἰς διδασκάλου, ſubaudi οἶκον, in domum Præceptoris.

Compoſita *in*, cum motus ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

3. Ἐξ ſequente vocali, & ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium* ; ἐκ νηπίου, ab infantia.

Compoſita auget, ut ἐκπίνω, ebibo ; & idem ſignificat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio : & *palam*, ut ἐξαμαρτάνω, palam pecco.

4. Πρὸ, *ante*, ſoli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus, τὰ πρὸ τότων, ſuperiora tempora, πρὸ τῶν πάντων ἐπαι-

ἐπαινῶσι, præ omnibus laudant. Et *pro*, ut πρὸ τῶν κοινῶν κινδωνεύειν, pro communi utilitate periculum ſubire.

Compoſita eadem ſignificat, ut προβάλλω, propono, προμανθάνω, prædiſco, πρόφασις, prætextus, προάστειον, ſuburbium, ſeu locus ante urbem, πρᾶγμα ἐστί, cuivis alii operi prævertendum eſt; dicunt Latini operæ pretium eſt; προίεμαι, projicio, προεύχομαι τῷ λαῷ, oro pro populo.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεοῦ, a Deo: *officium*, ἃ πρὸς φιλοσόφου, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπου, coram Epiſcopo: *contra*, πρὸς ἐχθροῦ, contra inimicum. Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Dativo *prope*, ut πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου, ſub finem vitæ, πρὸς τοῖς ποσὶν, ad, ſeu juxta pedes; *apud*, πρὸς ἑαυτῷ, apud ſe, ſecundum: *contra*, πρὸς Ἀτρείδῃσι, contra Atridas; *præter*, πρὸς τούτοις, ad hæc, præter hæc.

Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam, τὰ πρὸς στρατὸν, quæ ad exercitum pertinent: & *adverſus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut πρὸς τοὺς ξένους, erga peregrinos, πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Compoſita ſignificat, *ad*, ut προσκαλῶ, advoco, προσπορεύομαι, adeo: & *inſuper*, ut προσλέγω, inſuper dico.

6. Σύν, & Att. ξυὶ cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro, ἀναβάλλω, in aliud tempus rejicio; & *ſurſum*, ut ἀναβαίνω, aſcendo.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων λόγος, ſermo de aſtris: *circum*, ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλεως, circum

cum hanc urbem: *per*, ἀμφὶ ἥρας λίσσομαι, per Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.

Cum Accuſativo *circa*, & *circiter*, ut ἀμφὶ τὰς πεντακισχιλίους, circiter quinque millia; ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, circa diluculum; οἱ ἀμφὶ λόγους ὄντες, qui verſantur circa literas, literarum ſtudioſi; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ θυσίαν, leges circa ſacrificia, de ſacrificiis; ἀμφὶ αὐτὸν ἐστήκασι, circa illum ſteterunt; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, miniſtri; item ipſe Priamus; quod uſurpatur tum a Poetis, tum ab Oratoribus, ſed cum verbo ſingulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε, Paulus venit.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere: ἀντὶ οἰκέτου, pro famulo, i. e. vice, ſeu loco famuli: ἀντὶ πολλῶν, pro multis, i. e. multorum inſtar: ἀντὶ κέρδους, pro lucro, i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἓν ἀνθ' ἑνὸς, ſi unum uni contraponatur, ſeu conferatur.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀνατρέφω, inverto, ἀνταλέγω, contradico, ἀνταδίδωμι, viciſſim do, retribuo.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et ſignificat *a*, ut ἀπέχω abſum, ἀφαιρῶμαι, aufero. *Contrarium* etiam ſignificat, ut ἀξιόομαι, precor, ἀπαξιόομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, deſcribo. Et *privationem*, ut ἀπομανθάνω, dediſco.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam, δ' ἡδονῆς, per voluptatem, διὰ βραχέων, per brevia, brevibus verbis, δι' ἑαυτῶν, per ſe, i. e. ſuis viribus. *Cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut δι' ἀλφίτου, ex farina.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem. *Per*, ut διὰ τ' ἔντεα, ᾗ ἅμα, per arma-

que,

que, & ſanguinem, διὰ θεὸς, per Deos, i. e. Deorum ope & favore; διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαρτᾶν, dividere. *Per*, i. e. *valde*, ut διακαθαίρω, perpurgo; & *per medium*, ut διεξέρχομαι, per medium venio.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio, otii tempore: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo; *officium*, ut ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν, præfectus carceris, *ſopraintendente alle carceri*: *tempus*, ut ἐπ' ἐμοῦ, tempore meo, mea ætate, ἐπ Ἀλεξάνδρου, ſub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis poteſtate; τὸ ἐπ' ἐμοί, quantum in me ſitum: *ſuper*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, ſuper fundamentum: *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, poſt hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum: *ad*, cum verbis motus, ἐπὶ τοῦτο φερόμενος, huc delatus.

Cum Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμὲ, contra me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, inſcribo: item *ſero*, ut, ἐπιμυθάνομαι, poſt factum conſulo: item *contra*, ut ἐπιτειχίζω, murum oppono.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de ſtudioſis; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Cum Accuſativo *ſecundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, ſecundum legem; κατὰ δύναμιν, pro viribus: κατ' αὐτὸ, κατ' αὐτὰ, κατὰ τὰ αὐτὰ, ad eundem modum; τὰ κατ' ἄνθρωπον, quæ ſunt ſecundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; κατ' ἀπιμίαν λέγω, ſecundum ignobilitatem dico,

i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem ; εἰμ' κατὰ σὲ, ſum qualis tu ; οἱ κατ' ἐμὲ, mei ſimiles, & æquales ; κατὰ τὴν ἐμὴν, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem ſententia ; κατ' ἐμὲ, item, *ſecondo me* ; item pro viribus meis ; καθ' ἓν, ἓν καθ' ἓν, καθ' ἓν ἕκαστον, καθ' ἕκαστον, & καθ' ἕκαστα, ſecundum ſingula, ſingillatim ; κατ' ἄνδρα, viritim, ſinguli ; κατὰ πληθος, univerſi ; κατὰ δύο, bini ; κατὰ τρεῖς, terni, & ſic deinceps ; κατὰ πόλεις, oppidatim, κατ' ἔπος, in ſingulis verſibus ; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καθ' ἑαυτὸν, per ſe, i. e. diſtinctus, diſcretus ; δύο καθ' αὑτὰ, duo ab aliis diſtincta : κατ' ἰδίαν, privatim, per ſe ſolus, remotis arbitris ; κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus ; κατὰ γῆν, per terram, terreſtri itinere ; κατὰ δαίμονα, ἢ τύχην, forte fortuna : κατ' ἐξοχήν, per excellentiam : κατὰ ἱστία φέρεται, per vela fertur ; κατὰ πάντα, per omnia, omnino ; κατὰ πόδας, per veſtigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδήν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro ; κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, oratione ſeptima ; κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅ, eo ipſo tempore, quo, tum, cum ; κατὰ πρῶτον, primo loco ; κατὰ δεύτερον, ſecundo loco ; κατ' ὀφθαλμούς, vel κατὰ πρόσωπον, in conſpectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ τοῦτο, ob idipſum. *Circa*, ut κατὰ ὑπερέχοντας νόμους, leges circa exceſſum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves ; τὰ κατ' ἐμὲ, quæ ad me pertinent ; κατὰ κάθετον, ad perpendiculum : & *ad*, i. e. *verſus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem verſus vadit ; ὁ κατὰ βορέαν, ad Aquilonem poſitus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καθ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus noſtris, vel regionibus ; οἱ καθ' ἡμᾶς ποιηταὶ, noſtrorum temporum, vel noſtrates poetæ.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo ; item *contra*, ut καταφρονέω, contra aliquem ſen-

ſentio; & *ſub*, ut καταςκάπτω, ſuffodio; & *ſubjectionem*, ut κατείδωλος, obnoxius ſimulacris; & *habitudinem*, ut καταβολὴ, conſtitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμανθάνω, perdiſco.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐπὶ, *de*, ut μετὰ πατρὸς ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισιν, inter primos.

Cum Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, poſt bellum; *in*, ut μετ' ἐριδας βάλλειν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χεῖρας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἔβη μετὰ νῆας, venit ad naves: *contra*, ut ἁμαρτάνειν μετὰ τὸς θεὸς, peccare in Deos: *propter*, ut ἑὸν μετὰ κάλλος, ob ſuam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέραν, interdiu.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, tranſeo: & *inter*, ut μεταφημι, interloquor.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίε, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, eſt ſuper omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγε, contra rationem.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum miſericordia: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; *pro*, ut παρὰ τῇ συνηθείᾳ, pro more.

Accuſativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in ſtudiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ τί; quamobrem? *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' ἀγγέλους, infra Angelos: *ſupra*, ut παρὰ πάντας, ſupra ceteros, i. e. pluſquam ceteri: & *interminiſſionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *compara-*

parationem, ut παραβάλλω, confero : *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime ſequor : *trans*, ut παρέρχομαι, tranſeo : *ad*, ut παρέρχομαι, advenio, in medium prodeo.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Phyſica Auſcultatione; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare : *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus : *a*, ut, εἴληφε περὶ θεῶν, a Diis accepit : *circum*, ut περὶ σπέους, circum ſpeluncam : *pro*, ut περὶ οὐδενὸς ἦγοῦντο, pro nihilo ducebant, nihili faciebant.

Cum Accuſativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia ; οἱ περὶ τὰ γράμματα, qui verſantur circa literas, in literis; τὰ περὶ ἐμὲ, quæ me circumſtant, mea ; οἱ περὶ Παῦλον, qui ſunt circa Paulum, i. e. Pauli ſocii, vel familiares vel miniſtri ; item ipſe Paulus, eo prorſus modo, quo dictum eſt de ἀμφὶ : *circum*, ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον, circum os offuſus : *circiter*, ut περὶ ἀρίστου ὥραν, circiter horam prandii ; περὶ τριάκοντα, circiter triginta : *ad*, ut ἔρχομαι περὶ τὰς φιλοσόφους, venio ad Philoſophos : *ſupra*, ut τοῦτο περὶ νοῦν ἐστι βροτῶν, hoc ſuperat mentes hominum : *erga*, ut χρηστὸν περὶ ἡμᾶς, benignus erga nos; περὶ τὸν δεξάμενον κακὸς, in eum, a quo fuit exceptus, ingratus : *apud*, ut περὶ ἑαυτὸν ἀπολείπεσθαι, apud ſe reſervare.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κῆρι φιλῶ σε, amo te ex animo : *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέρῃ, circa collum, περὶ στήθεσι, circum pectora ; *pro*, ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβοῦνται, pro ſe ipſis, ſeu ſibi ipſis timent.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus; περιγίνομαι, præſto. Item *de*, ut περιτωτολογία, de ſe ipſo prædicatio.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo, *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν, ora pro nobis ; ὑπὲρ αὐτοῦ δέδοικα, pro ipſo timeo,

meo, i. e. ejus cauſa; ὑπὲρ τῦ τυχεῖν δόξης, pro obtinenda gloria, gloriæ conſequendæ gratia; ὑπὲρ τῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, pro eo, i. e. in eum finem, ut ne tyrannus fieret; ὑπὲρ τῦ θεῦ, pro Deo, i. e. Dei vice; *de*, ut ὑπὲρ ὄνυ σκιᾶς, de umbra aſini: *ſuper*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, ſuper hortos mons eſt.

Cum Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, ſupra hominem ſapit; ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῦν, ſupra centum annos vivere: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: & *intermiſſionem*, ut ὑπὲρ μίαν, ſive ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis inſanio: *trans*, ut ὑπερβαίνω, tranſcendo, ὑπερφίαλος, fœdifragus, *tranſgreſſore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo ſub, ut ὑπὸ κόλπυ, *ſub ſinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδῦς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπὸ τῦ πυρὸς καταναλίσκεται, ab igne conſumitur: *per*, ut ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε, per præconem edixit: *apud*, ut ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, apud græcos.

Cum Dativo *ſub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, ſub pelle leonina ridiculam ſimiam tegit; ὑφ' αὑτῷ ποιεῖν, ſibi ſubjicere; ὑπὸ γῇ, ſub terram, ὑπὸ νυκτὶ, ſub nocte, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προῆει, multo cum lumine procedebat.

Cum Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν, ſubter terram: *infra*, ut ὑπ' αὐτὸν, infra ipſum: *ad*, ut ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν, ad Trojam venit, *venne ſotto Troja*: *ſub*, ut ὑπὸ τὸ δέρμα, ſub cute; ὑφ' ἡγεμόνα, ſub duce; ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, ſub peccato eſſe, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ τὴν κατάλυσιν, ſub finem; ὑπὸ κυνός, ſub canicula, i. e. tempore caniculæ, vel in ipſo ortu canis.

Compoſita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, ſubvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam: *ſubjectionem*, ut ὑπακούω, obedio; ὑποχεῖν τὴν δίκλω, pœnas ſubire: *ſub*, ut ὑπάγω,

ſub-

ſubduco, ſubtraho: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim ſuripio; item in errorem adduco, *ſeduco*; ὑπέρχομαι, ſubrepo.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρώνης πέρι, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης περὶ, præter διὰ, ne accuſativus a ζεὺς eſſe videatur.

Translato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔνι (quod pro ἐνὶ Poetis pro ἐν) pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt*: πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*. Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi caſu: dabis εἰς, ἀνὰ quarto:
Cum patrio, & quarto κατὰ, ὑπὲρ, διὰ, ἢ μετὰ junges,
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, ἢ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνὰ cum terno, κατὰ, ἢ μετὰ juncta.

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent ut
- αερι: ἀερίδηλος, valde manifeſtus.
- ερι: ἐρίβρομος, graviter fremens.
- δα: δάσκιος pro δασύσκιος, ſpiſſam umbram faciens.
- ζα: ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
- λαι: λαικάζω, decipio, quod a λαὶ, & κάζω, orno.
- λι: λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
- βα: βαλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
- ἵππος: ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant { α : ut ἀθάνατος, immortalis.
{ νη : ut νήκερος, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολὺ, multum; ut ἄξυλος, lignosus: sic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum suaviter membra pervadens somnus. Interdum ἅμα, simul; ut ἄλοχος, idest ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale: ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phœbo adversariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπους pro κακόπους, qui infirmis est pedibus. Interdum δυς, non facile: ut ἀόρατον, quod non facile conspicitur. Interdum nihil facit; ut στάχυς, ἄσταχυς spica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adversatur εὖ, difficultatem, aut vitium significat; δυστυχία, adversa fortuna: εὐτυχία, prospera fortuna.

De Accentibus.

Græci in suis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magister optimus est usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur: quamvis in omni syllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat: quam ob causam syllabicus dici solet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonnisi natura, vel natura simul, & positione longam. Excipe tamen composita ex Articulo subjunctivo, & infinitivo τὶς; nam ὅτινος, ἥστινος, ᾧτινι, ᾗτινι Circumflexum habent in antepenultima: quibus adde Dativos Poeticos τοῖσδεσι, ταῖσδεσι pro τοῖς, & ταῖς.

Vocabulum; quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi

vi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur: quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*: θεός ἐστι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός, *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ, πόλλ', κάλ', χαλέπ'; & mutatur in circumflexum, cum prior ſyllaba natura eſt longa, ut ἐμοὶ, ἐμοῖ': ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *ſtudioſus munditiæ*: σοφὸς, *ſapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, ἀ, δυς: ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*, ἀκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; ἄπαις, *bonos habens liberos*: πῆς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι: ut ὅσοσὶ pro ὅσος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum ο præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, ποντόφι, *e ponto*: ἐμεῦ, ἐμεόθεν, *mei*.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando acuuntur: ut χρῆμι, χρὴ, *opus ſum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὴ, *hordeum*.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur: ut ἔφλω, φλῶ, *dixi*: ἔφυω, φυῶ, *natus ſum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur.

1. Quædam ſubſtantiva, & adjectiva, ut παρθένος, virgo, ὀργίλος, iracundus, ὀλίγος, paucus, πλησίος, propinquus.
2. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contracte: ut πόλεως, πόλεῳν, πόλεων: δωάμεως, δωάμεῳν, δωάμεων.
3. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμένος, *verberatus*; λελεγμένος, *dictus*.
4. Verbalia in έος, ut ἰτέον, *eundum*; παιδαγωγέον, *curandum*.
5. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος, *Theologus*. Sed compoſita a κτείνω, *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cum active capiuntur, ſunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηρητρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητρόκτονος, *a matre occiſus*; θηρήτροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
6. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεῳ, μενέλεων, &c.
7. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magiſtri*; σωόδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, σωόδοις.

Com-

Composita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; τολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγ☞, *cum habent Præpositionem*, *Proparoxytona sunt*, *ut* πρόχο☞, *aqualis*; σύμβολ☞, *omen*; περίπολ☞, *qui circumit*; κατάλογ☞, *catalogus*: *cum vero aliam Orationis partem præpositam gerunt*, *sunt Paroxytona*, *ut* οἰνοχόος, *pincerna*; ἐκηβόλος, *eminus jaculans*; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat*; θεολόγος, *Theologus*.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιέϊτω, ποιεῖτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus*; μῦσα, *musa*. At τύπτε, τύπτον Paroxytona sunt, quia sola positione producuntur.

Excipiuntur.

1. Adverbium οἶκοι, *domi*, ad distinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκ☞, *domus*.
2. Tertia persona Aoristi primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad distinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, est Aoristus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ personæ Optativi Activi desinentes in οι: in his enim censetur hæc diphthongus longa, ut πετύφοις, πετύφοι; φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima sola positione sit longa, ut χοῖνιξ, *chænix*: αὖλαξ, *sulcus*. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάϊτε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat. sic ποιέϊτε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητῶ, non λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc posterius aliqui circumflectant. Adde πῶ νόω, νῶ, *a* νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγ☉, λόγε, λόγῳ: αἰνείας, αἰνείε, αἰνείᾳ: ἱππότης, ὦ ἱππότα: γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα: παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα: ποξότης, ὦ ποξότα, quamvis α ſit breve. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *conſiliarius*: ὁ ἑκατηβόλος, *late videns*, vel *ſonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ ἑκατηβόλε, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεὸς *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεόν, Θεέ, Θεώ, Θεοί, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον, *lignum*, ξύλε, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκ☉, οἶκε, οἴκῳ, οἶκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπ☉, *homo*, ἀνθρώπε, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγι☉, *ſanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *ſancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπὰς, λαμπάδ☉, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura; circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut

ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator*: ἀγὸν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι. Idem fit de circumflexo; qui tamen vertitur in acutum: ut βῆμα, βήματος, βήματι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ, manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui posuit*: στὰς, στάντος, *qui stetit*: δοὺς, δόντος, *qui dedit*: ὢν, ὄντος, *qui est*.
2. Τίς, τίνος interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus: sed τὶς Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δᾴδων a δᾷς, fax: δμώων a δμὼς, famulus: φώτων a φὼς, vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φώδων a φὼς, φωδὸς, ustio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex: πανταχοῦ, *ubique*. Adverbium tamen ἰδοὺ *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, *vide*, distinguatur.

Vocativus in ες Nominibus Propriis in ης est Proparo-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία, una, τοῖι μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὼ μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο, duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ, Ceres, θυγάτηρ, filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δάερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἀ, ἀκ, ἀχ, ὡ, ὡς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *audivi quemdam*: λόγός μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in sequentibus partibus Orationis.

1. In articulo του, & Poetice τοῦ pro indefinito τινὸς, *alicujus*, & τῳ̃ pro τινὶ, *alicui*.
2. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit:
3. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μέ, cum suis Dialectis, μοῦ, &c. non autem in ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμέ, ut nec in Dialectis inde natis: σοῦ, σοὶ, σέ: οὗ, οἷ, ἕ, pariter cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est σφέ, & σφώ; seu σφωέ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ personæ: nam σφώ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est σφίσι, & σφίν, seu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; sed non semper omnes. Post Præpositionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἤ non inclinant.

4. In

4. In Verbis εἰμὶ, *ſum*, & φημὶ, *dico*, in omnibus perſonis, & numeris Præſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.
5. In Adverbiis ποτὲ, *aliquando*: ποθέν, ποθὲ, *aliunde*: ποθὶ, *alicubi*: πῶς, *quodammodo*: πὼ, *adhuc, dum*; πῆ, *alicubi*: πῦ, *uſpiam*, cum infinite accipiuntur: ſi enim interrogative capiantur, Enclitica non ſunt.
6. In conjunctionibus γὲ, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & ſimilibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κυρίός μού ἐστι, *Dominus meus eſt*, τύπτωσί τινές με, *verberant me aliqui*; & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplis allatis.

Inclinant, hoc eſt transferunt Encliticæ accentum ſuum in dictionis præcedentis finalem ſyllabam

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima eſt Trochæus: ut ἔστί τι: ἔστὶ ποτε: ἄλλό τι: ἐστί με. Sed εἰμὶ, & φημὶ poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐστὶ, *præco eſt*.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, ſi ſit monoſyllaba, ſuum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus ſi Diſſyllaba ſit enclitica: nam tunc ſervat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam ſit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio ſit Periſpomena, ut ὁρῶ τινας, *video quoſdam*.

Ex-

Exceptio.

Persona ἐστὶ habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post οὐκ, καὶ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο: ut ἔστι πόλις, *est civitas:* εἰ ἔστι, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit; vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te:* περὶ σοῦ, *de te:* κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *secundum me, aut te.*

Dictiones monosyllabæ retinent accentum suum, cum ponuntur ἐμφατικῶς, ut ἤκουσα σοῦ, audivi te, non alium.

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut τεταγὼν pro ταγὼν, a τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum:* ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus.*

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni:* ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus est.*

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interseritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter.*

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus:* ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus:* βρὶ pro βριαρό.

Pa-

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀνάστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέζω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον pro ἐδαρκον a δέρκω *video*; καρτερὸς pro κραπερὸς, *fortis*, κάρπος pro κράπος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; ϑοιμάπιον pro τὸ ἱμάπιον, *veſtimentum*, ὦ πᾶν pro ὦ ἔπαν, ab ἔπος, *O amice*, vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀπαρπηρὸς pro ἀπηρὸς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Syntaxis De Concordantiis.

CONcordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ.

græ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τλὼ αὔριον, *in craſtinum*: καθ' ἑκάστω, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis*, *quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis*, *quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδέν᾽ ὄνπνα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito: ut πιστός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is eſt*, *qui non mentiatur*, vel *talis*, *ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, ſequente Verbo finito, adhiberi poteſt articulus præpoſitivus ſequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo ſubſtantivo, εἰμί. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentiſſime numero diſcrepant. Partitiva enim ſingularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unuſquiſque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut ἃ τοῖς ἀκούσασιν ὀργὴν ἀξίαν ἐμποιήσει, *quæ juſtam in auditoribus iram excitant*, Iſocr. προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται, *prudentia plurima bene geruntur*, Thucyd.

No-

Nomina dualia poſtulant verbum ejuſdem numeri: ſæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἄμφω ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον, *ambo efflarunt miſeram animam*, Eurip. Et viciſſim pluralia aliquando adhærent verbo duali, ſaltem apud Poetas, ut.

Ὡς ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
Εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ.
Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes
In convallem conferunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Iliad. δ.

2. Verbo ſubſtantivo ἐστὶ, ſequente relativo, eleganter interdum deeſt Nominativus; ut ἔστιν ὅς, ἔστιν ἅ, &c. *eſt qui* &c. vel *aliquis*, *alicujus*. &c. Item pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito πως: ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter, ἔστιν ὅπηες, quod & ἐισὶν ὁίπνες, vel ἐισί πνες οἵ; &c. vel ſic: ἔσθ' ὅς, ἔσθ' ἅ, &c. *eſt qui*, *eſt cujus*, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν ἅ, vel ὅπα, *eſt ubi*, i. e. *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *eſt quando*, i. e. *aliquando*; ἔστιν ὡς, vel ὅπως, vel ἔστιν ὃν τρόπον, *eſt quomodo*; i. e. *aliquo modo*.

De Regimine.

In regimine eundem ſervabimus ordinem partium, quem ſupra ſecuti ſumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpoſitivus hæc ferme habet, quæ obſervanda ſunt.

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, &c. ὁ δὲ, &c. ὁ ἐν ὐρανῷ.

2. Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius, nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum appellativis nominibus fere ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*; ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Quo-

4. Quoties nomen ſubſtantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo, modo ſubſtantivo præfixus ſufficiat, ut τὸν ἔνδον πολίτην, *cordatum civem*, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, *ex toto corde*; quod ſi adjectivum poſtponatur, utrumque donandum eſt articulo, ut ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, *in Spiritu Sancto*: εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ἡμετέρας, *in ædes venerunt noſtras*.

Idem ſervari ſolet, quoties loco adjectivi ſequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὴν σωτηρίαν, *viæ, quæ ducit ad ſalutem*, ſubauditur autem participium φερούσης, vel ἀγούσης; τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῶσι τῆς τῶν Θηβαίων, *a moleſtia & ſtupiditate liberari Thebanorum*, Demoſth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet diſtinguendi, ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*.

5. Dictioni ſuæ poſtpoſitus explicat, ac definit, ut ἡμεῖς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*; ὡς ἥκομεν οἱ πρέσβεις, *cum rediiſſemus nos legati*, Demoſth. de pace.

6. Dictioni ſuæ poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

7. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo, ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium*: *ratio itinerum*, ideſt *itinera*. Interdum alio ſenſu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

Neutrum τὸ cum adjectivo neutro, ac fere ſuperlativi gradus, ponitur eleganter pro ſubjunctivo ὅ, maxime cum recenſitis levioribus, ad id, quod graviſſimum ſit, devenitur, ut καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον, καὶ τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι τούτῳ προσεψηφίσασθε, *quodque omnium turpiſſimum eſt, ut vel ipſos poſteros hæc eadem involveret pax, inſuper decreviſtis*, Demoſt. Philip. 2.

Poe-

Poetæ etiam in aliis generibus articulo præpoſitivo pro ſubjunctivo utuntur, ut τλῶ pro λῶ Iliad. α., τὰ pro ἃ, & τῶν pro ὧν Iliad. ε. &c.

8. Ponitur interdum pro demonſtrativo ὅσος vel ἐκεῖνος per omnia genera, & caſus, ut *οἱ δὲ ἤνεγκαν, illi autem tulerunt*, Marc. c. 12. εἰ τὸ, ᾗ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ὅτος, *ſi hoc, & hoc feciſſet homo ille*. Demoſth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίνος & τίνι in Genitivo, & Dativo ſingulari, ut ἀγνοῶ, τῷ χρὴ πιστεύσαι, *neſcio, cui credere debeam*, Lucian. Et pro indefinitis τινὸς, & τινὶ, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονε, *ſicui hominum factum eſt*, Demoſth. Olynth. 3. κἂν ὑπ' ἐχθρᾷ τῷ τῶν συμβαίνῃ, *etſi hoc alicui ab inimico contigat*, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

11. De Articulo cum pronomine, cæteriſque partibus vide ſuo loco.

12. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic, ille*. Interdum & ſubjunctivus; ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *alius quidem eſurit, alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum aqud Latinos: ut ὅς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐσ'. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide ſupra n. 12.

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ δ' ἐχων πῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*.

Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἔχων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, *vel* ἐλαχὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*: item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπὶ σοὶ πόθος, *cui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *inſenſus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c. Interdum ponuntur adjective, ut τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, pro τὴν ἑλληνικὴν, *didici græcam linguam*.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, ὅσον, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅσῳ πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅσα πλεῖστα, ὡς ὅσα πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *conſors*: μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *ſocius ipſi in laboribus*. Sed hæc inter ſubſtantiva poni videntur poſſe.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἐθὰς, *aſſuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν *unuſquiſque noſtrum*: & partitive poſita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Ver-

5. Verbalia in κός: ut ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut ſuppeditat vitæ neceſſaria*. Item verbalia in τός privantia, active ſumpta: ut ἄγευστος, *qui non guſtavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter viſionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam ſignificantia diverſitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a ſapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his diſcrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diverſum a ſummo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos, qui coercere ſcit, ac regere*; ἀκρατὴς ideſt, ἥττων, *qui vincitur, qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & ſuperlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Cræſo ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent: ut ἐξαίρετος, *eximius*: ἔξοχος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & ſimilia.

Cum Dativo junguntur hæc

1. Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *ſimilis*: παρόμοιος, *aſſimilis*: ἀνόμοιος, *diſſimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *neceſſarius*: πιστὸς, *fidelis*: & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ὠφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4. Compoſita a σύν, & ὁμοῦ: ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*: ὁμόφρων ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

1. Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τὰς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*; ὅμοιος τἆλλα, *cetera ſimilis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλᾶς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος τὸ ὄνομα, τὴν τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide ſubſtantiva. Aliquando Accuſativo additur præpoſitio εἰς, ut ὅμοιος εἰς φύσιν, *moribus*, ſive *natura ſimilis*.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione, ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infinit.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, i. e. *manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: φρόνιμος περὶ τούτων, ideſt, σοφὸς τάδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœſus. Reperiuntur & cum poſitivis: *ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, *nihil aliud, quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva: ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *ſemper*: *ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper*: *ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod & αὐτὸς ἕκαστος, & ἕκαστός τις*, &c.

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt ad-

adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit*, i. e. *curriculo*, vel *curſim*: ſic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ ſignificant tempus: ut τεταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativa ὅδε, & ἐκεῖνος nominibus præpoſita, vel poſtpoſita iis fere ſemper largiuntur articulum, ut κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, *illis temporibus*, ὅδε ὁ λόγος, *hic ſermo*, αὕτη ἡ ἀρχὴ, vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. *hoc eſt principium malorum*, *nolle*, &c. ὁ ἀγὼν ὅδε, *hoc certamen*.

3. Relativum αὐτὸς, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγες, *idem feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Da-

tivum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τῶ ὅρκυ, *admoneo te jurisjurandi.*

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut ταῦδ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi.*

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάζω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuſo fratrem proditionis.*

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγορῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris, ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνυ, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut κατηγορῶ συ κλοπιὼ: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuſo te furti*, κατα ψηφίζομαί συ κλοπιὼ, *condemno te furti.*

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo: ut καταγινώσκω, καταιχείνω, καταψηφίζομαί συ θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite:* raro in Genitivo, tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo; ut καταγινώσκω σε θανάτυ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *multo te pecunia.* Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut ζημιῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte, exilio,* &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem:* ζηλῶ, *idem:* ἐπαινῶ, *laudo:* ἀποδέχομαι, *probo:* θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, μακαρίζω σε τῶ ἀρετῶ, &c.

Item pro caſu rei aliud quippiam; ut θαυμάζω συ, ὅπως ὐ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut

πολ-

πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æſtimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione πρό, vel ἀντί: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æſtimo*, vel, *nihil eſt, quod malim, nihil eſt, quod æque cupiam, nihil eſt omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι ferme cum περί: ut περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut ſupra: περὶ ὀλίγου, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ οὐδενός, *nihili*. Sic οὐδὲν τίθεμαι, vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris ſunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud Baſilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magnifico*.

Huc referri poteſt ἀξιῶ, *æſtimo*: ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*: πίμπλημι, *impleo*: πληρόω, *idem*: κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem mœrori meo attulit*.

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, ideſt, *impedio, quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis*.

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τῦ θεῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere.*

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo.*

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτῶμαι τῦτο παρὰ Θεῦ, *hoc a Deo peto.*

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅ τι δέοιτο αὐτῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δίδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*, ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστέα τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τῦτο, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι. Thucyd. *id gratiæ apponent tibi.*

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit.* Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάριτες ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Eſch. *parem gratiam referre.* Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, &

con-

contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' ἀχαῖς, *non armis, ſed orationibus ſe munivit.*

Multa ſunt Acquiſitiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito, peto*: ἀπαιτῶ, *poſco, repoſco, exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, ἐμπράττομαι, & ἐμπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo.*

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo, commoneſacio*. Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

3. Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hæc perſuadere*; ἐπιτρέπω σε τοῦτο, *concedo tibi hoc*; quod tamen & cum Dativo uſurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, *vel* δρῴης, *vel* ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλά, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva: ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σε τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit.*

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi; ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant.*

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem.* In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera.

Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω & μι deſcendunt Paſſiva, de quibus infra: ſed non ab omnibus: πάχω enim non facit πάχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva. Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur: ut Πολλὰ εἴργασαι κακὰ, *multa perpetrata ſunt mala*, &c.

De Paſſivis.

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus abſque præpoſitione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in ſimplicibus fit ex Accuſativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *verbero diſcipulum*, *diſcipulus verberatur*.

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ, ſequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγορῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accuſativo: ut κατεψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus ſum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus ſum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus ſum capite*: nunc vero rei: ut κατεψήφισαι, κατακέκριμαι, κατέγνωσαί μου θάνατον, *damnatus ſum capite*.

Pro Genitivo pœnæ reperitur & verbum infinitivum, in Lucian. in Aſino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad beſtias.

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum, manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστέτταται, *impero meis multa*, &c. ſed interdum Dativus, manente Accuſativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίκαιαν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίκαιαν, *permitto ipſis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστεύομην τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum, manente caſu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχύν, *poſtulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *diſco hymnos*, &c.

Si

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum, *ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὑπατος, renuncio Ciceronem Conſulem, Cicero renunciatur Conſul.*

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum, raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut *εὖ δρῶ*, & *εὖ ποιῶ*, non formant Paſſivum, ſed ejus loco dicimus *εὖ πάχω ὑπὸ Φιλίππε, beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo: μεγάλα ὑπὸ τούτε εὖ ἔπαθον, magna ab hoc beneficia accepi:* ſic *κακῶς πάχειν, male accipi.* Atque hic præpoſitio ferme eſt *ὑπό*. Quando vero pro adverbio eſt nomen, ut *ἀγαθὸν πάχειν, κακὸν πάχειν, δίκαια πάχειν*, tunc præpoſitio eſt vel *πρὸς*, vel *ὑπὸ:* ut *ἀγαθὸν πάχειν πρὸς τῶν φίλων*, & *κακὸν πάχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.*

Ab Activis *ἀντεὖδρῶ, ἀντεὖποιῶ, beneficium repono, beneficium reddo*, Paſſivum erit *ἀντεὖπάχω, beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra, ut *Ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore. Πίπτειν ὑπό τινος, cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτε περιπέπτωκε, in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates; Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, a vobis interire, interfici.*

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut *εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, ſum: γίνομαι, ſum*, vel *fio: πέφυκα, natura ſum: ἀποβαίνω, evado: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, omnes erant parati.*

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, ideſt, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, vel τυγχάνω eleganter dicimus τυγχάνω ὤν.

2. Ver-

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἔχει δ' ἀκούει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt *vocatur*.

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπὶ σοὶ, vel ἐπὶ σὲ, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαί τ' ἀγαθὰ) σαίνω, *intelligo*: φείδομαι, *pareo*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*: γλιχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*, ἐράω, ῶ, *amore tentor*: ἀνατποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: σοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, †δίδεσθαι, pro eodem. Κιχῶ tamen, ſeu κιχάνω, *conſequor*, *comprendo*, cum accuſativo.

6. Co-

6. Copiæ, & inopiæ: ut ἄπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλουτέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω, δέομαι, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus ſum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphraſi: *ut* ὧν χρείαν ἔχω: quibus egeo. ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσι: quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. cap. 8. Οἱ ὅταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, ἢ ταῖς παρασκευαῖς, *cum deſtituuntur multitudine, & apparatu*. Item βρύω, *ſcateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accuſativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps ſum*, *ſocius ſum*: κληρονομῶ, *heres ſum*. Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*: ὀλιγωρῶ, *parum curo*.

Sic ὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, ποσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων. *Item cum Accuſativo*: τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpoſitione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῶν ἐνδάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνδάδε: *item cum adverbio*: φρόντιζε, ὅπως ποήσεις: ὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, διήνεγμαι, vel διέσπακα, *differo*: ἀπέχω, *abſum*: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγου ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat, quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρατέω: κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστεύω, *principatum gero*: ſic ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præſum*, *tueor*. Item ἡγεῖμαι, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγεῖμαί σου, *præſum tibi*, vel *duco te*: ἡγεῖμαί σοι, *dux ſum tibi*, *præco*: ſic & ἀνάσσω, *impero*.

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præſto*: διαφέρω, *excello*. Item contraria, ἀπολείπομαι, ἥττωμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Ha-

Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria laceſſere; priorem eſſe in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*, ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus. Demoſth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τὰς λόγους, *neque obliviſcitur ſermones*. Xenophon, ἐπελάθου τι, ὧν ἐβούλου εἰπεῖν, *oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. περὶ τῆς ποδὸς ἀναμνησθείς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba ſenſuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *guſto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Quæ regunt dativum, hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva. ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμύνω, *idem*, συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*: Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: κακουργέω, *infeſto*: ἀδικέω, *injuria afficio*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: ὄνημι, idem, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt.*

7. Favoris, aut ſtudii, & contraria, ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*, ἐχθραίνω, *odi*; ſed μισέω, *idem*, cum accuſativo, cui aliquando additur præpoſitio ἐπί.

8. Fidei: ut πιστεύω, *credo*, *confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido*, *nitor*: θαρρῶ, *idem*. Item θαρρῶ ποιεῖν, *audeo facere.*

9. Jubendi, ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis*, *ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor*. Huc referri poſſunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo*, *objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδορῶμαι, *convicior.*

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro*, *famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio* (quod & cum Genitivo, ut ὑπακούω τῷ λόγῳ, *pareo rationi*) εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*, ſed θεραπεύω, *colo*, *obſervo* cum Accuſativo.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*, ἀνθίσταμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio*,

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor*. At διώκω, *perſequor*, *conſector*, &c. cum Accuſativo; & ἐπιτρέπω, idem, cum Dativo, vel Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo.*

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*: Ἀσθενεστέρῳ ἄν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo.*

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*, ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἐπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *ſatis eſſe*: ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι,

de-

delectari: κολλᾶσθαι, *affixum eſſe*, *adhærere*: περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, σίργω, *Boni conſulo*, *contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τῶν, *in his abs te diſſentio*: *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σε, *negligo te*: ἀμελοῦμαί σε, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακούς, *fugio improbos*: φεύγω τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio*, *reus ſum*, *exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuſo te injuriæ*: κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σου, vel κατὰ σοῦ, *accuſo te*, κατηγορῶ σου φόνου, vel περὶ φόνου, *accuſo te cædis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σε κλοπῶ, *accuſo te furti*, ut ſupra in activis: ἔχομαι ὑπὸ τῆς λαίδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia conſtruuntur his ferme modis.

1. Abſolute: ut σωρία, *cælum obductum, eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *curæ eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδύνων, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινηθῇ, μέλει αὐτῷ

ἡδὺ

οὐδ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται, *neque enim ut laudetur, ipſi curæ eſt, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum Accuſativo, & Genitivo, ut οὐδὲ σοὶ χρὴ τοιούτης ἀφροσύνης, *nihil opus eſt tibi hac dementia.* Homer. Iliad. ν., & alibi.

5. Cum ſolo Infinito: ἐνδέχεται, ἐστὶ, *copia eſt, licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*: συμβαίνει, *contingit, accidit*: ut ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

6. Cum Dativo, & Infinito; ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *diſplicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεστι, *licet*: πεφίεται, *datur, contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut ſupra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπῆλθε μοι γελᾶν, *riſus mihi oboriebatur.* Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & κατὰχρᾷ, *ſatis eſt, ſufficit.* Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. Cum Accuſativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἐστὶ: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

8. Cum Dativo, vel Accuſativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς ὅσιον εἶναι, *colenda nobis eſt pietas*: ſic προσήκει, ſic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis conſtruuntur, quæ paulatim poterunt obſervari.

Impersonalia Paſſivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero ſunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *ſatis dictum eſt*: ἱκανῶς ἤδη πεθρήνηται, *ſatis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more poſitum eſt*: πέπρακται, *dictum eſt, conclamatum eſt.*

Additur interdum caſus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum eſt tibi, ne facias*: ἔμαρταί σοι νικᾶν, *in fatis eſt tibi, ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, ideſt, κινδυνεύω: ſic ἤνκται μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accuſativus: γυμνὰς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos eſt.*

De Caſibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὠτῶν, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τὸς ῥινὸς ἕλκειν τινά, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγε τὴν κρανίην, *vel* τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochen*, *comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τοῦτον ἐκτέμομεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic ſecemus ventrem*: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *ſuſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel. τὰ κοράσια ἐπώλων ἀντὶ τοῦ οἴνου, *puellas vendebant pro vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ἰδίῳ αἵματι, *privato ſanguine*. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκᾶσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, ἀδενὶ θέμις ἐστὶ, *tumere genere*, *ſuperbire divitiis*, *inflari potentia*, *nulli jus eſt*. *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut ἀνὶ τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?*

πο-

πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε, *per patientiam nihil non expugnabile eſt*. Item per Accuſativum ſine præpoſitione: ut τοῦτον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia*.

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σωφροσύνην, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris*. Hoc & in Accuſativo: ut τοσοῦτο, πολύ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν υἱὸν, *inſtituo tibi filium*.

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφήν. Sic διώκω σε γραφήν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπεστάμην ἐκείνῳ, *pro illo ſto*; ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν τοῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπ' ἀργῦ, *ruri*: ἐν ᾅδου, *apud inferos*.

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum*.

Εἰς Ὑπάτους οἰκεῖν, *habitare Hypatis: κατ' ἐρημίαν, in ſolitudine.*

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγροῦ, *rure*: παρὰ Σωκράτους, *a Socrate.*

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἶκον: *domum*: γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos.*

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: πῇ κλίμακι, *per ſcalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia.*

Spatium loci ponitur in Accuſativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίους, *abeſt ab urbe centum ſtadia.*

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτὸς, *nocte.* Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum*: τρίτον ἔτος ἐστὶ, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ reſponderi poſſunt ad interrogationem factam per *quam dudum?* vel *quam pridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies.*

Spatium temporis; πόσον χρόνον; *quamdiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos.* Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis.*

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante ſe habet Accuſativum, ut apud Latinos; ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *ſcio multos ſperare*, ideſt, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι: ſæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accuſativus ante Infinitum poteſt omitti, ſi Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem perſonam; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum.*

3. Pro Accuſativo ſæpiſſime eſt Nominativus; ut φησὶν αὐτὸς αὑτὸν γεγενῆσθαι; *dicit ſe auctorem fuiſſe.*

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito

nito ſine ullo caſu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me ſcribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *ſum facturus*. Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini ſubſtantivo; ut καιρὸς ἐστὶν μέλλειν, *tempus eſt jam non amplius cunctandi*.

Sæpiſſime Adjectivo; ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*: δεινὸς πράττειν, *efficax, acer rebus gerendis*: ἄξιος, ἐπιτύχειν, *dignus, idoneus, qui impetret*: δίκαιος ἀπολωλέναι, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc*; ἑκὼν εἶναι, *lubens*.

4. Ponitur abſolute; ut συνελόντι φάναι, *ut ſummatim dicam*: & præpoſito ὡς, ut ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam, pene dixerim*: ὡς ἔπος εἰπεῖν, *ut ita dicam, ut verbo dicam, ut paucis dicam*: ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, *ut ſimpliciter, ut uno verbo dicam*: ὡς τύπῳ εἰπεῖν, *ut in univerſum dicam*: ὥς γέ μοι δοκεῖν, *ut mihi quidem videtur*: ὡς εἰκάσαι, vel ἀπεικάσαι, *ut conjicere licet*: ὡς ὑπομνῆσαι, *ut monendi gratia*, &c. item præpoſito ὥστε, *ut*, vide ſupra de Conjunctionibus; item ἐπειδή, *poſtquam*: ut ἐπειδὴ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, *poſtquam venit ad ædes*; item πρίν, *antequam*, ut πρὶν εἰπεῖν, vel πρὶν ἢ εἰπεῖν, *priuſquam dicam*, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, *priuſquam gallus cantet*, Marc. 14.

5. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum; ut Βασίλειος Λιβανίῳ δ' πράττειν, *Baſilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν, ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum προσάττει.

6. Præpoſito Articulo fit nomen; ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, ideſt, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

7. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam; ut ὅσον γἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego ſciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco ſæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: ſed commode ea ſupplent per infinita præpoſito Articulo τῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τῦ γράφειν, *cauſa ſcribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt* exprimuntur per Verbalia in ἐον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολὴν, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola*; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολή: ut γραπτέᾳ ἐα ἐον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut οὐκ ἦλθον διαλύσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo præpoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo: ut ὡς λέγοντας, ideſt, οἵ, vel ὅσοι λέγουσιν: ἐκείνους, οἵ λέγουσι, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio, is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ὕστερα, ὦν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τοῦτο ἀρχόμενος τῦ λόγυ, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat: ut λῆρον ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Iſocr. ὦ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *ſi te hominem eſſe memineris*.

neris. Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον; *nesciebas afferendum esse?* Hujus vim habet χρεὼν, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis, ut διατελῶ ποιῶν, *persevero faciens*, idest, *perpetuo facio*: παύομαι ἐργιζόμενος, *desino irasci*: συνίημι προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτὼν: *sentio me errasse*: φαίνομαι σιγήσας, *apparet, me tacuisse*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audisse*: συνοῖδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conscius mihi sum impie me fecisse*, idest, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficientem, causam finalem, conditionem, conjunctionem adversativam, modum, tempus.

Quædam Participium cum ceteris Verbis eleganter junguntur, etiamsi propemodum vacare videantur: ut ἀπιὼν, ἀποπλέων, *proficiscens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & similia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιὼν, *abiit*. Sic ὢν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *sumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Substantivo, ut non vacet, sed utrunque simul sumptum unius verbi habeat vim: ut ἢν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, idest, λέξῃ, *si servus dixerit*, vel *si forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuissent*.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nominativus, vel Accusativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξὸν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῷ ὕοντος, *magnis imbribus*. Nisi forte hic subaudiatur Genitivus Διός.

Cæterum valde frequens est apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adverbiis,

& adverbia cum articulo pro nominibus, & præpoſitiones pariter cum articulo pro iiſdem, & ſine articulo pro adverbiis, & rurſus pro nominibus participia; itemque activum pro paſſivo, & viciſſim, & modum pro modo, tempus pro tempore, genus pro genere, caſum pro caſu, numerum pro numero uſurpant. Quæ quamvis vera a Gretſero tradantur, tamen magis ad amicitiam, & Scriptorum intellectum, quam ad uſum valere debent.

Conjunctionis ἄν, apud Poetas, κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

1. Δυνητικῶς, *Potentialiter* ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus; ſive præponatur, ſive poſtponatur.

Indicativ.

Præſ. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνῶται: *corpus non recte ſumet, vel fumaret.*

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο: *non dicerem hoc.*

Pluſq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuiſſet homo ejuſmodi.*

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: *nihil feciſſet.*

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejeciſſent.*

Optativ.

Præſ. ἀνοίμην ἄν: *optem.*

Præt. τετύφοιμι ἄν: *verberaverim*, vel *verberaviſſem.*

Aor. 1. γράψαιμι ἄν: *ſcriberem*, vel *ſcripſiſſem.*

Aor. 2. ὄλοιτο ἄν: *periret*, vel *periiſſet.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο: *non crediderim hoc.*

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*

Præt. μάτην ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἄν: *puto, te ſcripturum.*

Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἄν: *ſpero, me uſurum.*

Aor.

Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν : *puto, omnes dicturos fuisse.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἄν : *suspicor, vos contempturos.*

Particip.

Præs. σιωπῶ, ἔχων εἰπεῖν : *taceo habens, quæ possem dicere,* vel *cum possim dicere.*
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων : *eorum, qui redarguantur.*
Aor. 2. ὡς ἔποτ' ἂν ἐλθὼν : *ut qui nunquam venire possit,* vel *potuisset.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite;* cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅ τι ἂν λέγοις, *quidquid dicas :* ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἄν abundat: ut οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἄν subintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditio, cui inserviat ἄν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰς ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε : *si saperetis, neque nominaretis.*
εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ὑμῖν, ἔλαβον ἂν ταῦτα : *si essem Alexander, ista accepissem.*
εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην : *si accusaret, & ego defenderem.*
εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω : *si quis amicorum vidisset, non cognovisset.*

Per Optativ.

εἰ τοὺς θεοὺς ἔχοι φίλους, ἀριστον μαντικὴν ἂν ἔχοι : *si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*
εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἢτ'

ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρείη: *profecto ulciſcerer, ſi poſſem.*

Per Optativum εἰ: *per Indicativum* ἄν.

εἰ δόξαι ταὐτὸν αὐτῷ, ἆρ' ἂν ἐπείσθη; *ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim fuiſſet perſuaſus.*

εἰ λυπουμένην γ' ἄσθοι, νιτάριον ἂν ὑπεκορίζετο: *ſi triſtem eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: *ſi quem nacti eſſent, interficiebant. Hic* ἄν *ſubticetur.*

Per indicativum εἰ: *per Optativum* ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ καταφρόνησε: *ſtultus eſſet, ſi contempſiſſet.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: *ſi tibi cederem, ignavus vocaret.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἐμνήστευσεν, εἰ τύχοιμι τῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, ſi te uxorem duxiſſem: pro* εἰ ἔτυχον, ἐμνήστευσεν ἄν.

De ἄν plura alia dabit longa animadverſio.

De Proſodia, ſive carminum ratione.

QUid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura, & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur ἀ, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τόδε ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὧρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι.

Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis:

nis: ὦ ἀγαθέ, *O bone*, ὦ ἄναξ, *O rex*, ὦ ἄνθρωπε, *O homo*, *pro* ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in Σύνιζησις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. β.

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt, ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut παΐς, pro παῖς, *puer*, ἰόφρων pro ἄφρων, *hilaris*.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compoſitione.
Incremento.
Regula.
Exemplo, ſeu auctoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt. Excipe ſi ſequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ; tunc enim communis eſt. Hom. Iliad. 2. & 21. Heſiodus etiam primam corripit in πζάνῳ, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρη ἑσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratu' nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida ſive ejuſdem, ſive diverſæ dictionis, communis redditur,

ut

ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum Iliad. α.

αὐτὰρ δ' ἐλώρια τεῦχε κυσὶν.

fecit ipſos eſcas canibus.

Et Iliad. 22.

Πολλὰ λισσόμενοι, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον.

Multa precantes, neque Hectori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his poſitionibus communis eſt.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves eſſe poſſunt, ſi Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens eſt in diverſis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μᾶσα. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*. Quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ρος, & ος, purum, fœmininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐβόας, ἐβόα.

Dialectus.

(Doricum natum ex α longum eſt, et φάμα pro
(φήμη, *fama*.
A (Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.
(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *naſcor*, μέμαα pro μέμηκα a μάω, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii μεμαὼς modo brevibus, modo longis, vide infra in Catalogo) βέβαα pro βέβηκα a βαίνω, *eo*; & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, & mediis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσὶ, τυφάατο pro τύφαντο, &c. ἕαται, pro ἧνται, *ſedent*, κέαται pro κεῖνται, *jacent*.

A Jo-

A Jonice interpoſitum verbis in αω, longa ſyllaba antecedente, producitur, ut μαμάα pro μαμᾶ, a μαμάω, *vehementer deſidero*; præcedente brevi, corripitur, ut βοάα pro βοᾶ, a βοάω *clamo*, ἀντάων pro ἀντᾶς, ab ἀντάω, *occurro*. Producitur etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in μι, ut πδίασι.

A natum ex η per diæreſin Atticam breve eſt, ut ἦγα, ἔαγα, *fractus ſum*; ἥλων, ἑάλων, *captus ſum*.

Ancipites quoque poſt reſolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripiuntur, ut παῖς, pro παῖς, *puer*, ἀΐδης pro ᾅδης, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*, prima ubique longa: ἔφυγον, *fugi*, φυγὴ, *fuga*, penultima utrobique brevi. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ *ſemper*, prima brevi; & corripiuntur λύσις, *diſſolutio*, φύσις, *natura*, a λέλυσαι, πέφυσαι, penultima longa, & alia quædam.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*, penultima longa, ἡ φράσις, *locutio*, ἡ μετάφρασις, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, αει, ευ, βει, δυς, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Ἀνείαο, Μουσάων.

A in-

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in
- Neutris α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*. Sed tamen κέρατα producit Anacreon. Od. 2.
- Fœmininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ⏊, ut Ἀρα⏊, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ⏊ὰρ, ⏊αρὸς, *ſturnus*, cujus incrementum longum, & Καὰρ, Καρὸς, *ex Caria*, cujus commune.

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet aliquando ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, Πὰν, Πανὸς, *Pan*, præter πέλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in αως, brevis eſt, ut ναῦς, *navis*, νεὸς; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia ſunt: at πᾶσι longum, ut patet ex accentu, & inde compoſita ἅπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγασι.

Incrementum.

Incrementum
- breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longum eſt in
  - Fœmininis, & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶς, θινὸς *littus*; ἡ ῥὶς, *naſus*; ἡ ἶς, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur, ut & τὶς, τινὸς infinitum, & τίς, τίνος interrogativum cum ſuis compoſitis. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & Εὐκνήμιδες, *bene ocreati*, paſſim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quæ notantur infra in Catalogo.

I in-

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θριξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χίρνιψ, χίρνιβος, *pollubrum*.

Υ. *Incrementum.*

Υ incrementum breve eſt a

- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς; cujus tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in Batrachomyomach.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*. At commune habet τὸ δάκρυ, δάκρυος, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*. Producuntur pauca quædam, de quibus conſule Catalogum.

Nomina in ων, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*, ὁ χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*.

Excipiuntur γρυψ, γρυπὸς, *gryps*; γυψ, γυπὸς, *vultur*; κῆρυξ, κήρυκος, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, ſyllaba κρι ubique longa.

Verba in ώω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto: ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt: præterea quæ formantur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum for-

formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Futuri primi, & Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ in ἀω niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, ſi penultima Futuri activi ſit brevis natura, quamvis penultima Aoriſti ſit longa, ut τείνω, *tendo*, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel κ, vel ſimul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis eſt, licet antea fuerit longa, ut πέφυκα, πέφυα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus ſive Atticis, ſive non, ancipites breves ſunt, ut ἀκήκοα ab ἀκούω, *audio*, τετρώσκω, *vulnero*, πταίνω, *intendo*, *vel punio*, ἀκάχημι pro ἄχημι, *doleo*, &c.

A creſcens verborum corripitur, ut τετύφαμεν, τετύφαμεν, ἐτύψατε, ἐτυψάμεθον, ἐτυψάμεθα: ante σι producitur, ut τετύφασι. Mimnermus:

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum. Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyſ. 11.

Breve quoque eſt α in aor. 1. Imper. act. ut τυψάτω, τύψατον, τύψατε, & in ſingulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυψάμην, ἐτύψατο, & in Participio, ut τυψάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum eſt, ut τύψασα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτάμεναι pro κατακτεῖναι, *occidere*.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſe-

A ſecundæ conjugationis corripitur ubique; ſed producuntur perſonæ in ασι.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur; at in duali, & plurali (præterquam Aoriſti 2. ut ἐδύτλω, ἔδυτε, a δῦμι) & in toto paſſivo, & medio corripitur. De verbo ὄμνυμι vide in Catalogo.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μεν ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Μαρία, φιλία.

Excipe αἰχία, *plaga*; ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*, ὁρμιὰ, *linea piſcatoris*; quorum hoc habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σοφία producit Theocritus, ſeu quis alius auctor in Syringe, & in κακοεργία Homer. Odyſ. 22.

I breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius.*
- Multis adjectivis in ιος: ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, *vita.*
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut ἐαρινὸς, *vernus*, θερινὸς, *æſtivus.*
- Patronymica quoque in αδης, & ιδης, brevia ſunt, præter Οἰλιάδης, *Oilei filius.*

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ωὴ, & ὑτης, υ corripitur, ut γηθοσωὴ, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo.*

Præpoſitionum penultimæ ancipites breves ſunt, ut ἀπὸ, διὰ, ὑπό.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exem-

emplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in έω, ut προφητεία, & in ια, præter δῖα, μία, πόντια.
- Polyſyllaba in αία, ut σειλωαία, cum Adjectivis in οία, ut ὁμιῶ, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*. Corripitur tamen Σάῤῥα, *Sarra*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativis nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείυ,

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἴτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν; niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.

Αρ finita corripiuntur, ut νίκαρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἆφαρ.

Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μύσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accuſat. plur. primæ & ſecundæ declinationis, & in nominativo ſingulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur
- Fœminina in *ας*, ut λαμπὰς ; maſculina, ut ὁ μέλας, *μέγας* ; neutra ; ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item Adverbia, ut ἐχὰς, ἀτρέμας.
- Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.
- Item ſecundæ Verborum perſonæ ſingulares in *ας*, ut ἔτυψας, τέτυφας, τέτυπας ; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut *βοᾷς*.

I finita brevia ſunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen ; ut νωϊ, ὁπποϊ.
- Item ι ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδ' pro ὅδε, ταωτὶ pro ταυτα, τωτὶ pro τοῦτο.
- Item κοῖ, & nomina litterarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἴρην, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν, & ſyllaba, quibus ν additur : ut τύπτουσιν, ἐστὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur. Item Dativi ἡμῖν, & ὑμῖν, ut patet ex accentu ; corripiuntur tamen, ſi ex periſpomenis fiant properiſpomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ἕμιν, ἡμὶν, ὑμὶν, ἄμμιν, ὔμμιν.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἴρις, ἴριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, ῥῖς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφαγὶς, & κληῖς.
- Item monoſyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, τὺ, δάκρυ, γλυκὺ, ἴϋ pro Æ cum ſuis ſimilibus.

Mars, *Mars*, *homicida*, *sanguinaris*, *mœnium subversor*.

Et monosyllaba brevia eo ipso, quod monosyllaba sunt, sæpe producunt, ut τὲ, μὲν, τὶς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum*.

1. A ante Vocalem, ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέριος, ἀΐδιος: ἀηθαλὴς, ἄϊκες, ἀϊκὴ, ἀΐσσω (compositum tamen ὑπαΐσσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος. ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγάϊος, ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι, κααΐγδην, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥάϊστα, ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps est ἀείδω, ἀΐω, γραΐδιον, & Genitivus ἄϊδος. Præteritum quoque Participii μεμαὼς longum habet α in obliquis, si inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve, si inflectantur Poetice per ω ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενής. νεωαγέω, quia νεωηγέω, νεαγενὴς, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγίνεος, quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ότος, ῥᾴδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥᾴθυμος.

5. Ακ. ἀκούσιος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄληκτος, ἀλοσύνη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆες, σταλαγμὸς, φαλαίνη. ἐναλώσας corripitur in Aristoph. πλούτῳ, versu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, εὐδαμίππος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δάνυβις, κατάνεμαι, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, παιανιεύς.

Commune, ἀγαυόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῆ☞, ἀπειδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητ☞, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρλὴη urbs, ἄρισον prandium, ἀμαραχὶς, κάραβ☞, καχίων, καρύομαι.

11. Ασ. ἀσπάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμ☞, ἀχρασία, ἰάσιμ☞, χοράσιον, πασιφάη, πασιφάης. πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit: pro γλύσασθαι corripit.

12. Απ. ἀπάλω, ἄπερ☞, ἀπρὸς, βαπίζιον. διδυμαπόχ☞, θάτερον, λατομία, λατύπ☞.

13. Αφ. ἐπάφι☞.

14. Αχ. τράχαρ☞.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀθεραὶς, ἀχραὴς, ἀμφιάρα☞, ἀχραὶς, ἄων, δαὴρ, ἄχραὸς, θαὶς, χράας, λάας, λαΐγξ, λαὸς, λαὶς, ναὶς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυάϊξ, πραὴς, πρᾶ☞, πράως, πτολεμαΐς, ῥάων, φᾶ☞, χάων. Et composita ad ἄω: ἁλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ων☞ declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρεπάων, διδυμάων, ἰκεπάων, λυκάων, μεχάων, ὀπάων, προπάων, σωοπάων, τυφάων. Sic ποσιδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes, ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλα☞.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἀγὴς, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, περιαγὴ, περαγὼς, σφαγὶς, πάγ☞.

3. Αδ. ἄδος, ἔαδε, ἐαδὼς, λάδας, λάδων, ὀϊλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ἀπαδὸς, παδίξ.

4. Αθ. ἆθλον, χράθ☞, πειραθεὶς, πραθείς.

5. Αχ. ἀχὶς fluvius, ἄχων invitus, δᾶχ☞, θρᾴκη, λέλακας strepis. οἴακες, ab οἴαξ.

Commune σάκ☞.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, περι-

πενταποντακίφαλος, σαλήμ, σαρδανάπαλος, σύμφαλος, ἅλις, τρεχίφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμὸς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέχραμαι, πἀμὰ mea, φρασίδαμος: βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, χεῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βεάνωρ, ἴρανος, ἐᾶνος, ἰκάνω: ἵκανε commune invenitur. καπάνεται conſumitur. κιχάνω, μαρπνιανὸς, νεᾶνις, νικάνωρ, πεθνᾶναι, τρέχρανος, φθάνω. Item diſſyllaba in ανος acuta, ut δανὸς, τρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βρεπανὸς, βρεπανὶς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνὴρ, ἐανὸς, ἰωλιανός.

9. Απ. ἄναπος fluvius, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πρέαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid, ἄῶσαρος fluvius, Δἰμάρας, θυμαρὴς, καρὶς piſcis, κατάρα, λαρὸς, νάρων fluvius, πάραρος, παρὸς, πνάρα, φᾶρις, φᾶρος. Communia ſunt ἀρὰ, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἆσις, ἆσον, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut ἐάσω, εἴασα: ὁράσω, γηράσω, πειράσω, φυράσω. γέλασσαν Epentheſis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἴκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀνταύσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάτω, πλάσω. πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἄτος, ἄτη, ad ἄατος, & ἀάτη: (ἄτη tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. δἰμάτωρ, Δἰφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς κάρατος fluvius, κρατήρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. ſed varie legitur: ὀλέσατε Aoriſtus: κέρατε, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut ἀχάτης, γα-

γάτης, νιφάτης, σπαρτιάτης, σπαρτιᾶτις. excipe γαλάτης, δαλμάτης, σαρμάτης, ut indicat & quantitas latina.

13. Αχ. τραχὺς cum compositis. ἰαχὴ anceps.

I *in Antepenultimis Syllabis productum.*

1. I ante Vocalem, διογένης, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονίη, ἰΰζω, ἰϋγὴ, ἰϋγμὸς, ἰϋκτὴς, ἰωχμός. Et ad ἰὸς composita, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενος, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίοξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιότατος, πίερος, πιέριος, πίομαι, προΐωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰάχω, ἰατρὸς, ἱερὸς; ἴημι & ἴεμαι eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβατος, τιβέριος, τίβυρις: κριβανώτης: Aristoph. πλούτῳ. 765.

3. Ιγ. ὀρίγανον pro ὀρείγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενεὺς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθύω, ἰθύπωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, τιθωνός.

6. Ικ. ἀρικίνη, ἴκαρος, ἰκάριος, ἱκεσία, ἱκέσιον, ἱκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, φοινίκοος, φρικαλέος, φρικώδης.

Indifferentia, ἱκάνω, ἴκελος.

7. Ιλ. ἐπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἱλασμὸς, ἱλαστρῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλισσὸς; ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτεύω, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλεύω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἵλαμαι, ἵλαος, σιλήνος.

8. Ιμ. βριμάω, βριμηδὸν, δριμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμοῦμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐρινεὸς, ἰνίον, θρινακίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινώϊος, πινύσκω, πρίνινος, σίνομαι, στρεπεδίνηθεν, τρινακρία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινεύω, τινάσσω apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141,

10.

10. Ιπ. διϊπετὴς, εὐριπίδης, ἠνίπαπε, λιπαρῶ, πυριβόλος apud Orphea, ῥίπαινον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σεμίραμις, τυρίνθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βρισηΐς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσειαν, πισήεις, πισιδὴς, πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, τισιφόνη, φθισήνωρ, χαρίσιος, χρίσομαι.

Indifferens ἴσασι 3. plur. apud Hesiod. & μισαρὸς vel μυσαρὸς apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ιτ. ἰτέα salix, ἰτιμονεὺς, τιτίζω, τίτυρος, τριτογενὴς, τριτογένεια, τριτονὶς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τριφυλλίς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. κιχάνω, κίχορα, ψιχάρπαξ.

I *in Penultimis.*

1. I ante Vocalem, αἰθρίην apud Solonem, propter ambientes: Genitivus Διὸς apud Orph. in Hymn. Perseph. v. 5. δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θρῖον, ἰὸς venenum, rubigo, sagitta. ἴϊγξ, κληϊδὼν, κονίω, pulverem excito. κριὸς, μνίον, ὁρμιὰ, παναγρίους apud Phocyl. & ἀγρίου apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, στρουθέον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θρῖος, κῖος, κρῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, ἐχίων, κίων, πανδίων, πίων, πρίων, ὑπηρίων. Excipe περικτίων. Communia, αἰκία, ἀνία, εὔδιος, ἤϊα, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιὰ, κονία, κρονίων, λίαν, (μίαν. Dionys. Alexand. producit) κακοεργία propter ambientes, πιεῖν, σοφία, ὑπεύδιος, ὠρίων.

Comparativa quoque in ιον producta inveniuntur: ut κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω sæpe communia. κυμίω, μήνιεν irascebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πρίω, φθίω, χρίω.

2. Ιβ. ἀκριβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἴβις, στίβη, τίβυρ, τιβε-

βεριὰς apud Nonnum. τρίβω commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάστιξ, μάστιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή. Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. semel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδὼ, εἰλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδὼν, χλιδὴ, σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληὶς, κληϊῖδος, πολυκλήϊς, ιδος: κνημὶς, κνημῖδος, εὔκνημις, ιδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Aristoph. πλούτω, V. 544.

5. Ιθ. βρῖθος, βριθὺς, βρίθω, ἔριθος, ἐριθεὺς, ἰθὺς, κριθὴ, λῖθος proprium, σιθὼν, χθονοβριθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος: ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γρήνικος, fl. θρήϊκι Thraci. κάϊκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φρίκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φρὶξ, κός.

μυρίκη indifferens Homero. ἀδικεῖ quoque ab ἀδικῶ producit Sappho, cum alioquin corripiatur.

7. Ιλ. ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, ὀϊλεὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλων, ψιλός.

Indifferens αἴγιλος & φίλος.

8. Ιμ. βρίμη, βριμὼ Proserpina. δριμύς. κάμιρος urbs; κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, φιμός. Et composita, ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος: Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μήνιμα, χρῖμα.

Indifferens ἱμᾶς. τιμὴ quoque corripit Bion in Fragment. cum alioquin producatur.

9. Ιν. αἰσχίνης, ἀπαρίνη, ἐρινὰς, ἐρινὸς, θαμινὸς, θρίαξ, θριδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίμως, ῥινὸς clypeus: φινεὺς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυρῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, σταφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον, ταλαύρινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδραστίνη, ἐρυκίνη, ἡρωΐνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & trissyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἑλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμί-

ὑσμίνη. Et dissyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠδίνω. τίνυσι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Producunt obliquos ῥὶς, ῥινὸς, εὐώδιν, ινος, ποιρὶν, ῖνος. σίνος, indifferens Nicandro. Ὀπωρινὸς Iliad. 5. v. 5. & φ. v. 346. & ὀρθρινὸς apud Aratum, & μεσημβρινὸς apud Callim. producuntur: alias corripiuntur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινὸς, κέδρινος, ἰακυύθινος.

10. Ιπ. γριπεὺς, ἐνιπεὺς, ἐνίπω, εὔριπος, ῞πος, κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπεὺς, σίπων, σιπὺς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἱρὸς, ἴρηξ, νιρεὺς, ὄσιρις, τίρυνς.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βριεὺς, θεμίσω, ἶσις, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, τελμισός.

Indifferent. ἴσος, & pleraque composita, μίσος piaculum. Dativus ὄρνισι corripitur a Phocyl. cum alioquin produci debeat.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoristi sæpe producunt: notentur tamen, ut κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βρίσας.

In ιζω dant ις breve: ut κομίζω, κόμισαν.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήριτος, ἄτητος, ἴτων urbs, ἴφιτος, κλιτὴς, ληῖτις prædatrix, λῖτον, λιτὸς, ὀνῖτις, παλίντιτος, πυρῖτις, σῖτος, τιτὰν, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. Et nomina iu ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γρῖφος, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἴφις, ἰφεὺς, σέριφος, σίφων, ςῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, τάριχος: ςίχω a Nonno sæpe producitur: cum tamen Homerus semper corripiat.

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. Υ ante Vocalem. αἰσυήτης, ἐνυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύυρος, μυυρίζω, μυοδόκος, πυετίη, πλατυάσδω apud Theocrit.

Com-

Communia, πύελος, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμενος, πωλυέτω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθοῦμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδὼν, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλεύω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλεύω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμοῦμαι, ἐνθυμοῦμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτύνομαι, βιθυνία, γρυνίος, ξυνίημι, ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρήνη, κύριος, κυρῖνος, μαρτύρομαι, μυρίος, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμὶς, πυραύστου, μόρος, τυρίτης, πυραίχμης, πυρηναῖον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὺς, πυρήνη, συρίζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βουλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος. λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. χρύσεος.

22. Υτ. ἀτρυτώνη, ἀϋτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. βοτρύφορος apud Orph. in Hymn. Dionys. v. 1. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι, τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ. ante Vocalem. ἐνυὼ, θυὰς, κῦαξ, μύω, μυὼν, μύωψ,

μύω, πῦθ, σῦαξ, ὗω.

Verba in υω, habentia aute ν duas conſonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπνύω, ἰδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἠμύω.

Indifferentia ſunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μινύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur; & ἰλύθ ab ἰλὺς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθύϊ Iliad. χ. v. 458.

2. Τβ. ὑβός.

3. Τγ. ἀμαρυγὴ, ἰϋγὴ, λαιτρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγών. Κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producitur aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Τδ. ἄβυδθ, βοτρυδὸν, ἐρικυδὴς, κῦδθ, λυδὸς, τυδίς, φερεκύδης.

Indiff, ὕδωρ.

5. Τθ. ζύθθ, μῦθθ, πύθω Verbum, πυθὼ Nomen. βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Τκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος, cum Genetivis βόμβυκθ, κήρυκος, κηῦκος.

Anceps ἐρύκω: βέβρυξ, βέβρυκος, δοίδηξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλὲτ. 711.

7. Τλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς ἐλιφύλη, κένδυλα, μυλὰς, σῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλαξ, φυλὰς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπισρογγύλεται producit.

8. Τμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἅλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, σρυμών. Et diſſyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς, ὑμῶν.

Indiff. νώνυμος. ὄμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμὸς ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin.

v. 18.

v. 18. cum alioquin producantur.

9. Τν· ἄμμα, βιθμὸς, γορτμὶς, γρμὸς, δίκτμα, μαραυδμὸς, τμὴ pro σὺ, ὖνις, φορκμὶς. Item μμὴ, φρύνη, θμῶς, φρμῶς. Item ἀνάθμος, βόθμος, κίνδυνος, λάγμος, ὀρκμῶς, τάχμος. Item ξμὸς, ἐπίξμος. Et φόρκμος, a φόρκμ. Item δμάω, & polyſyllaba in μάω: ut δηθμάω, μολμάω, ὀτρμάω. Aratus ἀμβλμάεται, corripit: Homerus ἀπαμβλμάεται, Herodot. βίῳ Ὁμήρε: & Odyſſ. 4. ἀρτμάει, Theognis ἐντμάει: Homerus in Batrach. τρωγλοδμάοντα.

Anceps κορμή.

10. Τπ. γρυπὸς, γυπὸς, λύπη, ἄλυπος, παυύπτης in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάκυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρά. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰχυρὸς (etſi πλύτε Ariſtoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄδυρον.

Indifferens τυρός.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσὸς, πολύχρυσος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω producuntur. Item ἴδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤυσε, δακρύσας, λύσαπε. Corripiuntur ἐκπανύσεις, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βπρυτὸς, βελυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μιωυτὴρ, μιωύτωρ, μιωυτὶς, πρεσβύτης, πρεσβύτας, ῥυτὴ, ῥυτὰς, ῥυτὸς, ῥυτὴρ, σκῦτος.

14. Τφ. ἔντυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, τῦφος, τύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Τχ. Βρυχὴ, ἐμβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχὴ.

χή. Et Composita ab ὀρύττω: τοιχώρυχος, τυμβώρυχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus, Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scansio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsuræ carent.

4. Cæsura, vel saltem species Cæsuræ crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus est.

7. Versus ἀκέφαλος, hoc est, cujus initium est indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. udi initio Jambus pro spondæo.

8. Versus μύουρος, hoc est postremo pede claudicans, sive circa finem angustus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἴολον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondæo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero longa fit.

10. Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figuræ Prosodiæ breviter comprehensæ.

Synæresis, sive Synecphonesis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit.

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit.

Tmesis membra vocis compositæ disterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Systole longam corripit.

Diastole, sive Ectasis brevem producit.

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Li-

Licentia Poetica, quæ nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
G. τοῦ αἰνείυ Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice; αἰνείαο Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείλω, & αἰνείην Jon.
V. ὦ αἰνείαο Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνείᾳ.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνείᾳ.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æollce, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείηισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τὰς αἰνείας Com. αἰνείηας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut, ἰσοθέα, ἰσοθέη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναιδείαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήθη, λάθη: σιγομένη, σιγομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἤρως, ἔρως: ἀδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλιοσα.
G. τῆς μελίοσης Communiter, μελίοσας Dorice.
D. τῇ μελίοσῃ Communiter, μελίοσᾳ Dorice.

A. τὼ

A. τὴν μέλισσαν, ἄπλοΐην pro ἄπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μέλισσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν, Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις Communiter. μελίσσῃς, μελίσσασι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Com., λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο, ut ὁ πετεὼς τοῦ πετεῶ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in σα mutando: ut ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρώς, τρῶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,

ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς ἀνῆς, ἀνῆφι, ab ἀνή.
τῇ ἰωρέῃ, ἰωρέῃφι, ab ἰωρέα.
τλὼ ἀνλὼ, ἀνῆφι.
ὦ ὐρανίᾳ, ὐρανίαφι.
τᾶ πόντᾳ, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὀχ&, ε&.
τὰ σήθεα, σήθεσφι, a σῆθ&.
τᾷ αὐτᾷ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ χεὶ, pro χείμων: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσιδῶ, pro ποσιδῶνα.

Pronomina. Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.
G. ἐμᾶ & μᾶ Communiter, ἐμέο, & ἐμεῖο Jonice, ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμὰ & μὰ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν, & μὶν, & ἐμοίνη Dorice.
A. ἐμὲ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice,
G. & D. νῶϊν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἄμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἀμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἦμιν Att. ἡμὶν, ἀμὶν, & ἀμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἀμᾶς Dorice, ἄμμε, & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τλώη Dorice.
G. σᾶ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σὰ Æolice, & Dorice, τὰ Dor.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.
A. σὲ, Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. &

G. & D. σφῶϊν, σφῷν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὑμὶν Poetice, ὔμμι, & ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & ἑῦ Jonice, ἕοθεν & ἔθεν Attice, & Dorice.

D. οἱ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἑ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N. & A. σφωέ, σφέ.

G. & D. σφωῖν, σφίν.

P. N. σφᾶς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.

G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.

D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.

A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μὶν, vel νὶν, ſe; ipſum, ipſam, ipſum; ipſos, ipſas, Dorica ſunt.

Ἐχεῖνος Communiter, χεῖνος poetice, τῶνος Dorice.

Verba. indicat. Præſens.

S.	πάτταω,	πάτταεις,	πάτταει.
	Dor. πεπάχω,	πάτταες,	πάτταε.
	Æolice	πάτταης,	πάτταω.
	ſine Jota ſubſcripto, & πάτταεσθαι.		
D.		πάτταεον,	πάτταεον.
P.	πάτταομεν,	πάτταετε,	πάτταασι.
	Dor. πάτταομες,		πάτταονται.

Jonica ſunt ab ὁράω ὁράεαι, pro ὁρᾷς: ab ἐάω, ἐάα, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S.	ἐπάτταον,	ἐπάτταες,	ἐπάτταε.
	Poet. πάτταεσκον,	πάτταεσκες,	Jon. πάτταεσκε.
D.		ἐπατταέτην,	ἐπατταέτην.
P.	ἐπάτταομεν,	ἐπάτταετε,	ἔπατταν.
	Dor. ἐπάτταομες,		Bœot. ἐπάτταοσαν.
			Poet. πάτταεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τάττε pro ἔτατττε: ἄκυσε pro ἤκυσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔτατττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔπαξας, πάξασκε: ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκες: ἐχρύσους, χρύσοσκε: ἐπίθης, πίθεσκε: ἔσης, ἴσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔσης, σάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præt. Perfect.

S. πέπαχα,	πέπαχας,	πέπαχε.
D.	πεπάχατον,	πεπάχατον.
P. πεπάχαμεν,	πεπάχατε,	πεπάχασι.
Dor. πεπάχαμες,		πεπάχανπι.
		πέπαχον Chalcidice.

Pluſq. perf.

S. ἐπεπάχειν,	ἐπεπάχεις,	ἐπεπάχει.
J.on. ἐπεπάχεα,		ἐπεπάχεε.
Att. ἐπεπάχη,		ἐπεπάχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόεον, ἐβόων: ἐπετύφεα, vel ἐπετύφεε, ἐπετύφη.

D.	ἐπεπάχειτον,	ἐπεπαχείτην.
P. ἐπεπάχειμεν,	ἐπεπάχειτε,	ἐπεπάχεισαν.
Dor. ἐπεπάχειμες,		Att. ἐπεπάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice σ a principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, πεθρύλητο, πεποιήκεσαν: a συγγένομαι, θρυλέομαι, ποιέω.

Aoriſt. 1.

S. 1. ἔπαξα,	ἔπαξαν,	ἔπαξε.
Poet. πάξασκον,	πάξασκες,	Jon. πάξασκε.
D.	ἐπάξατον,	ἐπαξάτην.

P. ἐπά-

P. ἐπάξαμεν, ἐπάξατε, ἔπαξαν.
Dor. ἐπάξαμες. Bœot. ἐπάξασαν.

Aoriſtus 2.

S. ἔπαγον, ἔπαγες, ἔπαγε.
Poet. πάγεσκον, πάγεσκες, Jon. πάγεσκε.
D. ἐπάγεσον, ἐπαγέτην.
P. ἐπάγομεν, ἐπάγετε, ἔπαγον.
Dor. ἐπάγομες. Bœot. ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S. πάξω, πάξεις, πάξει.
Dor. παξῶ, παξεῖς, παξεῖ.
Æol. πάξης, πάξῃ.
D. πάξεσον, πάξετον.
Dor. παξεῖτον, παξεῖτον.
P. πάξομεν, πάξετε, πάξουσι.
Dor. παξοῦμες, παξεῖτε, παξοῦντι.

Æoles pro ἁλῶ, αἱρῶ, faciunt ἁλσω, & αἱρσω.

Futur. 2.

S. παγῶ, παγεῖς, παγεῖ.
D. παγεῖτον. παγεῖτον.
P. παγοῦμεν, παγεῖτε, παγοῦσι.
Dor. παγοῦμες, παγοῦντι.

Imperat. Præſens.

S. πάττε, παττέτω.
D. πάττετον. παττέτων.
P. πάττετε, παττέτωσαν.
Att. παττόντων.

Præteritum perfectum.

S. πέπαχε, πεπαχέτω.
D. πεπάχετον, πεπαχέτων.
P. πεπάχετε, πεπαχέτωσαν.

Aoriſtus 1.

S. πάξον, παξάτω.
D. πάξατον, παξάτων.
P. πάξατε, παξάτωσαν.
Att. παξάντων.

Aoriſtus 2.

S. πάγε, παγέτω.
πάγον, more Syracuſanorum.

D.	πάγεσον,	παγέσων.
P.	πάγετε,	παγέσωσαν.
		Att. παγόντων.

Optativ. Præsens.

S. πάττοιμι,	πάττοις,	πάττοι.
D.	πάττοιτον,	παττοίτω.
P. πάττοιμεν,	πάττοιτε,	πάττοιεν.
Dor. πάττοιμες,		

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varius in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. πεπάχοιμι,	πεπάχοις,	πεπάχοι.
D.	πεπάχοιτον,	πεπαχοίτω.
P. πεπάχοιμεν,	πεπάχοιτε,	πεπάχοιεν.
Dor. πεπάχοιμες,		

Aorist. 1.

S. πάξαιμι,	πάξαις,	πάξαι.
D.	πάξαιτον,	παξαίτω.
P. πάξαιμεν,	πάξαιτε,	πάξαιεν.
Dor. πάξαιμες.		Job. 18. θηράσαισαν.

λέσαισαν, ἐλθοισαν: pro θηράσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Aoristus 2.

S. πάγοιμι,	πάγοις,	πάγοι.
D.	πάγοιτον,	παγοίτω.
P. πάγοιμεν,	πάγοιτε,	πάγοιεν.
Dor. πάγοιμες.		

εἴποιεν pro εἴποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὃς ἄν τις εἴποιεν.

Fut. 1.

S. πάξοιμι,	πάξοις,	πάξοι.
D.	πάξοιτον,	παξοίτω.
P. πάξοιμεν,	πάξοιτε,	πάξοιεν,
Dor. πάξοιμες,		

Futur. 2.

S. παγοῖμι,	παγοῖς,	παγοῖ.
D.	παγοῖτον,	παγοίτω.
P. παγοῖμεν,	παγοῖτε,	παγοῖεν.
Dor. παγοῖμες.		

Sub-

Subjunct. Præſens.

S. ἐὰν πάττω,	πάττῃς,	πάττῃ.
	Æol. πάττῃσθα,	πάττῃσι Jonice.
D.	πάττητον,	πάττητον.
P. πάττωμεν,	πάττητε,	πάττωσι.
Dor. πάττωμες.		

Præterit. perf.

S. ἐὰν πεπάχω,	πεπάχῃς,	πεπάχῃ.
D.	πεπάχητον,	πεπάχητον.
P. πεπάχωμεν,	πεπάχητε,	πεπάχωσι.
Dor. πεπάχωμες.		

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πάξω,	πάξῃς,	πάξῃ,
D.	πάξητον,	πάξητον.
P. πάξωμεν,	πάξητε,	πάξωσι.
Dor. πάξωμες.		

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πάγω,	πάγῃς,	πάγῃ.
		Jon. πάγῃσι.
D.	πάγητον,	πάγητον.
P. πάγωμεν,	πάγητε,	πάγωσι.
Dor. πάγωμες.		

Infinit. Præſens.

πάττειν Communiter,
πάττεν Dorice.
πάττην Æolice & Dorice.
παττέμεναι, Attice, & Dorice.
παττέμεν Jonice.
βοᾶν Communiter, βοᾶις Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀχαλάαν Jonice, ultima longa, pro ἀχαλᾶν.

Præterit. perf.

πεπαχέναι.
πεπαχέμεναι. Dor. & Att.
πεπαχέμεν. Jon.

Aoriſt. 1.

πάξαι. πάξαιμεν Jon. πᾶξάμεναι Att.

Aoriſt. 2.

παγεῖν.
παγέν. Dor.
παγέμεναι. Att. Dor.
παγέμεν. Jon.
παγέειν, diſſolutione τῶ παγεῖν Jonica.

Futur. 1.

πάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

παγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως Δαγ.
ἀγγελῶσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτωῶσι, ἀρτωέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι Ibidem.
πλωῶσα, πλωέουσα. Odyſſ. 6.
Δίφράνω, Δίφρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S.	πάτομαι,	πάτῃ,	πάτεται.
	Jon.	πάτεαι, Attice	πάτει.
D.	τατόμεθον,	πάτεσθον,	πάτεσθον.
P.	τατόμεθα,	πάτεσθε,	πάτονται.
	Dor. & Jon.	τατόμεσθα.	

Imperf.

S.	ἐτατόμην,	ἐπάτευ,	ἐπάτετο.
Poet.	τατεσκόμην,	τατέσκευ,	τατέσκετο.
	Jon.	ἐπάτεο.	
	Dor.	ἐπάτευ.	
D.	ἐτατόμεθον,	ἐπάτεσθον,	ἐπατέσθην.
P.	ἐτατόμεθα,	ἐπάτεσθε,	ἐπάτοντο.
Dorice, & Jonice,		ἐτατόμεσθα.	

Ου mutatur Dorice in

1. ω, extra Crasin : ut μῦσα, μῶσα, βυκόλος, βωκόλος.

2. ευ, in Crasi : ut Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς : ποιέονται, ῦνται, ποιεῦνται, ποιεῦσα, ῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.

3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præsentis Temporis : ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.
D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα, Jon. τέταχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.
D. ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica sunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην : a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγης, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν, ἐτάγητε, ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες, Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσει.

D. ταχ-

D. παχθησόμεθον, παχθήσεσθον, παχθήσεσθον.
P. παχθησόμεθα, παχθήσεσθε, παχθήσονται.
Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσει.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. τεταξόμαι, τεταξῇ, τεταξεται.
Jon. τεταξεαι.
Att. τεταξει.
D. τεταξόμεθον, τεταξεσθον, τεταξεσθον.
P. τεταξόμεθα, τεταξεσθε, τεταξονται.
Dor. τεταξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S. τάτω, τατταέσθω.
Jon. τάττεο.
Dor. τάττεο.
D. τάττεσθον, τατταέσθων.
P. τάττεσθε, τατταέσθωσαν.
Att. τατταέσθων.
στεφανώσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρων.

Præterit. perf.

S. τέταξο, τετάχθω.
D. τέταχθον, τετάχθων.
P. τέταχθε, τετάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. τάχθητε, ταχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

Opta-

Optativ.

Præſens.

S.	ταττοίμιλω,	τάττοιο,	τάττοιτο.
D.	ταττοίμεθον,	τάττοισθον,	ταττοίσθλω.
P.	ταττοίμεθα,	τάττοισθε,	τάττοιντο.

Dor. ταττοίμεσθα, Jon. & Poet. ταττοίατο.

Præter. perf.

S.	τεταγμέν☉,	εἶλω, εἶης,	εἶη.
D.	τεταγμένω,	εἶητον,	εἰήτην.
P.	τεταγμένοι,	εἶημεν, εἶητε,	εἶησαν.

Aoriſt. 1.

S.	ταχθείλω,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.		ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P.	ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.

Dor. ταχθείημες.

Syncope, ταχθεῖμεν, ταχθεῖτε, ταχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S.	ταγείλω,	ταγείης,	ταγείη.
D.		ταγείητον,	ταγειήτην.
P.	ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.

Dor. ταγείημες.

Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖεν.

Futur. 1.

S.	ταχθησοίμιλω,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D.	ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθλω.
P.	ταχθησείμεσθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.

Dor. ταχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγησο'μιλω,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D.	ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθλω.
P.	ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.

Dor. ταγησοίμεσθα. Poet. ταγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S.	τεταξοίμιλω,	τεταξοιο,	τεταξοιτο.
D.	τεταξοίμεθον,	τεταξοισθον,	τεταξοίσθλω.
P.	τεταξοίμεθα,	τεταξοισθε,	τεταξοιντο.

Dor. τεταξοίμεσθα. Jon. & Poet. τεταξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι,	τάττῃ,	τάττηται.
	Jon. τάττεαι.	
D.	τατταώμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P.	τατταώμεθα,	τάττεσθε,	τάττωνται.
	Dor. τατταώμεσθα.		

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος,	ὦ,	ᾖς,	ᾖ.
D.		τεταγμένω,	ἦτον,	ἦτον.
P.	τεταγμένοι,	ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.		ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P.	ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.
	Dor. ταχθῶμες.		

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.		ταγῆτον,	ταγῆτον.
P.	ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.
	Dor. ταγῶμες.		

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τετάγαμον,	τετάγατον.

P. τε-

P. τεταγμεν, τεταγατε, τεταγασι.
Dor. τεταγμες. τεταγανσι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγοι.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἶδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδει, ᾔδη.
D. ἐτετάγετον, ἐτεταγέτην.
P. ἐτετάγημεν, ἐτετάγετε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγημες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμὴν, ἐτάξω, ἐτάξατο.
μνησάσκετο Jon. ἐτάξαο,
pro ἐμνήσατο, Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθὴν.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμὴν, ἐτάγε, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγὸ.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθὴν.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξη, τάξεται.
Dor. ταξῶμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγῶμαι, ταγῇ, ταγῆται.
Jon. ταγέαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγώμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγώμεθα, ταγεῖσθε, ταγῶνται.
Dor. ταγώμεσθα.

Im-

Imperat.

Præterit.

S.	τέταγε,	τεταγέτω.
D.	τετάγετον,	τεταγέτων.
P.	τετάγετε,	τεταγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάξαι,	ταξάσθω.
D.	τάξασθον,	ταξάσθων.
P.	τάξασθε,	ταξάσθωσαν.
		Att. ταξάσθων.

Aoriſt. 2.

S.	ταγῦ,	ταγέσθω.
D.	τάγεσθον,	ταγέσθων.
P.	τάγεσθε,	ταγέσθωσαν.
		Att. ταγέσθων.

Optativ.

Præterit.

S.	τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.		τετάγοιτον,	τεταγοίτην.
P.	τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S.	ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D.	ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P.	ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.
	Dor. ταξαίμεσθα,	Jon. & Poet.	ταξαίατο.

Aoriſt. 2.

S.	ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D.	ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P.	ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.
	Dor. ταγοίμεσθα.	Jon. & Poet.	ταγοίατο.

Futur. 1.

S.	ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D.	ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην,
P.	ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
	Dor. ταξοίμεσθα,	Poet.	ταξοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D.	ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.

P. τα-

P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Jon. & Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετάγω, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. τετάγητον, τετάγητον.
P. τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τεταγέναι Commun. τεταγίμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγήσθαι.

Subſtantivum εἰμὶ

Indicat.

Præſens.

S. εἰμὶ, εἶς, ἦς εἰ. ἐστί.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐνή.
Att. ἔει.
ἐωσί: Poet.
D. ἐστὸν, ἐστὸν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Dro-

Dor. ἐμμὲν, & ἐμμὲς,		Jon. ἔασι. Dor. ἐντί.	
	Imperf.		
S. ἦν,	ἦς,		ἦ.
Jon. ἔα, ἦα,	Æol. ἦσθα,		ἦν.
		Dor. ἦς.	
		Poet. ἔλω.	
Att. ἦ			ἤλω,
Poet. ἔλω, & ἔον, & ἔσχον,			ἦεν.
			ἔσχε.
D.	ἤστον,		ἤστην.
	ἦστον,		ἤστλω.
	ἔστον,		
	ἔστον,		ἔστλω.
P. ἦμεν,	ἦστε,		ἦσαν.
Dor. ἦμες,			ἔσαν.
			λὼ λὼ ἄρα.

κἀκεῖνοι παλαιάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

	Futur. 1.		
S. ἔσομαι,	ἐσῇ,		ἔσεται.
Jon.	ἔσεαι,	Sync.	ἔσαι.
Poet.	ἔσσεαι,		
Dor. ἐσσῦμαι,	ἐσσῇ,		ἐσσεῖται, &c.
	Imperat.		
	Præſens.		
S.	ἔσσο.		ἔστω.
	ἴσθι,		ἤτω.
D.	ἔστον,		ἔστων.
P.	ἔστε,		ἔστωσαν.
		Att.	ἔστως.
	Optat.		
	Præſens.		
S. εἴλω,	εἴης,		εἴη.
		Poet.	ἔοι.
D.	εἴητον,		εἰήτην.
P. εἴημεν,	εἴητε,		εἴησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε,		εἶεν.

Fu-

Futur. 1.

S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præſens.

P. ἐὰν ὦ,	ἦς,	ἦ.
Jon. ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ.
	Æol. ἦσθα,	
D.	ἦτον,	ἦτον.
P. ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		Jon. ἔωσι.

Infinit.

Præſens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice. ἴμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών.	}	Poet. vel Jon.
ἔσα, & ἐῦσα.		
ὄν, & ἐόν.		

Obſervationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ, ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, ſicut Jonice additur, ut, παγήλεωτος, pro παγήλεως: δικπμένος, pro δικπσμένος, Θεόσδωρος, & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος, & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut δόμος, δῶμος: πόμος, πῶμος: δύο, δύω.

4. Duplex ασ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα, πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ ſolvitur: ut
συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice eſferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut
πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποιῆσα, ab ἐποιησάμην, Hinc credo ω pronuntiatum fuiſſe per α obſcurum, ſicut Hebræorum Cametz.

Aoriſt. 2.

παγῆν.
παγέν. Dor.
παγέμεναι. Att. Dor.
παγέμεν. Jon.
παγίαν, diſſolutione τῶ παγῆν Jonica.

Futur. 1.

πάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

παγῆν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειαγῶ, λειαγέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως Δ'αγ.
ἀγγελῶσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτιωῶσι, ἀρτιωέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι Ibidem.
πλωῶσα, πλωέουσα. Odyſſ. 6.
Δ'φράνω, Δ'φρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S.	πάτομαι,	πάττῃ,	πάτεται.
	Jon.	πάτεαι, Attice	πάτει.
D.	τατόμεθον,	πάτεσθον,	πάτεσθον.
P.	τατόμεθα,	πάτεσθε,	πάτονται.
	Dor. & Jon.	τατόμεσθα.	

Imperf.

S.	ἐτατόμην,	ἐπάτω,	ἐπάτετο.
Poet.	τατεσκόμην,	τατέσκε,	τατέσκετο.
	Jon.	ἐπάτεο.	
	Dor.	ἐπάττο.	
D.	ἐτατόμεθον,	ἐπάτεσθον,	ἐπατέσθην.
P.	ἐτατόμεθα,	ἐπάτεσθε,	ἐπάτοντο.
Dorice, & Jonice,		ἐτατόμεσθα.	

Ου mutatur Dorice in

1. ω, extra Crasin: ut μῦσα, μῶσα, βυκόλος, βωκόλος.

2. ευ, in Crasi: ut Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, ῦνται, ποιεῦνται, ποιεῦσα, ῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισῦμαι, & κεισεῦμαι.

3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.
D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.
Dor. τετάγμεσθα, Jon. τέταχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.
Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.
D. ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica sunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S. ἐτάγην, ἐτάγης, ἐτάγη.
D. ἐτάγητον, ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν, ἐτάγητε, ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες, Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσει.

D. ταχ-

D. παχθησόμεθον, παχθήσεσθον, παχθήσεσθον.
P. παχθησόμεθα, παχθήσεσθε, παχθήσονται.
Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσει.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Paulo post Futur.

S. τεταξομαι, τεταξῃ, τεταξεται.
Jon. τεταξεαι.
Att. τεταξει.
D. τεταξόμεθον, τεταξεσθον, τεταξεσθον.
P. τεταξόμεθα, τεταξεσθε, τεταξονται.
Dor. τεταξόμεσθα.

Imperat.

Præsens.

S. τάττω, τατταέσθω.
Jon. τάττεο.
Dor. τάττεο.
D. τάττεσθον, τατταέσθων.
P. τάττεσθε, τατταέσθωσαν.
Att. τατταέσθων.
στεφανόσθων, coronentur: Synes. περὶ δώρων.

Præterit. perf.

S. τέταξο, τετάχθω.
D. τέταχθον, τετάχθων.
P. τέταχθε, τετάχθωσαν.

Aorist. 1.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. τάχθητε, ταχθήτωσαν.

Aorist. 2.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

Opta-

Optativ.

Præsens.

S. ταττοίμην, τάττοιο, τάττοιτο.
D. ταττοίμεθον, τάττοισθον, ταττοίσθην.
P. ταττοίμεθα, τάττοισθε, τάττοιντο.
Dor. ταττοίμεσθα, Jon. & Poet. ταττοίατο.

Præter. perf.

S. τεταγμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
D. τεταγμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τεταγμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aorist. 1.

S. ταχθείην, ταχθείης, ταχθείη.
D. ταχθείητον, ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν, ταχθείητε, ταχθείησαν.
Dor. ταχθείημες.
Syncope, ταχθεῖμεν, ταχθεῖτε, ταχθεῖεν.

Aorist. 2.

S. ταγείην, ταγείης, ταγείη.
D. ταγείητον, ταγειήτην.
P. ταγείημεν, ταγείητε, ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.
Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμην, ταχθήσοιο, ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον, ταχθήσοισθον, ταχθησοίσθην.
P. ταχθησείμεσθα, ταχθήσοισθε, ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγησοίμην, ταγήσοιο, ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον, ταγήσοισθον, ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα, ταγήσοισθε, ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα. Poet. ταγησοίατο.

Paulo post Futur.

S. τεταξοίμην, τετάξοιο, τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον, τετάξοισθον, τεταξοίσθην.
P. τεταξοίμεθα, τετάξοισθε, τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα. Jon. & Poet. τεταξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.

Jon. τάττηαι.

D. ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.

P. ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.

Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ.

D. τεταγμένω, ἦτον, ἦτον.

P. τεταγμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aorist. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.

D. ταχθῆτον, ταχθῆτον.

P. ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

Aorist. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.

D. ταγῆτον, ταγῆτον.

P. ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præsens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμενται Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. post Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα, τέταγας, τέταγε.

D. τετάγατον, τετάγατον.

P. τε-

P. τετάγαμεν, τετάγατε, τετάγασι.
Dor. τετάγαμες. τετάγανσι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγοι.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἶδω, εἶδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγετον, ἐτεταγέτην.
P. ἐτετάγημεν, ἐτετάγετε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγημες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμὴν, ἐτάξω, ἐτάξατο.
μνησάσκετο Jon. ἐτάξαο,
pro ἐμνήσατο, Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθων.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμὴν, ἐτάγε, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγὸ.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθων.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξη, τάξεται.
Dor. ταξῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγύμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγύμεθα, ταγεῖσθε, ταγῦνται.
Dor. ταγύμεσθα.

Im-

Imperat.

Præterit.

S.	τέταγε,	τεταγέτω.
D.	τετάγετον,	τεταγέτων.
P.	τετάγετε,	τεταγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.	τάξαι,	ταξάσθω.
D.	τάξασθον,	ταξάσθων.
P.	τάξασθε,	ταξάσθωσαν.
	Att.	ταξάσθων.

Aoriſt. 2.

S.	ταγῦ,	ταγέσθω.
D.	τάγεσθον,	ταγέσθων.
P.	τάγεσθε,	ταγέσθωσαν.
	Att.	ταγέσθων.

Optativ.

Præterit.

S.	τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.		τετάγοιτον,	τεταγοίτην.
P.	τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S.	ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D.	ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P.	ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.
	Dor. ταξαίμεσθα,	Jon. & Poet.	ταξαίατο.

Aoriſt. 2.

S.	ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D.	ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P.	ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.
	Dor. ταγοίμεσθα.	Jon. & Poet.	ταγοίατο.

Futur. 1.

S.	ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D.	ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην,
P.	ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.
	Dor. ταξοίμεσθα,	Poet.	ταξοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D.	ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.

P. τα-

P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Jon. & Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν τετάγω, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. τετάγητον, τετάγητον.
P. τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τεταγέναι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Subſtantivum εἰμὶ

Indicat.

Præſens.

S. εἰμὶ, εἶς, ἦς εἰ. ἐστί.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐνή.
Att. ἔᾳ.
ἐωσί: Poet.
D. ἐστὸν, ἐστόν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Dro-

Dor. εἰμὲν, & εἰμὲς,		Jon. ἔασι. Dor. ἐντί.	
	Imperf.		
S. ἦν,	ἦς,		ἦ.
Jon. ἔα, ἦα,	Æol. ἦσθα,		ἦ.
		Dor. ἦς.	
		Poet. ἔλω.	
Att. ἦ			ἦλω,
Poet. ἔλω, & ἔον, & ἔσχον,			ἦεν.
			ἔσχε.
D.	ἤστον,		ἤστην.
	ἦστον,		ἤστλω.
	εἶστον,		
	ἔστον,		ἔστλω.
P. ἦμεν,	ἦστε,		ἦσαν.
Dor. ἦμες,			ἔσαν.
			ἦ ἦ ἄρα.

κἀκεῖνοι παλαιάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

	Futur. 1.		
S. ἔσομαι,	ἔσῃ,		ἔσεται.
	Jon. ἔσεαι,	Sync. ἔσαι.	
	Poet. ἔσσεαι,		
Dor. ἐσοῦμαι,	ἐσῇ,		ἐσσεῖται, &c.
	Imperat.		
	Præſens.		
S.	ἔσω.		ἔστω.
	ἴσθι,		ἤτω.
D.	ἔστον,		ἔστων.
P.	ἔστε,		ἔστωσαν.
		Att. ἔστως.	
	Optat.		
	Præſens.		
S. εἴλω,	εἴης,		εἴη.
		Poet. ἔοι.	
D.	εἴητον,		εἰήτην.
P. εἴημεν,	εἴητε,		εἴησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε,		εἶεν.

Fu-

Futur. 1.

S. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præsens.

P. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
Jon. ἔω, ἔῃς, ἔῃ.
Æol. ἦσθα,
D. ἦτον, ἦτον.
P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Jon. ἔωσι.

Infinit.

Præsens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice.
ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὢν, & ἐών.
οὖσα, & ἐοῦσα. } Poet. vel Jon.
ὄν, & ἐόν.

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ, ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σελαγῶ, σελαγίζω.

2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur, ut, παγήλαυτος, pro παγήλαυστος: εὐκτιμένος, pro εὐκτισμένος, Θεόσδωρος, & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος, & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα, πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ solvitur: ut
συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω sæpe in α mutant: ut
πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποιήσα, ab ἐποιησάμην, Hinc credo ω pronuntiatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Cametz.

8. Dorica sunt, δυόφος, pro γνόφος; Σωκράτυ, pro Σωκράτυς: μῆον pro μεῖον.

9. Tenues Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, χιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς, At. ἐνθέντα, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut ὗτος, pro ὗτος: ἀπῆκε, pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut ἑλένην, Fελένην.

11. Æoles præponunt, aut postponunt, aut geminant Consonantes: ut ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος, ἄμαθος, συγκοπῇ ἄμος, Æolice ἄμμος. Sic ἀχιλεὺς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐνεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice: Ἀχιλλεύς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας, & τύψας, dicitur Æolice τάλαις, & τύψαις.

13. Æolice Πειλεὺς, pro Πηλεύς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππος, ἵππορ: ὕτος, ὕτορ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur; Item in toto Eustathio.

Καὶ τόδε μὲν βαρέαις ὀδύνῃσι πεπαρμένος ἦτορ
Ἐξ ἀλόχοιο μόρυ, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον.
Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλυ φίλος ἠὲ θεοῖο,
Δόξα, κλέος τ' εἰς αἰῶνας περικυδὲς ἅπαντας.

GRÆ-

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδιών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιροφοριών.	

His Græcis Menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græcia relatis.

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

ἀνθεστηριῶν magis videtur fuiſſe Martius : ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσαμένου, ſive ἀρχομένου μηνὸς, initiantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτῃ, medii, vel ſupra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium: quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, καὶ νέα, Vetus & novus: quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet.

Exemplum dierum Menſis.

1	Dies Calendæ	Νουμηνία	
2	IV	δευτέρα	
3	III	τρίτη	
4	Prid. Non.	τετάρτη	
5	Nonæ	πέμπτη	
6	VII	ἕκτη	ἱσαμένου, vel
7	VIII	ἑβδόμη	ἀρχομένου
8	VI	ὀγδόη	
9	V	ἐνάτη	
10	IV	δεκάτη	
11	III	πρώτη	
12	Pridie id.	δευτέρα	
13	Idus	τρίτη	
14	XVIII	τετάρτη	
15	XVII	πέμπτη	
16	XVI	ἕκτη	ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη	
18	XIV	ὀγδόη	
19	XIII	ἐνάτη	
20	XII	εἰκὰς	
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ſeu μετὰ εἰκάδα, & ſic deinceps.

22	X	ἐννάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἕκτη	)
26	VI	πέμπτη	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)
28	IV	τρίτη	)
29	III	δὲ τέρᾳ	)
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέᾳ, seu τριακάς.	

Quando menſis erit 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐννάτη φθίνοντος, quando plus quam triginta, poſt δεκάδα ἐνδεκάτη addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμη ἰσαμένυ, ſeptimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαιρώνδυ ἄρχοντος, ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἰσαμένυ. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii, Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλυ, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέᾳ: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Alphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hæc nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σκόππα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario addita hac nota ϡ, quæ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti ſubſcribitur, vel ut quidam volunt, ſupra in-

ſcribitur : prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat.

Π πέντε.
Δ δέκα.
Η ἑκατόν.
Χ χίλια.
Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & tertio modo.

1	α	Ι.
2	β	ΙΙ.
3	γ	ΙΙΙ.
4	δ	ΙΙΙΙ.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠΙ.
7	ζ	ΠΙΙ.
8	η	ΠΙΙΙ.
9	θ	ΠΙΙΙΙ.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔΙ.
12	ιβ	ΔΙΙ.
13	ιγ	ΔΙΙΙ.
14	ιδ	ΔΙΙΙΙ.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠΙ.
17	ιζ	ΔΠΙΙ.
18	ιη	ΔΠΙΙΙ.
19	ιθ	ΔΠΙΙΙΙ.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔΙ.
22	κβ	ΔΔΙΙ.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λα	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	Ι$\bar{\Delta}$Ι.
51	να	Ι$\bar{\Delta}$ΙΙ.
52	νβ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΙΙ.
60	ξ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔ.
70	ο	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔ.
80	π	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔΔ.
90	ϟ	Ι$\bar{\Delta}$ΙΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	Ι$\bar{\text{H}}$Ι.
600	χ	Ι$\bar{\text{H}}$ΙH.
700	ψ	Ι$\bar{\text{H}}$ΙHH.
800	ω	Ι$\bar{\text{H}}$ΙHHH.
900	ϡ	Ι$\bar{\text{H}}$ΙHHHH.
1000	,α vel ͵α	X.
2000	,β	XX.
3000	,γ	XXX.
4000	,δ	XXXX.
5000	,ε	Ι$\bar{\text{X}}$Ι.
6000	,ϛ	Ι$\bar{\text{X}}$ΙX.
7000	,ζ	Ι$\bar{\text{X}}$ΙXX.
8000	,η	Ι$\bar{\text{X}}$ΙXXX.
9000	,θ	Ι$\bar{\text{X}}$ΙXXXX.
10000	,ι	M. &c.

Poſtremo notandum δ quatuor ſignificat, δ' quatuor millia, δ'' quartam partem. Sicut Coſ. ſignificat Conſulem, Coſſ. Conſules, Imppp. tres Imperatores: ita ξ'ξ', ſexageſimas. Ea geminatio affert pluralem numerum. ξ'ξ' ϛ', ſexageſimæ ſex.

Ut autem Caſus exprimatur, ultima ſyllaba ſuperimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, Μῆτερ Θεοῦ, πρόσδυξαι ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νυῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς Ἅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

ΜΑΡΙΑΝ.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗ-

ΓΡΗΓΟΡΙΌΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΙ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι Κεκροπίη μεγάλ' εὔχεο: οὐ θέμις ἐστὶν
Ἡελίου τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίου ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐρίζειν,
Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον: ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μὲν: ἀλλά μιν ἔχε μόρῳ φθόνος. οὐκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι. ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

CONcediamo Licenza a *Giovanni Manfrè* Stampator di Venezia di poter riſtampare il Libro intitolato *Compendium Græcæ Grammatices Inſtitutio in uſum Seminarii Patavini &c. riſtampa*; oſſervando gli ordini ſoliti in materia di Stampe, e preſentando le Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 15. Novembre 1782.

(*Nicolò Barbarigo Rif.*
(*Alviſe Contarini II. Cav. Proc. Rif.*

Regiſtrato in Libro a Carte 63. al Num. 607.

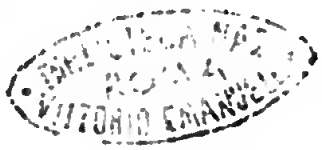

Davidde Marcheſini Seg.

MAG 20.10.164